

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

สารนิพนธ์

ของ

ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2551

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

สารนิพนธ์

ของ

ทัศนวิทย์ เนียมบุบผา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

บทคัดย่อ
ของ
ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2551

ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา. (2551). แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษา
ต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปใน
ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ 2. เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป
ของนักเรียนชาวต่างประเทศโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 3. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านและ
เขียนคำที่มีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชาวต่างประเทศ ระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)
ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
คือ แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ
จำนวน 7 ชุด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกแต่ละชุดตามเกณฑ์ E_1 , E_2
และการทดสอบที (t –test Dependent)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียน
ชาวต่างประเทศ มีค่าประสิทธิภาพระหว่าง 29.17 – 85 / 89.58 –100 แสดงว่าแบบฝึกชุดนี้มี
ประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังการใช้แบบฝึกดีขึ้น

2. นักเรียนชาวต่างประเทศที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปใน
ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ มีความก้าวหน้าในการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปใน
ภาษาไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

EXERCISE OF WRITING THE OMISSION AND REPLACEMENT OF THAI VOWELS FOR
FOREIGN STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

TATVALAI NIEMBOOBPHA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

October 2008

Tatvalai Niemboobpha. (2008). *Exercise of Writing the Omission and Replacement of Thai Vowels for Foreign Students*. Master's Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Mr. Pattaya Jitmetta.

The purpose of this research was 1. to construct the efficient exercises of writing the Omission and Replacement of Thai Vowels for foreign students. 2. to enhance the writing skill of the Omission and Replacement of Thai Vowels for foreign students by using the researcher's exercises. 3. to enable students to read and write correct words containing omitted and replaced vowels.

The subject of this study was specially selected from 12 foreign primary students in Year 5 of third semester at Harrow International School.

The tools in this research were comprised of 7 exercises of writing the Omission and Replacement of Thai Vowels for foreign students. The data are analyzed by finding efficiency of each exercise in accordance with E_1 and E_2 criteria, as well as t – test Dependent. The t –test for dependent sample was used for data analysis.

The results of this study revealed that

1. Exercises of writing the Omission and Replacement of Thai Vowels for foreign students was efficient at about 29.17 – 85 / 89.58 – 100. It means that this exercise package was efficient. Students had a higher post - test score than a pre-test score.

2. Foreign students who participated in the exercises of writing the Omission and Replacement of Thai Vowels for foreign students had statistically higher scores than that before using at the .01 level of significance.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และกรรมการการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ของ ทศน์วัลย์ เนียมบุบผา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์พัทยา จิตต์เมตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตตา)

คณะกรรมการการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์พัทยา จิตต์เมตตา)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตตา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

วันที่ 17 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถของอาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งเป็นผู้ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางในการจัดทำสารนิพนธ์ ด้วยความเมตตาและความเข้าใจมาโดยตลอด ในการจัดทำแบบฝึก ท่านก็ได้สละเวลาให้คำปรึกษา ช่วยตรวจแก้ไขจนได้แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ท่านจะเมตตาให้คำปรึกษาเรื่องสารนิพนธ์แล้ว ท่านยังเป็นผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้คำปรึกษาปัญหาเรื่องของหลักและการใช้ภาษาไทย ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจหลักเกณฑ์ต่างๆ มากยิ่งขึ้น ท่านเป็นอาจารย์ที่มีเทคนิคในการถ่ายทอดดีเยี่ยม ทั้งด้านการสอนนักศึกษาชาวไทยและชาวต่างประเทศ เป็นต้นแบบให้ผู้วิจัยและนักศึกษาจำนวนมาก ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตตะ และรองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอย่างสูงที่ท่านได้กรุณาสละเวลาตรวจแก้ไข ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางในการวิจัย จนผู้วิจัยสามารถจัดทำสารนิพนธ์เล่มนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ได้ ทั้งตลอดเวลาที่ผ่านมามีท่านยังเป็นผู้ให้ความรู้ ให้ความห่วงใย ใต้ถามให้กำลังใจอยู่เสมอ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร คณะอาจารย์ในภาคให้ความเป็นกันเอง ทุกท่านต่างทุ่มเทประสิทธิภาพวิชาความรู้ให้ผู้วิจัยและนักศึกษาทุกคนเสมอมา ทำให้การเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้รับทั้งความรู้ และประสบการณ์ที่มีค่า ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน

งานวิจัยครั้งนี้จะไม่สามารถลุล่วงได้ ถ้าไม่ได้รับความกรุณาจากโรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ ที่กรุณาอนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูล ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ ผศ.กัญญา คงคานนท์ อาจารย์เสาวณีย์ นวกิจไพฑูรย์ และอาจารย์โยธี นัยพร ที่ช่วยตรวจและให้คำแนะนำในการจัดทำแบบฝึก ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณหัวหน้า พี่และเพื่อนร่วมงานที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ตลอดจนถึงเพื่อนๆ ที่เรียนปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรด้วยกัน ที่เข้าใจและให้การสนับสนุน รวมทั้งเป็นแรงใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณกำลังใจที่สำคัญ คือ ครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอกราบขอบพระคุณบุคคลสำคัญที่สุดสองท่าน คือ นางเนาวรัตน์ เนียมมวบผา และนายเพทาย เนียมมวบผา มารดาและบิดาของผู้วิจัย ที่คอยเป็นกำลังใจ เป็นผู้สนับสนุนในทุกๆ ด้าน จนทำให้ผู้วิจัยสามารถประสบผลสำเร็จได้ในทุกวันนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสระ.....	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสระ.....	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ.....	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียน.....	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	21
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	21
ประชากร.....	21
กลุ่มตัวอย่าง.....	21
ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง.....	21
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	21
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	38
สรุปผลการวิจัย.....	39
การอภิปรายผล.....	40
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	46
บรรณานุกรม.....	47
ภาคผนวก.....	51
ภาคผนวก ก บัญชีตาราง.....	52
ภาคผนวก ข จดหมายขออนุญาตเก็บข้อมูลในโรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ และ จดหมายเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	61
ภาคผนวก ค แบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ จำนวน 7 ชุด.....	66
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	167

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แผนการทดลอง.....	25
2	เกณฑ์การแปรผลทดสอบแต่ละสระก่อนและหลังใช้แบบฝึก จำนวน 10 ข้อ.....	26
3	เกณฑ์การแปรผลแบบทดสอบรวมทุกสระก่อนและหลังใช้แบบฝึก จำนวน 20 ข้อ.....	26
4	แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนฝึกด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป และเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ.....	30
5	แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังฝึกด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป และเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ.....	33
6	แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปใน ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ทั้ง 7 แบบฝึก	35
7	การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระ เปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ เพื่อหาค่า t – test แบบ Dependent.....	36
8	แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ทั้ง 6 สระ.....	54
9	แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โะ” ลดรูป	55
10	แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“ ัว”ลดรูป.....	56
11	แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“ ุอ”ลดรูป.....	57
12	แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“ ุอ”ลดรูปและ เปลี่ยนรูป.....	58
13	แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“ ะ” เปลี่ยนรูป.....	59
14	แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“ ะ”เปลี่ยนรูป.....	60

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกปัจจุบันนี้ เป็นโลกในยุคโลกาภิวัตน์ที่ไร้พรมแดน คนต่างชาติต่างภาษาสามารถติดต่อสื่อสารกันได้สะดวก รวดเร็วมากยิ่งขึ้น หลายประเทศเริ่มมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในด้านต่างๆ ทั้ง การศึกษา เศรษฐกิจ เทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ก็คือ “ภาษา”

สำหรับในประเทศไทยนั้น ปัจจุบันมีชาวต่างประเทศนิยมเรียนภาษาไทยมากยิ่งขึ้น ดังที่ สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์ (2549:8-9) เรียกว่าเป็น“ยุคทองของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ” โดยปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้มีการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศอย่างแพร่หลาย คือ การขยายตัวของโรงเรียนนานาชาติ ดังจะเห็นได้จากสถิติการศึกษาเอกชนของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ (2541: 41) ซึ่งให้ข้อมูลจำนวนโรงเรียนนานาชาติไว้ว่า ในปี 2540 มีโรงเรียนนานาชาติทั้งหมด 26 โรงเรียน ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ 12 โรงเรียน และในภูมิภาค 14 โรงเรียน ต่อมาในปี 2549 (2550:51) พบว่ามีโรงเรียนนานาชาติถึง 103 โรงเรียน ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ 75 โรงเรียน และในภูมิภาค 28 โรงเรียน จะเห็นได้ว่าเพิ่มขึ้นถึง 77 โรงเรียน นอกจากโรงเรียนนานาชาติเพิ่มขึ้นแล้ว โรงเรียนที่เปิดสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศของเอกชนก็เพิ่มขึ้นด้วย คือ ในปี 2540 (2541: 44) มีโรงเรียนเปิดสอนภาษาไทยจำนวนทั้งสิ้น 17 โรงเรียน ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ ต่อมาในปี 2549 (2550: 56) มีโรงเรียนเปิดสอนภาษาไทยถึง 70 โรงเรียน ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ 39 โรงเรียน และตั้งอยู่ในภูมิภาค 31 โรงเรียน ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง 53 โรงเรียน และจากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศนั้นมีความสำคัญ มีผู้ให้ความสนใจและเป็นที่ยอมรับเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก

ในการเรียนการสอนภาษานั้น ถ้าจะให้มีความสมบูรณ์ ก็ต้องเรียนรู้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การเรียนภาษาไทยก็เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะการเขียนถือเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนระดับสูง ดังที่ศรีวิไล พลมณี (2545:196) กล่าวว่า พื้นฐานที่สำคัญของการเรียนภาษาไทย คือ อักษรไทย ซึ่งได้แก่พยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ เป็นเรื่องที่ต้องคิดเป็นอันดับแรกว่าจะสอนให้จำ และใช้พื้นฐานเหล่านี้มาสร้างคำในภาษาได้อย่างไร แม้นักเรียนบางคนจะเรียนเพื่อพูด แต่เขาควรเรียนอ่าน เขียนประกอบเพื่อช่วยการพูดในระยะยาว

ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนภาษาไทยของผู้เรียนเกิดประสิทธิผลในการเขียนนั้น หลังจากที่ผู้เรียนรู้จักอักษรไทยแล้ว ก็ต้องเรียนการประสมคำ ซึ่งปัญหาใหญ่ที่พบในการเรียนประสมคำ คือ นักเรียนเขียนและอ่านไม่ได้ ดังที่ชุติมา มามีเกตุ (2541) กล่าวถึงปัญหาว่ามีสาเหตุมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ ปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่ง คือ ปัญหา

เรื่องของสระที่มีตัวสะกด สระบางตัวจะลดรูป แต่บางตัวจะเปลี่ยนรูป ซึ่งหลักการในภาษาไทย คำที่ประสมด้วยสระและมีตัวสะกดนั้นค่อนข้างซับซ้อน ทำให้นักเรียนเขียนไม่ถูกต้อง เพราะจำรูปสระไม่ได้ มีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับที่ปริญญานุช แคนติ (2540) กล่าวไว้ว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังขาดความเข้าใจเรื่องสระลดรูป สระเปลี่ยนรูป จำรูปสระไม่ได้ จำแนกพยัญชนะกับสระไม่ได้ จึงจัดทำบทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทยเรื่องสระลดรูปและเปลี่ยนรูปเพื่อช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิผลในการเรียนดีขึ้น

สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ การเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปเป็นทักษะการเขียนที่ยาก ควรต้องได้รับการฝึกฝน เพราะถ้าเขียนผิด ความหมายก็จะผิด และไม่สื่อความหมายจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเคยเป็นครูภาษาไทยสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนรัศมีนานาชาติมาเกือบ 4 ปี ผู้วิจัยพบว่าเมื่อสอนเรื่องการประสมคำ นักเรียนจะมีปัญหาเรื่องการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป สังเกตได้จากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน และจากการตรวจการบ้านของนักเรียน ปัญหาที่พบคือ นักเรียนมักเกิดความสับสนเกี่ยวกับคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป เมื่อคำมีตัวสะกด นักเรียนก็มักจะลืมลดรูปหรือเปลี่ยนรูปสระ ทั้งไม่ทราบว่าคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปมาจากสระอะไร อีกทั้งสระที่นักเรียนมักเกิดความสับสน เขียนสลับกันบ่อยครั้ง คือ สระ ะ และสระ ๑ เมื่อเปลี่ยนรูป เช่น “เดิน” เขียนผิดเป็น “เดิน” “เข้ม” เขียนผิดเป็น “เขิม” เป็นต้น และมักลืมลดรูปเมื่อสระ ๑ สะกดด้วย “ย” เป็นต้น การสอนเรื่องสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปจึงต้องอาศัยเวลาและต้องสร้างแบบฝึกหัดเพื่อฝึกฝนเพิ่มเติม ปัญหาที่ผู้วิจัยพบนั้น สอดคล้องกับการสัมภาษณ์นางประภัสสร เกตุจันทร์ (2551, 20 มกราคม) ครูสอนภาษาไทยโรงเรียนนานาชาติไทย-จีน ที่กล่าวถึงปัญหาในการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักเรียนชาวต่างประเทศว่า

“ปัญหาในการเรียนการสอนปัญหาหนึ่ง คือ ปัญหาการเขียนสระลดรูป สระเปลี่ยนรูป นักเรียนบางคน เมื่อเห็นคำที่มีสระลดรูปหรือสระเปลี่ยนรูปแล้วไม่ทราบว่ามาจากคำว่าอะไร เช่น ไม่ทราบว่าคำว่า “นก” “กบ” เป็นคำที่สะกดด้วยสระโอะ บางคนลืมนว่าสระ “โอะ” เป็นอย่างไร เนื่องจากเมื่อ “สระโอะ” มีตัวสะกด สระ “โอะ” จะลดรูปหายไป คำที่คล้ายๆ กัน เช่น คำว่า “พร” กับ “นก” นักเรียนก็ไม่ทราบว่าสะกดด้วยสระต่างกัน คือ ไม่ทราบว่าสะกดด้วย สระ “อ” หรือสระ “โอะ” นอกจากนี้เมื่อสระ “เอะ” และ “เออ” มีตัวสะกด นักเรียนก็มักจะเขียนผิด เขียนสลับกัน เป็นต้น ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งที่พบคือ ตำราหรือแบบฝึกการสอนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศยังมีน้อย โรงเรียนฯ จะใช้หนังสือแบบเรียนที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดซึ่งส่วนใหญ่เนื้อหาจะยากเกินไป”

ปัญหาดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นางสาวเสาวณี นวกิจไพฑูริย์ (2551, 25 มกราคม) ครูสอนภาษาไทยโรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ ซึ่งกล่าวถึงปัญหาการสอนเขียนว่า

“ในการเขียนประสมคำ มักพบปัญหาเมื่อคำมีตัวสะกด เพราะสระบางสระต้องลดรูป และบางสระต้องเปลี่ยนรูป นักเรียนมักเขียนผิด เพราะจำไม่ได้ว่าสระใดต้องเปลี่ยนรูป สระใดต้องลดรูป และต้องเปลี่ยนรูปหรือลดรูปอย่างไร แบบเรียนแบบฝึกก็เป็นปัญหาหนึ่งเพราะปัจจุบันหนังสือเรียนส่วนใหญ่เป็นหนังสือที่ใช้

สำหรับนักเรียนไทย คำศัพท์บางคำอาจยากไป บางคำก็เป็นคำที่ไม่ค่อยได้ใช้ และถึงแม้ว่านักเรียนส่วนใหญ่จะเคยเรียนเรื่องสระบางสระมาบ้างแล้ว แต่ก็มักลืมว่าสระเหล่านั้นต้องลดรูปเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด

กรณีปัญหานี้สอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้ทดลองกับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับชั้น Year 5 (ประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ โดยให้ทำแบบทดสอบการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ผลปรากฏว่านักเรียนยังสับสนในเรื่องการเขียนสระลดรูป สระเปลี่ยนรูป บางคนไม่ทราบและบางคนลืมว่าจะลดรูปหรือเปลี่ยนรูปสระอย่างไร ลืมลดรูป เช่น “นก” เขียนเป็น “โนก โนัก” “สวย” เขียนเป็น “ส้วย” “เนย” เขียนเป็น “เนอย เนย” ลืมเปลี่ยนรูป เช่น “เด็ก” เขียนเป็น “เดกะ เดกะ” “เงิน” เขียนเป็น “เงอน เงน” “ฉัน” เขียนเป็น “ฉะน” เป็นต้น ผู้วิจัยพบว่าแม้นักเรียนจะเคยเรียนเรื่องสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปมาบ้างแล้วในระดับชั้นที่ผ่านมา แต่การเรียนในวิชาอื่นๆ จะเรียนเป็นภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้เขียนภาษาไทย จึงมักลืมอักขรวิธีไทยในการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจจัดสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศขึ้น เพื่อให้นักเรียนชาวต่างประเทศได้ใช้เป็นแบบฝึกเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการเขียนและเรียนรู้ภาษาไทยในระดับสูงต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ
2. เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนชาวต่างประเทศโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนและอ่านคำที่มีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้จะทำให้ได้แบบฝึกที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ โดยจะช่วยแก้ปัญหาความสับสนในการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้สอนที่นำไปใช้เป็นสื่อการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และต่อตัวผู้เรียนที่จะได้ฝึกฝนอย่างมีระบบจนเกิดทักษะ อันจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการเขียนการอ่านระดับสูงต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 83 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนชาวต่างประเทศ ระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ จำนวน 12 คน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนจากแบบทดสอบในการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 เดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม ใช้เวลาดทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 คาบ คาบละ 40 นาที รวมเวลาดทั้งสิ้น 16 คาบ

5. เนื้อหาของแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศนี้จัดทำขึ้น จำนวน 7 ชุด มีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป มี 3 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โะ” ลดรูป
2. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ัว” ลดรูป
3. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “อ” ลดรูป

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูป มี 1 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เอ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป

แบบฝึกทักษะการเขียนสระเปลี่ยนรูป มี 2 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เะ” เปลี่ยนรูป

2. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ะ” เปลี่ยนรูป

แบบฝึกทักษะการเขียนที่สรุปรวมสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปทุกสระ มี 1 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ

นอกจากสระทั้ง 6 ตัว ข้างต้นแล้ว สระ “เะ” จัดเป็นสระเปลี่ยนรูป แต่เนื่องจากมีคำว่า “แข็ง” เพียงคำเดียว ผู้วิจัยจึงจัดรวมไว้ในแบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ะ” เปลี่ยนรูป เช่นเดียวกับสระ “เาะ” ที่มีคำว่า “ก็” เพียงคำเดียวเช่นกัน มาจาก คำว่า “เกาะ” ผู้วิจัยจึงจัดรวมไว้ในแบบฝึกทักษะการเขียน สระ “อ” ลดรูป

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการจัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้เหมาะสมสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศที่เริ่มเรียนภาษาไทยในระดับต้น ดังนั้นในการจัดทำแบบฝึกจึงมีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. ผู้วิจัยจะเลือกเฉพาะคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียวมาจัดทำแบบฝึก เช่น แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เะ” ลดรูป ผู้วิจัยเลือกให้เขียน คำว่า “นก” “มด” “กบ” เป็นต้น

2. ผู้วิจัยจะเลือกคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์มาจัดทำแบบฝึก เพื่อเน้นให้นักเรียนชาวต่างประเทศได้ฝึกเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและเปลี่ยนรูปให้ชำนาญ โดยไม่เกิดความสับสนในเรื่องวรรณยุกต์

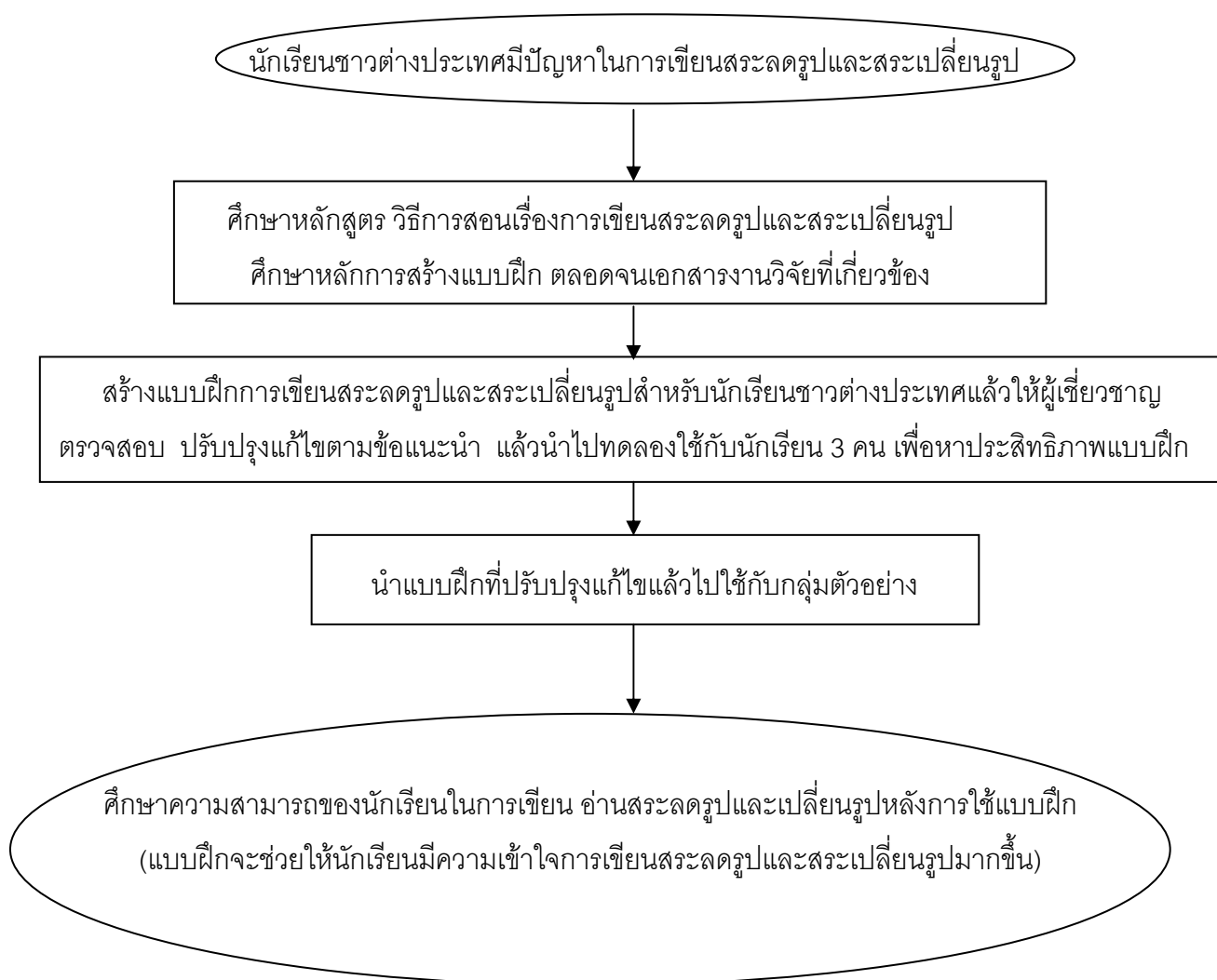
3. ผู้วิจัยจะคัดเลือกคำจากหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการและหนังสือเรียนที่โรงเรียนใช้อยู่ โดยจะเลือกคำให้มีพยัญชนะต้นที่หลากหลาย และมีตัวสะกดครบทุกมาตรา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สระลดรูป** หมายถึง สระที่เมื่อมีตัวสะกด สระนั้นจะลดรูปหายไปทั้งหมด เช่น “สระโอะ” (เมื่อมีตัวสะกดไม้โอ (อ) และวิสรรชนีย์ (ะ) จะลดรูปหายไป) เช่น มด นก กบ เป็นต้น หรือลดรูปหายไปบางส่วน เช่น “สระอัว” (เมื่อมีตัวสะกดจะลดรูปไม้หันอากาศไป) เช่น ชวน สวย ขวด เป็นต้น “สระเออ” (เมื่อสะกดด้วยมาตราแม่เกย ตัว “อ” จะลดรูปหายไป) เช่น เนย เคย เลย เป็นต้น และ “สระออ” (เมื่อสะกดด้วย “ร” ตัว “อ” จะลดรูปหายไป) เช่น พร ศรี อร เป็นต้น

2. **สระเปลี่ยนรูป** หมายถึงสระที่เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปแตกต่างไปจากเดิม ได้แก่ “สระเอะ” เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยน “ะ” (วิสรรชนีย์) เป็น “ง” (ไม้ไตคู้) เช่น เป็น เล็ก เข้ม เป็นต้น “สระเออ” เมื่อมีตัวสะกด (ยกเว้นแม่เกย) ตัว “อ” จะเปลี่ยนรูปเป็น “อิ” (พินทุอิ) เช่น เเดิน เกิด เปิด เป็นต้น “สระอะ” เมื่อมีตัวสะกด “ะ” (วิสรรชนีย์) จะเปลี่ยนเป็น “อั” (ไม้หันอากาศ) เช่น ฉัน รัก วัง เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังสามารถแบ่งได้ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสระ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสระ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการเรียน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความรู้จากหนังสือแบบเรียน ตำราที่เกี่ยวข้องกับความหมายของสระ รูปสระ เสียงสระ จำนวนสระ หลักการเขียนสระ ทั้งสระเสียงสั้น สระเสียงยาว ตลอดจนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปจากผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน รวมทั้งงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสระ ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสระ

ความหมายของสระ

สระเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในภาษาไทยที่ต้องเรียนรู้ ได้มีผู้ให้ความหมายของ “สระ” ดังนี้ พระยาอุปกิตศิลปสาร (2539 : 2 – 3) กล่าวว่าเสียงในภาษาไทยมี 3 อย่าง คือ เสียงแท้ เสียงแปร และเสียงดนตรี อักษรสำหรับแทนเสียงแท้นี้ ให้ชื่อว่า “สระ” เสียงแท้ คือ เสียงที่ออกมาจากลำคอตรงๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ลิ้นหรือริมฝีปากดัดแปลงให้ปรวนแปรไป สำหรับเสียงแปร คือ พยัญชนะ และเสียงดนตรี คือ วรรณยุกต์

กำชัย ทองหล่อ (2540 : 54) ให้ความหมายคำว่า “สระ” หมายถึง กระแสเสียง หรือ หางเสียงที่มีทำนองสูงต่ำ ซึ่งเปล่งออกมาตามจังหวะนิยม ในภาษาหนังสือ หมายถึง เครื่องหมายใช้แทนเสียงที่เปล่งออกมาเอง ตามหลักภาษาถือว่าพยัญชนะจำต้องอาศัยสระจึงจะออกเสียงได้ เพราะฉะนั้นสระในภาษาบาลี จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “นิสสัย” แปลว่า เป็นที่อาศัยของพยัญชนะ ถ้าพยัญชนะไม่อาศัยสระก็ออกเสียงไม่ได้

สมศรี เพ็ชรยิ้ม และคณะ (2545:13) ให้ความหมายคำว่า “สระ” หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้แทนเสียงที่เปล่งออกมา เกิดจากการนำรูปสระมาประกอบกันทำให้เกิดเสียงสระขึ้น มี 32 ตัว สระทั้ง 32 ตัว แบ่งออกเป็นสองพวกตามลักษณะของการออกเสียง คือ สระเสียงสั้น เรียกว่า รัสสระ มี 18 เสียง และสระเสียงยาว เรียกว่า ทีฆสระ มีอยู่ 14 เสียง

เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ (2546:4) ให้ความหมายคำว่า “เสียงสระ” ว่า เสียงที่เกิดจากกระแสลมจากปอด ผ่านเส้นเสียง ซึ่งเกร็งตัวชิดกัน ปิดช่องทางลมจนสิ้นสภาวะแล้วเลยออกไปทางช่องปากหรือจมูกโดยไม่ถูกสกัดกั้น ณ ที่ใดที่หนึ่ง ในช่องทางเดินของลมแต่มีการใช้ลิ้นและริมฝีปากกล่อมเกลเสียงให้แตกต่างกันไปได้หลายเสียง

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า สระ คือ เครื่องหมายที่ใช้แทนเสียงที่เปล่งออกมา เกิดจากการนำรูปสระมาประกอบกันจึงเกิดเสียงขึ้น พยัญชนะต้องอาศัยสระจึงจะออกเสียงได้

สระในภาษาไทย

การเรียนรู้สระในภาษาไทยนั้น ต้องเรียนรู้ทั้งเรื่องเสียงและรูปของสระจึงจะสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง ดังมีผู้ทรงคุณวุฒิอธิบายเรื่องรูปสระ และเสียงสระไว้ดังนี้

รูปสระ

พระยาอุปทิศศิลปสาร (2539:3) ได้อธิบายเรื่องรูปสระไว้ว่า สระในภาษาไทยนั้นแปลกออกไปจากบาลีและสันสกฤตและภาษาอื่นๆ ที่ถ่ายแบบมาด้วยกัน คือ ภาษาเหล่านั้นมีรูปสระเป็น 2 ชนิด ใช้เขียนโดดๆ ชนิดหนึ่ง ใช้ประสมกับพยัญชนะอีกชนิดหนึ่ง แต่ในภาษาไทยมีแต่รูปสระที่ใช้ประสมกับพยัญชนะอย่างเดียว เมื่อต้องการจะเขียนโดดๆ ก็เอาตัว “อ” ซึ่งจัดไว้ในพวกพยัญชนะมาประสมเข้าออกเสียงเช่นเดียวกับสระเปล่า เช่น อา อู เอ เป็นต้น เว้นแต่สระ ฤ ฦ ภา 4 ตัวนี้ เขียนโดดๆ ก็ได้ ประสมกับพยัญชนะก็ได้ เช่นเดียวกับสระอังกฤษ และรูปสระนั้นบางทีก็ใช้รูปเดียวเป็นสระหนึ่ง บางทีก็ใช้หลายรูปประสมกันเป็นสระหนึ่ง มีต่างๆ กันเป็น 21 รูป ดังนี้

1. ะ เรียกว่า “วิสรรชนีย์”
2. ั เรียกว่า “ไม้หันอากาศ” หรือ “ไม้ผัด”
3. ี เรียกว่า “ไม้ไต่คู้”
4. ำ เรียกว่า “ลากข้าง”
5. อี เรียกว่า “พินทุอิ”
6. ุ เรียกว่า “ฝนทอง”
7. อ่า เรียกว่า “นฤคหิต” (นิคหิต) หรือ “หยาดน้ำค้าง”

8. “ เรียกว่า “พินทุ”
9. อุ เรียกว่า “ตีนเหยียด”
10. อุ เรียกว่า “ตีนคู้”
11. เ เรียกว่า “ไม้หน้า”
12. ไ เรียกว่า “ไม้ม้วน”
13. ไ เรียกว่า “ไม้ลาย”
14. โ เรียกว่า “ไม้โ”
15. อ เรียกว่า “ตัวอ”
16. ย เรียกว่า “ตัวย”
17. ว เรียกว่า “ตัวว”
18. ฤ เรียกว่า “รี”
19. ฤา เรียกว่า “รือ”
20. ฃ เรียกว่า “ลี”
21. ฃา เรียกว่า “ลือ”

เสียงสระ

เสียงสระในภาษาไทยนี้ จะกล่าวถึงรายละเอียดจำนวนเสียงสระ ซึ่งหนังสือแบบเรียนภาษาไทยเดิมจะนับว่ามี 32 เสียง แต่ปัจจุบันกรมวิชาการกล่าวว่ามี 24 เสียง และจะกล่าวถึงรายละเอียดการแบ่งเสียงสระเป็นเสียงสั้น เสียงยาว การจำแนกสระเป็นสระแท้ สระประสมและสระเกิน ดังต่อไปนี้

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2539:5) กล่าวว่า ในภาษาไทยมีเสียงสระต่างกัน 32 เสียง ประกอบขึ้นจากรูปสระ 21 รูป เสียงสระทั้ง 32 เสียง มีดังนี้

อะ อา อิ อี อือ อุ อุ เอะ เอ แอ โอะ โอ เอาะ ออ เอาะ เอ เอียะ เอียเอื้อะ เอื้อ อัวะ อัว ฤ ฤา ฃ ฃา อำ ไอ โอ เอา

กรมวิชาการ (2536 :10 -12) กล่าวถึงเสียงสระในภาษาไทยว่า ในหนังสือเรียนหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อธิบายว่า เสียงสระไทยมี 24 เสียง แต่ในหนังสือหลักภาษาไทยแต่ดั้งเดิม อธิบายว่าในภาษาไทยมีเสียงสระต่างกัน 32 เสียง โดยนับสระ 8 ตัว คือ อำ ไอ โอ เอา ฤ ฤา ฃ ฃา รวมไว้ด้วย กรมวิชาการได้อธิบายเหตุที่ไม่นับสระทั้ง 8 นี้เป็นเสียงสระไว้ ดังนี้

นักศึกษาศาสตร์บางคนถือว่า “เอา” และ “ไอ” เป็นเสียงสระประสม “เอา” เป็นสระประสมที่เกิดจาก “สระอา” ประสมกับเสียง “สระอุ” “ไอ” เป็นสระประสมที่เกิดจาก “สระอา” ประสมกับเสียง

“สระอี” แต่ถ้าอธิบายแบบอย่างของภาษาไทยจะอธิบายได้ว่า “เอา” และ “ไอ” เป็นพยางค์หนึ่ง เพราะ “เอา” มีเสียง “ว” พยัญชนะท้ายพยางค์หรือเสียงสะกดอยู่ในแม่เกอว และ “ไอ” เป็นพยางค์หนึ่ง เพราะมีเสียง “ย” อยู่ท้ายพยางค์ หรือ “ย” เป็นเสียงสะกดอยู่ในแม่เกย

เสียง “อ่า” หรือจะเขียนเป็น “อัม” ก็เป็นพยางค์หนึ่งเช่นกัน เพราะมีเสียง “ม” เป็นเสียง พยัญชนะท้ายพยางค์ อยู่ในแม่กม นอกจากนี้เสียง ฤ ฦา ภา ภา เราอ่านว่า รี้ รี้ ลี้ ลี้ จะเห็นว่าเป็น พยางค์ คือมีเสียงพยัญชนะ ร และ ล ประสมกับเสียง “สระอิ” และ “สระอี” ตามลำดับ จึงไม่นับเป็น เสียงสระ

สระเสียงสั้น สระเสียงยาว

เสียงสระในภาษาไทยนั้น สมศรี เพ็ชรยิ้มและคณะ (2545:13) กล่าวว่า มีสระเสียงสั้น 18 เสียง คือ สระอะ อิ อี อู เอะ แอะ โอะ เอาะ เออะ เอียะ เอือะ อัวะ ฤ ฦ อ่า ไอ ไอเอา และมีสระเสียงยาว 14 เสียง คือ อ่า อี้ อือ อู เอ แอ ไอ ออ เออ เอีย เอือ อัว ฤ ฦ

การจำแนกสระ

อัศรา บุญทิพย์ (2534 : 11 -13) กล่าวว่า เสียงสระในภาษาไทยมี 24 เสียง แบ่งเป็นสระแท้ 18 เสียง คือ อะ อ่า อิ อี อู เอะ แอะ โอะ เอาะ ออ เออะ เออ และสระประสม 6 เสียง คือ เอียะ เอีย เอือะ เอือ อัวะ อัว นอกจากนี้ยังมีสระเกินอีก 8 สระ ซึ่งไม่ได้นับเป็นเสียงสระ ได้แก่ อ่า (เสียง อะ + ม) ไอ ไอ (เสียง อะ + ย) เอา (เสียง อะ + ว) ฤ (เสียง ร + อี) ฤ (เสียง ร + อือ) ฦ (เสียง ล + อี) ฦ (เสียง ล + อือ)

การเขียนสระคงรูป เปลี่ยนรูป และลดรูป

การเขียนสระหรือการใช้สระในภาษาไทยนั้น เป็นเรื่องที่ต้องศึกษา เพราะสระแต่ละตัวมี หลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดก็จะเขียนแตกต่างไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกด บางสระจะลดรูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูปเช่นเดิม ดังที่กำชัย ทองหล่อ ได้อธิบายไว้ ดังนี้

กำชัย ทองหล่อ (2540 : 69 –70) กล่าวถึงการคงรูป เปลี่ยนรูป และลดรูปไว้ ดังนี้

1. คงรูป คือ ต้องเขียนรูปให้ปรากฏชัด เช่น กะบะ กะปิ ไบไหน ทำไม

2. ลดรูป คือ ไม่ต้องเขียนรูปสระให้ปรากฏหรือปรากฏแต่เพียงบางส่วน แต่ต้องออกเสียงให้

ตรงกับรูปสระที่ลดนั้น การลดรูปมี 2 อย่าง คือ

2.1 ลดรูปทั้งหมด ได้แก่ พยัญชนะ + สระโอะ + ตัวสะกด (ยกเว้นตัว ร) เช่น

$$น + โะ + ก = นก$$

$$ม + โะ + ด = มด$$

$$ก + _อ + ร - สะกด = กร$$

$$จ + _อ + ร - สะกด = จร$$

2.2 ลดรูปบางส่วน ได้แก่ สระที่ลดรูปไม่หมด เหลือไว้แต่เพียงบางส่วนของรูปเต็ม พอเป็นเครื่องสังเกตให้รู้ว่าไม่ซ้ำกับรูปอื่น เช่น

$$ก + _เอ + ย - สะกด = เกย (ลดรูปตัว อ เหลือแต่ไม้หน้า)$$

$$ก + _ัว + น - สะกด = กวน (ลดไม้หน้าอากาศ เหลือแต่ตัว ว)$$

3. แปลงรูป คือ แปลงสระรูปเดิมให้เปลี่ยนเป็นอีกรูปหนึ่ง เช่น

$$ก + _ะ + น - สะกด = กัน (แปลงวิสรรชนีย์ เป็นไม้หน้าอากาศ)$$

$$ก + _ะ + ง - สะกด = เก็ง (แปลงวิสรรชนีย์เป็นไม้ไตคู้)$$

$$ข + แะ + ง - สะกด = แข็ง (แปลงวิสรรชนีย์เป็นไม้ไตคู้)$$

$$ด + _เอ + น - สะกด = เดิน (แปลง อ เป็น ฟินทือ)$$

จะเห็นได้ว่าสระเมื่อมีตัวสะกด แต่ละสระจะมีวิธีการเขียนที่แตกต่างกันไป มีทั้งคงรูป เช่น ธิบ จุง เป็นต้น เปลี่ยนรูป เช่น เก็บ เป็ด เป็นต้น และลดรูป เช่น นก ชวน เป็นต้น บางสระสามารถเป็นได้ทั้งสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป เช่น สระ “เออ” เมื่อมีตัวสะกดในทุกมาตรา ยกเว้นมาตราแม่เกย “อ” จะเปลี่ยนรูปเป็น “ฟินทือ” เช่น เกิด เดิน เขิญ เป็นต้น แต่เมื่อมีตัวสะกดในมาตราแม่เกย “อ” จะลดรูปหายไป เช่น เนย เคย เลย เป็นต้น ดังมีผู้ให้รายละเอียดการใช้สระที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปสระ ดังนี้

อัศรา บุญทิพย์ (2534 : 27 - 28) กล่าวถึงการใช้สระบางเสียงที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปสระ ดังนี้

1. สระอะ

- 1) ใช้วิสรรชนีย์ประหลังพยัญชนะ เช่น พระ นะ คะ
- 2) ลดรูปวิสรรชนีย์ในบางคำ เช่น พนม (อ่าน พะ- นม) ณ (อ่าน นะ) ธ (อ่าน ทะ)
- 3) ใช้ไม้หน้าอากาศเมื่อสระอะมีตัวสะกด เช่น กะ + น = กัน ะ + น = วัน
- 4) ใช้พยัญชนะสังโยค (ซ้อน) ในอักษรวิธีโบราณ หรือใช้ รร (ร.หัน) เช่น
 - กนน (อ่านว่า กัน) วนน (อ่านว่า วัน) พรรณ (อ่านว่า พัน) สรร (อ่านว่า สัน)
- 5) แฝงเสียงอยู่ในสระเกิน อำ ไอ เอา

2. สระเอาะ

1) ใช้ไม้หน้าหน้าพยัญชนะต้น ลากข้างอยู่หลังพยัญชนะต้น และวิสรรชนีย์อยู่หลังลากข้าง เช่น เหมาะ เกาะ เจาะ

2) เมื่อมีตัวสะกดให้ลดรูปใช้ อ ประกอบ และใส่ไม้ไต่คู้บนพยัญชนะต้น เช่น ลือกเกต ช็อกโกแลต (ส่วนใหญ่เป็นคำภาษาอังกฤษ)

3) ลดรูปใช้เพียงไม้ไต่คู้ในคำว่า กี่ (เก๋า)

3. สระออ

1) ใช้รูป อ ประกอบหลังพยัญชนะ เช่น รอ หมอ งอ

2) เมื่อสะกดด้วย “ร” ลดรูป อ เช่น จร พร วร

3) ลดรูปในบางคำ เช่น บ บ่ และคำอ่านพยัญชนะไทยทุกตัว เช่น ก (กอ)

ข (ขอ) ค (คอ)

4. สระอัว

1) ใช้ไม้หันอากาศประกอบกับ ว เช่น หัว ตัว กลัว

2) เมื่อมีตัวสะกดลดรูปไม้หันอากาศ เช่น ดวง พวง ร่วง

3) ใช้รูป ว เป็นพยัญชนะสังโยค (ซ้อน) ในอักษรวิธโบราณ เช่น ตว (ตัว) หว (หัว)

5. สระเอะ

1) ใช้ไม้หน้าหน้าพยัญชนะต้นและใช้วิสรรชนีย์หลังพยัญชนะต้น เช่น ละ เอะ เตะ

2) เมื่อมีตัวสะกด ลดรูปวิสรรชนีย์เป็นไม้ไต่คู้บนพยัญชนะต้น เช่น เด็ก เล็ก เป็น

6. สระแอะ

1) ใช้ไม้หน้าซ้อน 2 รูป หน้าพยัญชนะต้นและใช้วิสรรชนีย์หลังพยัญชนะต้น

เช่น แอะ แอะ

2) เมื่อมีตัวสะกด ลดรูปวิสรรชนีย์เป็นไม้ไต่คู้บนพยัญชนะต้น เช่น แั่ง

7. สระโอะ

1) ใช้ไม้โอบหน้าพยัญชนะต้น และวิสรรชนีย์หลังพยัญชนะต้น เช่น โปะ โปะะ โตะ

2) เมื่อมีตัวสะกดลดรูปสระหมด เหลือแต่พยัญชนะต้นกับตัวสะกด เช่น นก รก

8. สระเออ

1) ใช้ไม้หน้าหน้าพยัญชนะต้น และรูป อ หลังพยัญชนะต้น เช่น เออ เออ เออ

2) เมื่อมีตัวสะกดแม่เกย ให้ลดรูป อ แล้วใช้ ย สะกดได้เลย เช่น เขย เขย เอ้ย

3) เมื่อมีตัวสะกดแม่อื่นๆ ให้ลดรูป อ ใช้พินทุ์อบบนพยัญชนะต้นแทน เช่น เเดิน เตีญ

4) จากข้อ 3) มีบางคำที่ยกเว้นโดยคงใช้ตามข้อ 1) เช่น เทอญ เทอม

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสระทำให้เห็นว่าเรื่อง “สระ” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย และการจะเขียนสระได้ถูกต้องนั้น ต้องมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ของสระ โดยเฉพาะเมื่อมีตัวสะกด สระบางสระจะเปลี่ยนรูป และบางสระจะลดรูป ดังสามารถสรุปการลดรูปและการเปลี่ยนรูปของสระโอะ สระอัว สระเออ สระออ สระเอะ และสระอะ ได้ดังนี้

1. สระโอะ จะลดรูปเมื่อมีตัวสะกด การลดรูปของสระโอะ คือ “โ” (ไม้โ) และ“อะ” (วิสรรชนีย์) จะหายไป เช่น นก มด กบ เป็นต้น

2. สระอัว จะลดรูปเมื่อมีตัวสะกด การลดรูปของสระอัว คือ “อัว” (ไม้หันอากาศ) จะหายไปเหลือแต่ตัว “ว” เช่น สวน รวย รวม เป็นต้น

3. สระออ เมื่อมีตัวสะกดจะคงรูป เช่น มอง นอก เป็นต้น แต่เมื่อตัวสะกดเป็น “ว” จะลดรูปโดย ตัว “อ” จะลดรูปหายไป เช่น พร ศร กร เป็นต้น

4. สระเออ จะลดรูปเมื่อสะกดด้วยมาตราแม่เกย การลดรูปของสระเออ คือ ตัว “อ” จะหายไป เช่น เนย เคย เลย เป็นต้น

แต่เมื่อสระเออมีตัวสะกดในมาตราอื่นๆ ทุกมาตรา (ยกเว้น “ย”) สระเออจะเปลี่ยนรูป การเปลี่ยนรูปของสระเออ คือ ตัว “อ” จะเปลี่ยนรูปเป็น “อิ” (พินทุอิ) เช่น เดิน เปิด เต็ม เป็นต้น

5. สระเอะ จะเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด การเปลี่ยนรูปของสระเออ คือ “ะ” (วิสรรชนีย์) จะเปลี่ยนรูปเป็น “อิ” (ไม้ไตคู้) เช่น เย็น เก็บ เบ็ด เป็นต้น

6. สระอะ จะเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด การเปลี่ยนรูปของสระอะ คือ “ะ” (วิสรรชนีย์) จะเปลี่ยนรูปเป็น “อัว” (ไม้หันอากาศ) เช่น ฉัน รัก วัน เป็นต้น

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสระ

มีผู้วิจัยเกี่ยวกับสระไว้หลายท่าน ทั้งที่เกี่ยวกับสระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระลดรูป และสระเปลี่ยนรูป ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

นิภา ชวนะพานิช (2518) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาว สำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาวสำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้น โดยประมวลแบบฝึกหัดภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาวในระดับชั้นประถมศึกษาที่มีอยู่บ้างแล้วตามแหล่งต่างๆ เข้าด้วยกัน แล้วนำแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นและที่รวบรวมจากแหล่งต่างๆ มาเรียงลำดับให้เหมาะสม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่สอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 50 คน อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และสังกัดกรมฝึกหัดครู 50 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกหัดทักษะ

ภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาวที่สร้างขึ้นเป็นแบบฝึกหัดที่ใช้ได้ และความคิดเห็นของอาจารย์ในโรงเรียน ทั้ง 2 สังกัดไม่แตกต่างกัน คือ เห็นว่าลักษณะแบบฝึกส่วนใหญ่ใช้ได้

ศิรินาถ เพชรทองคำ (2520) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่อง สระเสียงสั้นสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทย เรื่องสระเสียงสั้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 และสำรวจความเหมาะสมของแบบฝึกหัด ที่จะนำไปให้นักเรียนใช้ โดยการสอบถามความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการสอน ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ อาจารย์ที่สอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา 6 แห่ง จำนวน 50 คน และ อาจารย์ที่สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ของโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพฯ ทั้งหมด 5 แห่ง จำนวนทั้งหมด 40 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงสั้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ที่สร้างขึ้น อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นอย่างมาก โดยค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ในสังกัดกรมสามัญศึกษา เท่ากับ 3.975 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.666 และค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ใน โรงเรียนสาธิตเท่ากับ 4.136 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.727

ปริญานุช แคนติ (2546) วิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทย เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับ ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองบัววิทยายน จ.หนองบัวลำภู จำนวน 24 คน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทย เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยศึกษาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ วิชาภาษาไทยและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนสระเปลี่ยนรูป และลดรูปที่นำมาฝึกคือ สระอะ สระเอะ สระเออ สระโอะและสระอัว ผลการศึกษาพบว่าบทเรียน คอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทย เรื่องสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.34 / 86.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์เท่ากับ 0.71 คือ นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 71 และนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มีคะแนน เฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชุตินา มามีเกตุ (2547) วิจัยเรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยเรื่องสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง สระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบางจาก

จำนวน 28 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง สระเปลี่ยนรูปและลดรูปที่นำมาฝึกคือ สระอะ สระเออ สระเอะ สระแอะ สระโอะ และสระอัว ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง สระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ 4 MAT ภายหลังจากทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนก่อนดำเนินการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ .01

พัชนี บุญรัศมี (2550) วิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้ชุดการสอนสระลดรูป มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนที่ประสมด้วยสระลดรูป และศึกษาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยการใช้ชุดการสอน และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน จำนวน 7 คน คัดเลือกโดยวิธีแบบเจาะจง สระเปลี่ยนรูปและลดรูปที่นำมาฝึกคือสระโอะ สระเออ และสระอัว ผลการศึกษาค้นพบว่านักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านคำหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูปอยู่ในระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

ในการเรียนการสอนทักษะต่างๆ นั้น การฝึกเป็นเรื่องที่สำคัญและแบบฝึกก็ถือเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่จะช่วยสร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะได้เป็นอย่างดี การสร้างแบบฝึกจึงต้องศึกษาหลักในการสร้างเพื่อสามารถสร้างแบบฝึกที่ดี มีคุณภาพ เมื่อนำไปใช้แล้วได้ผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังมีผู้ให้ความหมายของแบบฝึก หลักการสร้างแบบฝึก ลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้หลายท่าน ดังเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึก

มีผู้ให้ความหมายแบบฝึกไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

อัจฉรา ชิวพันธ์และคนอื่นๆ (2532 : 102) ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมความเข้าใจ และเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่ช่วยให้นักเรียนได้ปฏิบัติและนำเอาความรู้ไปใช้ได้อย่างแม่นยำ ถูกต้อง และคล่องแคล่ว

ประพนธ์ จ่ายเจริญ (2536:8)ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญและนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

วนิดา ราชรักษ์ (2548 : 35) ให้ความหมายแบบฝึกว่า แบบฝึก หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครู ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกทักษะและความชำนาญจนสามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันและประสบความสำเร็จในการเรียน แบบฝึกจึงเป็นสื่อที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอน เพราะช่วยให้ผู้เรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนด้วยการฝึกฝนจากแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น ในการสร้างแบบฝึกต้องคำนึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ประโยชน์ของแบบฝึก และหลักการนำแบบฝึกไปใช้ด้วย

สรุปได้ว่าแบบฝึก หมายถึง สื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ช่วยเสริมสร้างทักษะด้วยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

หลักการสร้างแบบฝึก

สำหรับหลักการสร้างแบบฝึกและลักษณะแบบฝึกที่ดีนั้น มีผู้ให้หลักเกณฑ์ไว้หลายท่าน ดังจะกล่าวต่อไปนี้

วรรณถ พ่วงสุวรรณ (2518) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกเพื่อให้ได้แบบฝึกที่ดีและสามารถนำไปใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา
3. ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก
 - 3.1 ศึกษาปัญหาในการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและจิตวิทยาพัฒนาการ
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชา
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
 - 3.5 วางโครงเรื่องและกำหนดรูปแบบของการฝึกให้สัมพันธ์กับโครงเรื่อง
 - 3.6 เลือกเนื้อหาต่างๆ ที่เหมาะสมมาบรรจุในแบบฝึกให้ครบตามที่กำหนดไว้

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518) ศึกษาพบว่า แบบฝึกที่นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะทำมีลักษณะ ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย

3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุกปลุกความสนใจ
5. เหมาะกับวัยและความสามารถ
6. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

นิตยา ฤทธิโยธี (2520 : 1) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับวัยหรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมคือไม่ใช้เวลานานหรือเร็วเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

หลักการสร้างแบบฝึกนี้ นอกจากจะคำนึงถึงวัย ความสามารถของนักเรียน จำนวนภาษาที่ใช้ เนื้อหาของแบบฝึก เวลาที่เหมาะสม และกิจกรรมที่น่าสนใจแล้ว เพียงจิต อึ้งโพธิ์ (2529) ได้กล่าวถึง หลักการสร้างแบบฝึกในประเด็นอื่นๆ เช่น การคำนึงถึงความยาก – ง่าย คำนึงถึงความสอดคล้องสัมพันธ์กับทักษะด้านอื่นๆ การให้นักเรียนมีส่วนร่วม ฯลฯ ไว้ดังนี้

1. ควรสร้างแบบฝึกให้มีหลาย ๆ รูปแบบ เช่น การเติมคำ ให้จับคู่ ต่อเติมตารางอักษร มีการใช้เกมและเพลงประกอบการเรียนการสอน
2. คำนึงถึงความยากง่ายของคำที่นำมาฝึก และมีการเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย
3. การฝึกแม้จะมีจุดประสงค์สำคัญที่เน้นการเขียน แต่ก็ไม่ละเลยการฝึกทักษะการอ่าน การฟัง และการพูด ทักษะพื้นฐานทางภาษาทั้งสี่ด้านนี้จำเป็นต้องได้รับการฝึกไปพร้อมๆ กัน การใช้ภาษาจึงมีประสิทธิภาพ
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างแบบฝึก

จะเห็นได้ว่าหลักการสร้างแบบฝึก ต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ หลายประการ ทั้งวัยและความสามารถของนักเรียน เนื้อหา ความยาก – ง่าย ภาษาและเวลาที่ใช้ ความน่าสนใจ การให้นักเรียนมีส่วนร่วม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม หลักจิตวิทยาถือเป็นหลักสำคัญที่ต้องคำนึงในการสร้างแบบฝึก ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2523: 52 - 62) กล่าวไว้ว่าต้องยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา โดยให้รายละเอียดไว้ ดังนี้

1.กฎการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด คือ สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัด หรือ กระทำบ่อยๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด หรือทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมจะทำได้ไม่ดี

2.ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจต่างกันฉะนั้นในการสร้างแบบฝึก จึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยาก ไม่ง่ายจนเกินไป และควรมีหลายๆ แบบ

3.การจูงใจนักเรียน โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึก และช่วยยั่วยุให้ติดตามต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้นๆ เพื่อไม่เกิดความเบื่อหน่าย

ฮาร์เรส (Harless .n.d. : 93 – 94 อ้างถึง ศุภมาส ด้านพานิช , 2541) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกและลักษณะ แบบฝึกที่ดีไว้ว่า การเขียนแบบฝึก ต้องแน่ใจภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียน และควรสร้างโดยใช้จิตวิทยา ดังนี้

1.ใช้แบบฝึกหลายๆ ชนิด เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ

2.แบบฝึกที่จัดทำขึ้นต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาพิจารณาได้ว่าแต่ละแบบแต่ละข้อ ต้องการให้ทำอะไร

3.ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกแต่ละชนิด แต่ละรูปแบบว่ามีวิธีการตอบอย่างไร

4.นักเรียนได้มีโอกาสตอบสนองของสิ่งเร้าดังกล่าว ด้วยการแสดงความสามารถและความเข้าใจในแบบฝึก

5.นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกให้ตรงเป้าหมายที่สุด

นอกจากคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกได้แล้ว การคำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียนในด้านวัฒนธรรมก็เป็นสิ่งสำคัญ ดังที่บิลโลว์ (Billow. 1962 : 87) กล่าวไว้ว่า หลักการสร้างแบบฝึกและลักษณะแบบฝึกที่ดีจะต้องดึงดูดความสนใจและสมาธิของเด็ก เรียงลำดับจากง่ายไปยาก เปิดโอกาสให้เด็กฝึกเฉพาะอย่าง ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย วัฒนธรรมประเพณี ภูมิหลังทางภาษาของเด็ก แบบฝึกที่ดีควรจะเป็นแบบฝึกสำหรับเด็กเก่ง และซ่อมเสริมสำหรับเด็กอ่อนในขณะเดียวกัน นอกจากนี้แล้วควรใช้หลายลักษณะและมีความหมายต่อผู้ฝึกอีกด้วย

แดคเซนท์ (Dechant .1964 : 174 - 176) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกว่าครูควรแนะนำให้นักเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพ หนังสือสำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรจะมีรูปภาพเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ศัพท์พร้อมกับความหมายคำ

แบบฝึกสะกดคำสำหรับนักเรียนประถมควรมีรูปแบบประกอบเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์พร้อมกับความหมายของคำนั้น ๆ และในการจัดวางภาพควรคำนึงถึงหลักความเป็นจริงว่า การอ่านของนักเรียนจะอ่านจากซ้ายไปขวา ฉะนั้นการจัดทำแบบฝึก ควรวางคำศัพท์หรือประโยคไว้ทางซ้ายมือ และรูปภาพไว้ทางขวามือ

จากที่ผู้ทรงคุณวุฒิหลายๆ ท่านได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึก และลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้นี้ สามารถสรุปได้ว่า หลักในการสร้างแบบฝึกเพื่อให้ได้แบบฝึกที่ดีนั้น ต้องคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

1. มีการตั้งวัตถุประสงค์ในการทำแบบฝึก และในแต่ละแบบฝึกควรแยกได้ว่าแต่ละแบบต้องการให้นักเรียนทำอะไร

2. ศึกษาเนื้อหาของเรื่องที่จะฝึก สำนวญปัญหาที่พบในเรื่องนั้นพร้อมหาทางแก้ไข

3. มีการนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการสร้างแบบฝึก เช่น คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล คำนึงถึงแรงจูงใจ เนื้อหาในแบบฝึกจึงควร

- ไม่ยาก หรือง่ายจนเกินไป
- ควรเรียงจากง่ายไปยาก
- เหมาะกับวัยและความสามารถของนักเรียน
- มีความน่าสนใจและท้าทายความสามารถ
- แบบฝึกหัดควรมีหลากหลายและควรเป็นแบบฝึกหัดสั้นๆ ใช้เวลาไม่มาก เพื่อไม่ให้เบื่อ
- มีการบอกให้นักเรียนทราบผลถึงความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกทุกครั้ง
- ควรมีภาพประกอบ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ความหมายของคำ โดยควรวางคำศัพท์หรือประโยคไว้ทางซ้ายมือ และรูปภาพไว้ทางขวามือ

4. การใช้ภาษา ควรใช้สำนวนภาษาง่ายๆ มีคำสั่งที่ง่ายและชัดเจน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียน

แบบฝึกเป็นสื่อการสอนหนึ่งที่ช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะในการเรียนให้นักเรียนได้ ดังมีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำแบบฝึกเพื่อซ่อมเสริม และพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ดังต่อไปนี้

จำนงค์ ไปธาเกียง (2538) วิจัยเรื่องแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อการสอนซ่อมเสริม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเมืองนะ จ.เชียงใหม่ จำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน

กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อการสอนซ่อมเสริม สูงกว่าจากกลุ่มที่ไม่ได้ใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ศุภมาส ต่านพานิช (2541) วิจัยเรื่องการศึกษาการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกด คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพ ของแบบฝึกโดยใช้เกณฑ์ 80/80 ใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร จำนวน 54 คน แบบฝึกแบ่งออกเป็น 4 ชุด คือ แบบฝึกมาตราแม่ก มาตราแม่กต มาตราแม่กบ และมาตราแม่กน แต่ละชุดฝึกจะมี 7 แบบ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลการสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำจากแบบฝึกที่สร้างขึ้นพบว่า นักเรียนจำนวนร้อยละ 92 ของนักเรียนทั้งหมดทำคะแนนสอบได้ ร้อยละ 80

ศิริลักษณ์ สกุลวิทย์ (2541) วิจัยเรื่องแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วย แม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงและการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 30 คน จากโรงเรียน บ้านใหม่หนองบัว และโรงเรียนบ้านห้วยไผ่ ผลการศึกษาพบว่า 1.แบบฝึกที่สร้างขึ้นจำนวน 15 แบบ ฝึกมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 60 / 60 ที่กำหนดไว้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในเรื่องการ ออกเสียงและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กตได้ และผลสัมฤทธิ์การออกเสียงและการเขียนคำที่ สะกดด้วยแม่กตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นประโยชน์ต่อการ จัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยได้นำมาประมวลเป็นแนวคิด และแนวทางในการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปให้นักเรียนชาวต่างประเทศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ทดลองใช้แบบฝึกกับกลุ่มตัวอย่าง
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชาวต่างประเทศระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 83 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชาวต่างประเทศระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ จำนวน 12 คน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง (เนื่องจากในระดับชั้น Year 5 แม้จะมีประชากรทั้งสิ้น 83 คน แต่ก็มีทั้งที่เป็นนักเรียนไทยและนักเรียนชาวต่างประเทศ จึงต้องเลือกห้องที่นักเรียนชาวต่างประเทศเรียนภาษาไทยมากเพียงพอ)

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง จะใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ จำนวน 16 คาบ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ระดับต้น และหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ของโรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์

2. ศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ แล้วรวบรวมคำศัพท์ที่ใช้ประจำในชีวิตประจำวันจากพจนานุกรม จากหนังสือเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และจากหนังสือเรียนที่โรงเรียนใช้อยู่ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแบบฝึกให้เหมาะกับระดับความรู้ ความสนใจ และวัยของกลุ่มตัวอย่าง

3. ศึกษาหลักการสร้างแบบฝึกทักษะจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำหลักจิตวิทยา มาใช้ในการสร้างแบบฝึก

4. สร้างแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกจำนวนทั้งสิ้น 7 แบบทดสอบ คือ แบบทดสอบสระ “ โะ ” / “ ัว ” / “ ู ” / “ ุ ” / “ ะ ” / “ ั ” และแบบทดสอบรวมทั้ง 6 สระ โดยคัดเลือกคำที่รวบรวมจากหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการและหนังสือเรียนที่โรงเรียนใช้อยู่ ทั้ง 6 สระ สระละ 10 คำ นำมาจัดทำเป็นแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก จำนวน 10 ข้อ และคัดเลือกคำที่มีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปทั้ง 6 สระ มา 20 คำ นำมาจัดทำเป็นแบบทดสอบ รวมทั้ง 6 สระ จำนวน 20 ข้อ

5. สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 7 ชุด ในการสร้างแบบฝึกนี้ ผู้วิจัยจะสร้างแบบฝึกที่เน้นอธิบายให้นักเรียนเข้าใจหลักเกณฑ์ในการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปต่างๆ โดยนำหลักและจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกที่ได้ศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ด้วย เช่น สร้างแบบฝึกให้เหมาะกับวัยและความสามารถของผู้เรียน โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกคำให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชาวต่างประเทศที่มีระดับความรู้ในการเรียนภาษาไทยระดับเบื้องต้น ดังนั้นคำส่วนใหญ่ในแบบฝึกจึงเป็นคำง่ายๆ ที่ส่วนใหญ่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ให้นักเรียนชาวต่างประเทศสามารถนำไปใช้ได้จริง ทั้งในการคัดเลือกว่ายังคัดคำให้มีพยัญชนะต้นที่มาจากทั้งอักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ และตัวสะกดให้ครบทุกมาตรา เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนคำที่แตกต่างทั้งพยัญชนะต้นและตัวสะกด

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังคำนึงถึงหลักความยาก – ง่าย คำนึงถึงการเรียงลำดับแบบฝึกที่ควรจะเรียงจากง่ายไปยาก รวมทั้งเรื่องความหลากหลาย การมีรูปภาพประกอบ และความสั้น – ยาว ของแบบฝึก ด้วยเหตุนี้ในการจัดทำแบบฝึกแต่ละสระ ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึก (สระ โะ ” / “ ัว ” / “ ู ” / “ ุ ” / “ ะ ” และ “ ั ”) ให้มีแบบฝึกหัดย่อย จำนวน 6 แบบฝึกหัด แต่ละแบบฝึกหัดมีจำนวนข้อไม่มาก และมีความหลากหลาย ทั้งให้จับคู่ ให้ระบายสี ให้เขียนประสมคำ ให้เติมคำ เป็นต้น และในการเรียงลำดับแบบฝึกหัด ก็เรียงจากแบบฝึกหัดที่ง่ายไปหายาก เช่น แบบฝึกหัดที่ 1 เป็นการประสมคำโดยมีพยัญชนะ สระ ตัวสะกดมาให้ แต่ในแบบฝึกหัดหลังๆ เช่น แบบฝึกหัดที่ 6 จะให้นักเรียนคิดประสมคำเอง ให้เลือกคำที่เหมาะสมเติมในประโยค เป็นต้น นอกจากนี้ในแต่ละแบบฝึกหัดยังมีรูปภาพประกอบ มีการให้คะแนนว่าแต่แบบฝึกหัด นักเรียนทำได้เท่าใด ซึ่งตรงกับหลักและจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก

ที่แบบฝึกควรบอกให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกทุกครั้ง ผู้วิจัยยังได้จัดทำคำแนะนำและคำชี้แจงในการใช้แบบฝึก เพื่อให้ครูและนักเรียนใช้แบบฝึกได้อย่างถูกต้องอีกด้วย แบบฝึกทั้ง 7 ชุด ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น มีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป มี 3 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โะ” ลดรูป
2. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ัว” ลดรูป
3. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “อ” ลดรูป

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูป มี 1 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เออ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป

แบบฝึกทักษะการเขียนสระเปลี่ยนรูป มี 2 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ะ” เปลี่ยนรูป
2. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ะ” เปลี่ยนรูป

แบบฝึกทักษะการเขียนที่สรุปรวมสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปทุกสระ มี 1 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ

6. นำแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรง โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ภาษาไทยเป็นอย่างดี และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศมากกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน คือ

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กัญญา คงคานนท์ อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถมศึกษา สอนนักเรียนประถมช่วงชั้นที่ 1 มีประสบการณ์สอนเป็นเวลา 32 ปี
- 2) นางสาวเสาวณีย์ นวกิจไพฑูรย์ ครูสอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ และเคยเป็นหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยโรงเรียนรัศมีนานาชาติ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์สอนภาษาไทยให้นักเรียนชาวต่างประเทศและนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ เป็นเวลา 10 ปี
- 3) นายโยธี นัยพร ครูสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย โรงเรียนรัศมีนานาชาติ มีประสบการณ์สอนภาษาไทย วัฒนธรรมไทย ดนตรีไทย เป็นเวลา 12 ปี

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแบบทดสอบและแบบฝึกให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้องมากขึ้น ก่อนจะนำไปทดลองใช้

7. นำแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชาวประเทศ จำนวน 3 คน แล้วนำแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับ

นักเรียนชาวต่างประเทศไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชาวต่างประเทศระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 12 คน โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 คาบ คาบละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 16 คาบ ในเดือนพฤษภาคม – เดือนกรกฎาคม 2551 โดยวิธีการ ดังนี้

7.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปที่รวมทั้ง 6 สระ ก่อนใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ทราบพื้นฐานของนักเรียน (มีจำนวน 20 ข้อ)

7.2 ก่อนใช้แบบฝึกสระใด ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการเขียนคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป / สระลดรูป ในสระนั้นๆ ก่อน (แบบทดสอบสระแต่ละตัว มีจำนวน 10 ข้อ)

7.3 การใช้แบบฝึก ให้นักเรียนเรียนรู้และฝึกฝนการเขียนสระลดรูป และ สระเปลี่ยนรูปจากแบบฝึก โดยเรียงลำดับ ดังนี้ สระโอะ สระอัว สระออ สระเออ สระเอะ สระอะ และแบบฝึกรวมทุกสระ ที่เรียงลำดับเช่นนี้เพราะผู้วิจัยจัดกลุ่มการใช้แบบฝึกตามสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป โดยเริ่มต้นจากสระลดรูปก่อน แล้วจึงเป็นสระเปลี่ยนรูป

สระลดรูปที่มีความเด่นชัดที่สุดคือ “สระโอะ” เพราะคำที่ประสมด้วย “สระโอะ” และมีตัวสะกด “สระโอะ” จะลดรูปหายไปทั้งหมด สำหรับคำที่ประสมด้วย “สระอัว” และมีตัวสะกดจะลดรูปเฉพาะ “ไม้หันอากาศ” ส่วนคำที่ประสมด้วย “สระออ” เมื่อมี “ร” เป็นตัวสะกดเท่านั้น “อ” จึงลดรูปหายไป ส่วน “สระเออ” เป็นได้ทั้งสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป “สระเอะ” และ “สระอะ” เป็นสระเปลี่ยนรูปจากการสำรวจเบื้องต้นพบว่า “สระอะ” นักเรียนไม่ค่อยสับสนจึงเรียงลำดับไว้สุดท้าย

7.4 เมื่อนักเรียนฝึกด้วยแบบฝึกสระใดแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูป / สระเปลี่ยนรูปนั้นๆ หลังเรียน (แบบทดสอบเดียวกันกับข้อ 7.2)

7.5 หลังจากให้นักเรียนได้เรียนรู้และได้ฝึกทำแบบฝึกสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปแต่ละตัวจนครบทั้ง 6 สระ และทำแบบฝึกรวมทั้ง 6 สระแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนรวมทั้ง 6 สระ (แบบทดสอบเดียวกันกับข้อ 7.1) เพื่อให้ทราบว่าหลังใช้แบบฝึก นักเรียนมีความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปมากขึ้นเพียงใด ดังตารางแผนการทดลอง ต่อไปนี้

ตาราง 1 แผนการทดลอง

ครั้ง	วัน เดือน ปี	แผนการทดลอง
1.	15 พ.ค. 2551	ปฐมนิเทศ ทำแบบทดสอบการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปก่อนเรียน
2.	22 พ. ค. 2551	ทำแบบทดสอบก่อนเรียนสระ “โ” ลดรูป ทำแบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โ” ลดรูป
3.	29 พ. ค. 2551	ทำแบบทดสอบหลังเรียนสระ “โ” ลดรูป ทำแบบทดสอบก่อนเรียนสระ “ัว” ลดรูป ทำแบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ัว” ลดรูป
4.	5 มิ. ย. 2551	ทำแบบทดสอบหลังเรียนสระ “ัว” ลดรูป ทำแบบทดสอบก่อนเรียนสระ “อ” ลดรูป ทำแบบฝึกทักษะการเขียนสระ “อ” ลดรูป
5.	12 มิ. ย. 2551	ทำแบบทดสอบหลังเรียนสระ “อ” ลดรูป ทำแบบทดสอบก่อนเรียนสระ “เ” ลดรูป ทำแบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป
8	19 มิ. ย. 2551	ทำแบบทดสอบหลังเรียนสระ “เ” ลดรูป ทำแบบทดสอบก่อนเรียนสระ “ะ” ลดรูป ทำแบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ะ” เปลี่ยนรูป
7.	26 มิ. ย. 2551	ทำแบบทดสอบหลังเรียนสระ “ะ” ลดรูป ทำแบบทดสอบก่อนเรียนสระ “ั” ลดรูป ทำแบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ั” เปลี่ยนรูป
8.	3 ก. ค. 2551	ทำแบบทดสอบหลังเรียนสระ “ั” ลดรูป ทำแบบฝึกทักษะการเขียนรวมทุกสระ ทำแบบทดสอบการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปหลังเรียน

8. ผู้วิจัยหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหลังจากได้ใช้แบบฝึกสระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ และความสามารถของนักเรียนหลังจากใช้แบบฝึก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

8.1 เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน คือ เขียนคำตอบสระลดรูปและเปลี่ยนรูปได้ถูกต้องให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

8.2 เกณฑ์การแปรผลแบบทดสอบ ดังตารางข้างล่างนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การแปรผลแบบทดสอบแต่ละสระก่อนและหลังใช้แบบฝึก จำนวน 10 ข้อ

คะแนน	เกณฑ์การแปรผล
9 - 10	มีความรู้ความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในระดับมากที่สุด
7 - 8	มีความรู้ความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในระดับมาก
5 - 6	มีความรู้ความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในระดับปานกลาง
3 - 4	มีความรู้ความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในระดับน้อย
0 - 2	มีความรู้ความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในระดับน้อยที่สุด

ตาราง 3 เกณฑ์การแปรผลแบบทดสอบรวมทุกสระก่อนและหลังใช้แบบฝึก จำนวน 20 ข้อ

คะแนน	เกณฑ์การแปรผล
16 - 20	มีความรู้ความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในระดับมากที่สุด
13 - 15	มีความรู้ความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในระดับมาก
10 - 12	มีความรู้ความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในระดับปานกลาง
6 - 9	มีความรู้ความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในระดับน้อย
0 - 5	มีความรู้ความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในระดับน้อยที่สุด

9.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

9.3.1 ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ โดยใช้เกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก 70/70 70 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละก่อนการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

70 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียน คิดเป็นร้อยละหลังใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

9.2.2 ศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2540 : 247)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\sum x}{n} \times 100$$

A

- เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
- $\sum x$ คือ คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- A คือ คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- n คือ จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\sum F}{n} \times 100$$

B

- E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนของนักเรียน)
- $\sum F$ คือ คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- B คือ คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- n คือ จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความก้าวหน้าของนักเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปในภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ โดยใช้ t-test แบบ Dependent (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2540 : 248)

สูตร

$$t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n\sum d^2 - (\sum d)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ

- d คือ ค่าความแตกต่างของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกและก่อนใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- $\sum d^2$ คือ ผลรวมของ d แต่ละตัว ยกกำลังสอง
- $(\sum d)^2$ คือ การเอาผลรวมของ d ทั้งหมดมายกกำลังสอง
- n คือ จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ ตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 / 70 และเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงนำเสนอสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียน)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - Distribution

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

- วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E_1 (70 ตัวแรก)
- วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E_2 (70 ตัวหลัง)
- วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ
- ศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ โดยเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนใช้แบบฝึกทักษะและหลังใช้แบบฝึกทักษะ โดยใช้สถิติแบบ t -test แบบ Dependent

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นไปดังข้อมูลที่จะนำเสนอต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนของนักเรียน เพื่อเปรียบเทียบ
เกณฑ์ E_1 (70 ตัวแรก) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนฝึกด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและ
สระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

คนที่	แบบฝึก ชุดที่ 1 สระโ-ะ คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 2 สระ-ัว คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 3 สระ_อ คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 4 สระ_เ_อ คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 5 สระ_ะ คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 6 สระ_ะ คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 7 รวมทุกสระ คะแนนเต็ม (20)
1	10	10	8	2	1	10	11
2	9	1	8	2	1	1	7
3	9	1	8	2	1	10	7
4	10	10	8	2	10	10	16
5	10	1	8	10	1	10	10
6	6	0	8	2	1	1	4
7	1	1	8	2	10	10	9
8	7	1	8	2	1	10	7
9	1	0	8	2	0	10	0
10	1	8	8	2	1	10	14
11	1	1	8	5	1	10	11
12	9	9	8	2	10	10	9
$\sum x$	74	43	96	35	38	102	105
E_1	61.67	35.83	80.00	29.17	31.67	85.00	43.75

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนฝึกด้วยแบบฝึกทักษะ
การเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ มีทั้งผ่านเกณฑ์
และไม่ผ่านเกณฑ์ E_1 (70 ตัวแรก) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกชุดที่ 1 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โ-ะ” ลดรูป มีประสิทธิภาพร้อยละ 61.67
2. แบบฝึกชุดที่ 2 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ัว” ลดรูป มีประสิทธิภาพร้อยละ 35.83
3. แบบฝึกชุดที่ 3 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_อ” ลดรูป มีประสิทธิภาพร้อยละ 80.00
4. แบบฝึกชุดที่ 4 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“_เอ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป มีประสิทธิภาพร้อยละ 29.17
5. แบบฝึกชุดที่ 5 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ะ” เปลี่ยนรูป มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 31.67
6. แบบฝึกชุดที่ 6 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ะ” เปลี่ยนรูป มีประสิทธิภาพร้อยละ 85.00
7. แบบฝึกชุดที่ 7 แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ มีประสิทธิภาพร้อยละ 43.75

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก 70 /70 ดังนั้น ค่า E_1 ซึ่งเป็นค่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละก่อนการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ต้องสูงกว่าร้อยละ 70 จึงถือว่าผ่านเกณฑ์ แต่จากคะแนนที่ปรากฏในตาราง 4 พบว่ามีแบบฝึกที่มีค่า E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) ทั้งที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (สูงกว่าร้อยละ 70) และต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (ต่ำกว่าร้อยละ 70) ดังนี้

แบบฝึกที่มีค่า E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มี 2 แบบฝึก คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_อ” ลดรูป (มีประสิทธิภาพร้อยละ 80.00)

และ 2. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ะ” เปลี่ยนรูป (มีประสิทธิภาพร้อยละ 85.00)

สาเหตุที่นักเรียนสามารถทำคะแนนแบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_อ” ลดรูป ได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 เป็นเพราะ “สระ_อ” มีกฎเกณฑ์การลดรูปไม่มากนัก คือ จะลดรูปต่อเมื่อมี “ร” เป็นตัวสะกดเท่านั้น เช่น คำว่า “พร” ซึ่ง “ร” เป็นตัวสะกด “สระ_อ” จึงลดรูปหายไป แต่ถ้าคำนั้นมีตัวสะกดอื่น เช่น คำว่า “บอก” “ของ” มี “ก” และ “ง” เป็นตัวสะกด “สระ_อ” จะคงรูปเหมือนเดิม จากคะแนน ในตาราง 4 จะเห็นได้ว่า นักเรียนทุกคนได้ 8 คะแนน ทั้งนี้เนื่องจากในแบบทดสอบสระ_อ มีคำที่ใช้ “ร” เป็นตัวสะกดเพียง 2 คำ คือ คำว่า “พร” กับ “ศร” อีก 8 ข้อที่เหลือเป็นคำที่มีตัวสะกดตัวอื่นที่ไม่ใช่ “ร” ดังนั้นที่นักเรียนทุกคนทำได้ 8 คะแนน จาก 10 คะแนน เพราะทำผิด 2 คำนี้ คือ คำว่า “พร” กับ “ศร” ซึ่งมี “ร” เป็นตัวสะกด จึงแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังไม่เข้าใจเรื่องการลดรูปของสระ “_อ” แต่ที่ทำคะแนนได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 เพราะนักเรียนเข้าใจการประสมคำตามปกติ แต่ไม่ทราบหรือสับสนว่า เมื่อสระ “_อ” มี “ร” เป็นตัวสะกด สระ “_อ” จะต้องลดรูป

ส่วนสาเหตุที่นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะการเขียนสระ“ะ”เปลี่ยนรูป ได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 คือ ได้ร้อยละ 85 เพราะนักเรียนเคยเรียนเรื่องสระ“ะ” มาบ้างแล้วในระดับชั้นที่ผ่านมา และมักไม่ค่อยพบปัญหาการเขียนสระ“ะ” มีเพียงบางคนเท่านั้นที่ยังสับสนจากคะแนนแบบทดสอบทักษะการเขียนสระ“ะ”เปลี่ยนรูป จะสังเกตได้ว่านักเรียนที่มีความเข้าใจก็จะได้คะแนนเต็ม ส่วนคนที่ไม่เข้าใจจะทำได้ 1 คะแนน เพราะในแบบทดสอบสระ“ะ” มีอยู่ 1 ข้อที่ไม่มีตัวสะกด ซึ่งนักเรียนจะได้คะแนนจากข้อนี้

สำหรับแบบฝึกที่มีค่า E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ มี 5 แบบฝึก คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โะ” ลดรูป (มีประสิทธิภาพร้อยละ 61.67)
2. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ัว” ลดรูป (มีประสิทธิภาพร้อยละ 35.83)
3. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เอ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป (มีประสิทธิภาพร้อยละ 29.17)
4. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ะ” เปลี่ยนรูป (มีประสิทธิภาพร้อยละ 31.67)
5. แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ (มีประสิทธิภาพร้อยละ 43.75)

สาเหตุที่นักเรียนทำคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ยังมีความสับสนในเรื่องการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูป เขียนยังไม่ถูกต้อง เช่น สระ “โะ” คำว่า “นก” เขียนผิดเป็น “โนะก” สระ “ัว” คำว่า “บวก” เขียนผิดเป็น “บัวก” สระ “เอ” คำว่า “เงิน” เขียนผิดเป็น “งน” คำว่า “เนย” เขียนผิดเป็น “เนยอ” เป็นต้น สระ “ะ” คำว่า “เด็ก” เขียนผิดเป็น “เดะก” เป็นต้น จากคะแนนในตาราง 4 จะเห็นได้ว่านักเรียนหลายคนทำคะแนนได้เพียง 1 คะแนน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E_2 (70 ตัวหลัง) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังฝึกด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

คนที่	แบบฝึก ชุดที่ 1 สระ_โ คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 2 สระ_ัว คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 3 สระ_อ คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 4 สระ_เ คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 5 สระ_ะ คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 6 สระ_ะ คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึก ชุดที่ 7 รวมทั้ง 6 สระ คะแนนเต็ม (20)
	10	10	10	8	10	10	19
2	10	10	10	10	10	10	18
3	10	10	10	8	10	10	16
4	10	10	10	10	10	10	19
5	10	9	10	10	10	10	19
6	10	10	10	10	10	10	16
7	10	10	10	10	10	10	19
8	10	10	10	9	10	10	19
9	10	10	10	8	10	10	17
10	10	10	10	10	10	10	17
11	10	10	10	10	10	10	20
12	10	10	10	8	10	10	16
$\sum x$	120	119	120	111	120	120	215
E_2	100	99.16	100	92.50	100	100	89.58

จากตาราง 5 จะเห็นว่าคะแนนหลังจากนักเรียนได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ มีผลคะแนนผ่านเกณฑ์ E_2 (70 ตัวหลัง) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกชุดที่ 1 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โ” ลดรูป ประสิทธิภาพร้อยละ 100
3. แบบฝึกชุดที่ 2 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ัว” ลดรูป ประสิทธิภาพร้อยละ 99.16
4. แบบฝึกชุดที่ 3 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “อ” ลดรูป ประสิทธิภาพร้อยละ 100

4. แบบฝึกชุดที่ 4 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_อ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป ประสิทธิภาพร้อยละ 92.5
5. แบบฝึกชุดที่ 5 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ะ” เปลี่ยนรูป ประสิทธิภาพร้อยละ 100
6. แบบฝึกชุดที่ 6 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ะ” เปลี่ยนรูป ประสิทธิภาพร้อยละ 100
7. แบบฝึกชุดที่ 7 แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ มีประสิทธิภาพร้อยละ 89.58

จากคะแนนที่ปรากฏในตาราง 5 พบว่า E_2 ซึ่งเป็นค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน) คิดเป็นร้อยละหลังใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพร้อยละสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 ทั้ง 7 ชุด จึงถือว่าแบบฝึกทั้งหมดผ่านเกณฑ์ดังกล่าวสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

- ลำดับที่ 1 แบบฝึกชุดที่ 1 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ะ” ลดรูป
- แบบฝึกชุดที่ 3 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_อ” ลดรูป
- แบบฝึกชุดที่ 5 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ะ” เปลี่ยนรูป
- และ แบบฝึกชุดที่ 6 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ะ” เปลี่ยนรูป

ทั้ง 4 ชุด มีค่า E_2 (ค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์) สูงสุดเท่ากัน คือ มีประสิทธิภาพร้อยละ 100

ลำดับที่ 2 คือ แบบฝึกชุดที่ 2 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ว” ลดรูป มีประสิทธิภาพร้อยละ 99.16

ส่วนลำดับสุดท้าย คือ แบบฝึกชุดที่ 7 แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป รวมทั้ง 6 สระ มีประสิทธิภาพร้อยละ 89.58

จากผลคะแนนที่ได้ แสดงให้เห็นว่าหลังใช้แบบฝึก นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากนักเรียนส่วนใหญ่ ทำแบบทดสอบได้คะแนนเต็ม (10 คะแนน) ในหลายๆ แบบทดสอบ

3.การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ทั้ง 7 แบบฝึก

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปใน ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ	เกณฑ์ 70 / 70	
	E ₁	E ₂
1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โ_ะ” ลดรูป	61.67	100.00
2. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ว” ลดรูป	35.83	99.16
3. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_อ” ลดรูป	80.00	100.00
4. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เ_อ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป	29.17	92.50
5. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ะ” เปลี่ยนรูป	31.67	100.00
6. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ะ” เปลี่ยนรูป	85.00	100.00
7. แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ	43.75	89.58
รวมคะแนนเฉลี่ย	52.44	97.32

จากคะแนนรวมเฉลี่ย ในตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ก่อนเรียนมีค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 52.44 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 70 ที่กำหนด ทั้งนี้เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ยังสับสน และลืมการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป แต่หลังจากที่นักเรียนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ แล้ว จะเห็นได้ว่ามีค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 97.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 70 ที่กำหนด จึงสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศชุดนี้ มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ได้

4. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ โดยเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก โดยใช้สถิติแบบ t - test แบบ Dependent ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ เพื่อให้หาค่า t-test แบบ Dependent

ชื่อแบบฝึก	n	คะแนนการทดสอบ		d	d ²
		ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1.แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โ-ะ” ลดรูป	12	74	120	46	2,116
2.แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “-ัว” ลดรูป	12	43	119	76	5,776
3.แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “-อ” ลดรูป	12	96	120	24	576
4.แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เ-อ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป	12	35	111	76	5,776
5.แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “-ะ” เปลี่ยนรูป	12	38	120	82	6,724
6.แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “-ะ” เปลี่ยนรูป	12	102	10	18	324
7. แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ	12	110	215	105	11,025
				$\sum d = 425$	$\sum d^2 = 32,225$

สามารถคำนวณหาค่า t-test แบบ Dependent ได้ดังต่อไปนี้

$$\text{สูตรหาค่า } t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n - 1}}}$$

$$\text{แทนค่า } t = \frac{425}{\sqrt{\frac{12(32,225) - (425)^2}{12 - 1}}}$$

$$t = \frac{425}{\sqrt{\frac{386,700 - 180,625}{11}}}$$

$$t = \frac{425}{\sqrt{\frac{206,075}{11}}}$$

$$t = \frac{425}{\sqrt{118,734.09}}$$

$$t = \frac{425}{\sqrt{136.87253}}$$

$$t = 3.0105$$

เมื่อเทียบจากตารางค่า t

$$t = 0.01$$

จากตาราง 7 และผลการคำนวณพบว่า ภายหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการเขียนอ่านสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่าการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการเขียนอ่านสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ
2. เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนชาวต่างประเทศโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนและอ่านคำที่มีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 83 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชาวต่างประเทศระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ จำนวน 12 คน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 เดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 คาบ คาบละ 40 นาที รวมเวลาทั้งสิ้น 16 คาบ

4. เนื้อหาของแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศนี้จัดทำขึ้น จำนวน 7 ชุด คือ 1.แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“โะ”ลดรูป 2.แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“ัว”ลดรูป 3.แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“อ”ลดรูป 4.แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“เอ”ลดรูปและเปลี่ยนรูป 5.แบบฝึกทักษะการเขียน

สระ “เ-ะ” เปลี่ยนรูป 6. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“เ-ะ” เปลี่ยนรูป และ 7. แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักและจิตวิทยาในการการสร้างแบบฝึก

2. สร้างแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจ แก้ไขตามที่คุณเชี่ยวชาญแนะนำ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน 3 คน

3. นำแบบทดสอบและแบบฝึกที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชาวต่างประเทศ ระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนนานาชาติฮาร์วีย์ จำนวน 12 คน ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 คาบ คาบละ 40 นาที รวมเวลาทั้งสิ้น 16 คาบ

4. หลังทดลองเสร็จเรียบร้อยให้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล และหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยใช้สถิติพื้นฐาน E_1 / E_2 หาเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึก และหาความก้าวหน้าของนักเรียนโดยใช้ t -test แบบ Dependent

5. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาสรุปและอภิปรายผล พร้อมให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ โดยใช้สูตรการคำนวณประสิทธิภาพ E_1 / E_2 พบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการระหว่างร้อยละ 29.17-85 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ระหว่างร้อยละ 89.58 - 100 ดังมีรายละเอียด ดังนี้

แบบฝึกชุดที่ 1 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เ-ะ” ลดรูป มีประสิทธิภาพของกระบวนการ ร้อยละ 61.67 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละ 100

แบบฝึกชุดที่ 2 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ ัว ” ลดรูป มีประสิทธิภาพของกระบวนการ ร้อยละ 35.83 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละ 99.16

แบบฝึกชุดที่ 3 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ ุอ ” ลดรูป มีประสิทธิภาพของกระบวนการ ร้อยละ 80 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละ 100

แบบฝึกชุดที่ 4 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ ุอ ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป มีประสิทธิภาพของ กระบวนการร้อยละ 29.17 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละ 92.50

แบบฝึกชุดที่ 5 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ ะ ” เปลี่ยนรูป มีประสิทธิภาพของกระบวนการ ร้อยละ 31.67 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละ 100

แบบฝึกชุดที่ 6 แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ ะ ” เปลี่ยนรูป มีประสิทธิภาพของกระบวนการ ร้อยละ 85 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละ 100

แบบฝึกชุดที่ 7 แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ มีประสิทธิภาพ ของกระบวนการร้อยละ 43.75 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละ 89.58

2. การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพรวมของแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและ สระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ จากการประเมินผลคะแนนก่อนการใช้ แบบฝึก ได้ค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยรวมร้อยละ 52.44 แต่หลังใช้แบบฝึกแล้ว ได้ค่าประสิทธิภาพ รวมเฉลี่ยร้อยละ 97.32 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปใน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้

3. ศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ โดยเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก นำมาหาค่าสถิติแบบ t-test แบบ Dependent พบว่า ภายหลังจากนักเรียนใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจการเขียนอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกและแบบทดสอบทักษะการเขียนสระลดรูปและ สระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีความก้าวหน้าในการเขียนอ่านสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปมากยิ่งขึ้น

การอภิปรายผล

1. จากการทดลองพบว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปใน ภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเรื่องสระลดรูปและ

สระเปลี่ยนรูป แม้บางสระนักเรียนเคยได้เรียนมาแล้ว แต่นักเรียนส่วนใหญ่ก็ยังลืมนว่าจะลดรูปหรือเปลี่ยนรูปอย่างไร ดังเห็นได้จากผลคะแนนในการทำแบบทดสอบก่อนฝึกที่นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนน้อย ทำให้ค่า E_1 (ประสิทธิภาพกระบวนการ) ของสระ“โ-ะ” สระ“ัว” สระ“เ-อ” และสระ“เ-ะ” ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ปัญหาการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่พบจากแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึกเป็นดังต่อไปนี้

- คำที่ประสมด้วยสระ“โ-ะ” เขียนผิดเป็น “เดก” “เหน” “เด็ก” “เริว” “เกะบ” “เจ็ด” เป็นต้น
 - คำที่ประสมด้วยสระ“เ-อ” เขียนผิดเป็น “เงน” “เง็น” “เดนอ” “เดอม” “เนยอ” “เคอย” “เค็ย” เป็นต้น
 - คำที่ประสมด้วยสระ“โ-ะ” เขียนผิดเป็น “โนก” “โนะก” “โนกะ” “โน๊ก” เป็นต้น
- และ คำที่เขียนสระ“ัว” เขียนคำผิดเป็น “บัวก” “บัว๊ก” “สย” เป็นต้น

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่เขียนผิดเพราะไม่ทราบว่าเมื่อมีตัวสะกด สระบางตัวต้องลดรูป และสระบางตัวต้องเปลี่ยนรูป ทั้งไม่ทราบว่าวิธีการลดรูปและเปลี่ยนรูปทำอย่างไร สำหรับสระ“อ” นั้น จากการตรวจแบบทดสอบทำให้ทราบว่านักเรียนยังไม่ทราบว่าเมื่อมี“ร” เป็นตัวสะกด สระ“อ” จะลดรูปหายไป จากคะแนนที่ปรากฏ แม้นักเรียนทุกคนจะได้คะแนนดี คือ 8 คะแนน จาก 10 คะแนน แต่ที่ทุกคนผิดเหมือนกัน คือ คำที่มี“ร” เป็นตัวสะกด 2 คำ คือ คำว่า“พร” และ“ศร” นักเรียนจะเขียนเป็น“พอร” และ“ศอร” แสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่ทราบว่าต้องลดรูป ทั้งนี้เพราะคำสระออกที่ใช้“ร”สะกด มีไม่มากนัก และเป็นคำที่ไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนไม่ได้สังเกต ไม่ทราบว่าป็นสระ“อ” นักเรียนบางคนยังเข้าใจผิดคิดว่า คำ“พร” “ศร” เป็นคำที่ประสมด้วยสระ“โ-ะ” เพราะลดรูปสระออกทั้งหมดเหมือนกัน

ในการทำแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึก พบว่า สระ“ะ” เป็นสระที่นักเรียนสับสนน้อยที่สุด นักเรียนส่วนใหญ่จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศได้ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะสระ“ะ” เป็นสระที่มีคำที่พบเห็นบ่อยครั้งและมักเป็นสระที่นักเรียนรู้จักตัวแรกๆ ทำให้เกิดความคุ้นเคย นักเรียนส่วนใหญ่จึงทำได้

ในการทดลอง ผู้วิจัยพบว่า ครั้งแรกเมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบรวมสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปทุกตัว (20 ข้อ) นักเรียนส่วนใหญ่จะเขียนคำที่เป็นสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปไม่ถูกต้อง คะแนนเต็ม 20 คะแนน นักเรียนทั้งหมด 12 คน มีนักเรียนถึง 7 คน ที่ทำคะแนนได้ไม่ถึง 10 คะแนน จะเห็นได้ว่านักเรียนเกินครึ่งห้องที่ทำไม่ได้ ส่วนคนที่ทำได้มากกว่า 10 คะแนน มักจะได้ 10 หรือ 11 คะแนน ซึ่งถือเป็นคะแนนที่พอฟ่านเท่านั้น และคะแนนที่ได้ส่วนใหญ่ จะได้จากคำที่ไม่มีตัวสะกด 6 คำ ในแบบทดสอบ จากข้อมูลที่พบทำให้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนยังไม่เข้าใจเรื่องหลักเกณฑ์สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป และต้องการการฝึกฝน อย่างไรก็ตามจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนมีข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบรวมทุกสระ (มี 20 ข้อ) นักเรียน

ส่วนใหญ่จะเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปผิด แต่เมื่อให้ทำแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึกที่แยกสระทีละตัว (มี 10 ข้อ) นักเรียนกลับเขียนได้ถูกต้อง เช่น สระ “โ-ะ” เมื่อทำแบบทดสอบรวมทุกสระนักเรียนส่วนใหญ่เขียนผิด แต่เมื่อทำแบบทดสอบเฉพาะสระ“โ-ะ” นักเรียนมากกว่าครึ่งห้องกลับเขียนถูก ถึงจะทำคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ 70 ก็ตาม ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบที่รวมหลายสระ นักเรียนต้องมีความเข้าใจหลักเกณฑ์การลดรูป เปลี่ยนรูปของทั้ง 6 สระเป็นอย่างดี ถ้านักเรียนไม่แม่น ก็ทำให้เกิดความสับสนได้ง่าย ในขณะที่การทำแบบทดสอบที่แยกสระทีละตัว ถ้านักเรียนเข้าใจและนึกถึงหลักเกณฑ์ที่เคยเรียนมาบ้างแล้วได้ ก็สามารถทำได้

จากคะแนนแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึกยังทำให้ทราบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 คน มีบางคนมีความเข้าใจเรื่องสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ แต่ก็ไม่ได้เข้าใจทุกสระ ยังมีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปบางตัวที่ยังไม่เข้าใจ สระตัวใดนักเรียนเข้าใจก็จะทำได้คะแนนดี สระตัวใดไม่เข้าใจจะทำได้คะแนนน้อย มีหลายคนทำได้คะแนนน้อยทุกตัว ดังนั้นโดยภาพรวมของห้องแล้ว นักเรียนยังขาดความเข้าใจหลักเกณฑ์เรื่องสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป จึงควรทำแบบฝึกให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

สำหรับผลการทำแบบทดสอบหลังจากที่นักเรียนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศแล้ว พบว่า ผลคะแนนการทดสอบของนักเรียนทั้ง 12 คน ทำได้ดีมาก เพราะส่วนใหญ่จะทำได้คะแนนเต็ม 10 คะแนนแทบทุกสระที่เป็นเช่นนี้เพราะเรื่องสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป เป็นเรื่องของหลักเกณฑ์ที่ตายตัว จะเปลี่ยนจากนี้ไปไม่ได้ ถ้านักเรียนเข้าใจแล้ว นักเรียนก็ย่อมทำได้ เช่น นักเรียนทราบว่าคำที่ประสมด้วยสระ “เ-ะ” เมื่อมีตัวสะกด “ะ” จะเปลี่ยนรูปเป็น “อี” (ไม้ไตคู่) นักเรียนก็ต้องเปลี่ยนเป็นไม้ไตคู่ จะเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เป็นต้น ดังนั้นหลังจากที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกแต่ละสระ ทำให้นักเรียนได้ทราบหลักเกณฑ์การลดรูปและการเปลี่ยนรูป รวมทั้งยังได้ฝึกฝนทำแบบฝึกหัดมากเพียงพอ เพราะในแต่ละสระมีถึง 6 แบบฝึกหัดย่อย จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ทำได้คะแนนรวมของนักเรียนในห้องสูงขึ้น เมื่อนำคะแนนของนักเรียนมารวมกันแล้วหาค่าทางสถิติ จึงมีผลให้ประสิทธิภาพของผลลัพธ์หรือพฤติกรรมที่เปลี่ยนของนักเรียน (E_2) สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทุกแบบฝึก

สำหรับแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) น้อยที่สุด คือ แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ ได้ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละ 89.58 ที่เป็นเช่นนี้เพราะแบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบที่รวมทุกสระ นักเรียนจึงเกิดความสับสนได้ง่าย อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนในการทำแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึกในตาราง 4 และผลคะแนนในการทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกในตาราง 5 ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่มีเนื้อหาเหมือนกัน จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน พบว่า ก่อนใช้แบบฝึก มีนักเรียนถึง 7 คนที่ทำคะแนน

แบบทดสอบได้ไม่ถึง 10 คะแนน คะแนนสูงสุดของนักเรียน คือ 16 คะแนน ซึ่งมีเพียงคนเดียว แต่หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ พบว่า นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบได้ไม่ต่ำกว่า 16 คะแนน มีนักเรียนได้คะแนนเต็ม 20 คะแนน 1 คน และได้ 19 คะแนน 5 คน ที่เหลือได้ 17 – 18 คะแนน มีได้ 16 คะแนนเพียง 3 คน ซึ่งจากเกณฑ์การแปรผลคะแนน (ในตาราง 3 บทที่ 3) ทำได้ 16 – 20 คะแนน หมายถึง “มีความรู้ความเข้าใจสระลดรูปและเปลี่ยนรูปในระดับมากที่สุด” ด้วยเหตุนี้จึงแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น

2. การวิจัยนี้ยังพบว่า เมื่อนำคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ทั้ง 6 สระ (“ะ” / “ ัว” / “ ุอ” / “ ุอ” / “ ุะ” และ “ ุะ”) มาเรียงลำดับคะแนนจะพบว่า สระ “ ุอ” เป็นสระที่มีค่าประสิทธิภาพแบบฝึกน้อยกว่าสระอื่น (E_1 ได้ 29.17) (E_2 ได้ 92.5) ทั้งนี้เนื่องจากคำที่ประสมกับสระ “ ุอ” และมีตัวสะกด มีทั้งเปลี่ยนรูปและลดรูปขึ้นอยู่กับตัวสะกดเป็นตัวสะกดใด ถ้าสะกดด้วย “ ย” สระ “ ุอ” จะลดรูป แต่เมื่อประสมกับสระอื่นที่ไม่ใช่ “ ย” สระ “ ุอ” จะเปลี่ยนรูป นักเรียนจึงต้องทำความเข้าใจทั้ง 2 หลักเกณฑ์ บางครั้งนักเรียนบางคนก็สับสน โดยเฉพาะเมื่อสะกดด้วย “ ย” บางคนจะเขียนผิด โดยเขียนเปลี่ยนรูปไปเหมือนตัวสะกดอื่น เช่น “ เนีย” เป็นต้น สาเหตุนี้ทำให้ค่าประสิทธิภาพของสระ “ ุอ” น้อยกว่าตัวอื่น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้เป็นไปในทำนองเดียวกันกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลของพัชนี บุญรัตน์ (2550) ที่ศึกษาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูป 3 สระ คือ สระ ุะ สระ ุอ และสระ ัว สระที่นักเรียนได้คะแนนในการอ่านน้อยที่สุดคือสระ ุอ เช่นกัน

3. ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทั้งหมด 7 แบบฝึก แบบฝึก 6 ชุด (สระ ุะ” / “ ัว” / “ ุอ” / “ ุอ” / “ ุะ” และ “ ุะ”) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ในแต่ละแบบฝึกจะมีแบบฝึกหัดย่อยทั้งหมด 6 แบบฝึกหัด แต่แบบฝึกชุดที่ 7 คือ แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ จะมีแบบฝึกหัดย่อย 7 แบบฝึกหัด ซึ่งจากการสังเกตและตรวจงาน พบว่า แบบฝึกหัดที่นักเรียนมักทำไม่ได้ คือแบบฝึกหัดที่ 5 ที่ให้นักเรียนใช้พยัญชนะ สระและตัวสะกดที่ให้ เขียนประสมคำกับสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปที่กำหนด โดยให้สร้างเป็นคำที่มีความหมายมาจำนวน 5 คำ ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่ 5 เช่น แบบฝึกหัดกำหนดให้เลือกใช้ “ ก / ล / จ” เป็นพยัญชนะต้น กำหนดให้เลือกใช้ “ บ / น / ง” เป็นตัวสะกด โดยให้นำมาประสมกับ “ สระ ุะ” ให้เป็นคำที่มีความหมาย เช่น กบ ลง จน เป็นต้น แต่ปรากฏว่า แบบฝึกหัดนี้นักเรียนมักทำไม่ได้ บางคนเติมคำได้ไม่ครบ 5 คำ บางคนเขียนผิดเป็นคำที่ไม่มีความหมาย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากแบบฝึกหัดนี้เป็นแบบฝึกหัดที่ทดสอบความเข้าใจของนักเรียนนักเรียนที่สามารถทำแบบฝึกหัดนี้ได้ ต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การเขียนประสมคำที่ถูกต้อง และต้องมี

วงศัพท์มากพอสมควรหรือต้องศึกษาหาความรู้เรื่องวงศัพท์เพิ่มเติม จึงจะสามารถเขียนประสมคำที่มีความหมายได้ถูกต้อง ดังนั้นแบบฝึกหัดนี้จึงเป็นแบบฝึกหัดที่นักเรียนมักทำผิดมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนชาวต่างประเทศไม่ค่อยได้ใช้ภาษาไทย เพราะการเรียนในวิชาอื่นๆ เรียนเป็นภาษาอังกฤษ วงศัพท์จึงไม่กว้างนัก

นอกจากนี้ในแบบฝึกชุดที่ 7 ซึ่งมีอยู่เฉพาะในแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ) มีแบบฝึกหัดที่นักเรียนส่วนใหญ่ทำไม่ได้ คือ แบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนหาคำตามสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปที่กำหนดให้มาแต่งประโยค และแม้ว่านักเรียนส่วนหนึ่งจะสามารถแต่งประโยคได้แต่ก็สะกดผิดหลายคำ เช่น เขียนคำว่า “เที่ยว” เป็น “เที่ยว” คำว่า “เลี้ยง” เป็น “เรียง” คำว่า “ของ” เป็น “คอง” คำว่า “น้ำ” เป็น “น้ำ” เป็นต้น อีกทั้งนักเรียนมักใช้คำศัพท์ซ้ำๆ เช่น ใช้คำว่า “ฉัน” เป็นประธานในการแต่งประโยคทุกประโยค บางคนแต่งประโยคสั้นจนไม่ได้ใจความ และมีบางคนทำไม่ได้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนชาวต่างประเทศมีเวลาเรียนภาษาไทยจำกัด คือ 2 คาบ (คาบละ 40 นาที) ต่อสัปดาห์ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาฝึกฝนการสะกดคำหรือแต่งประโยคเรื่องการสะกดคำและการแต่งประโยคจึงเป็นเรื่องที่นักเรียนควรต้องฝึกฝนต่อไป อย่างไรก็ตามในแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก็มีส่วนช่วยเพิ่มวงศัพท์ให้กับนักเรียน เพราะก่อนจะเริ่มทำแบบฝึกหัดในแบบฝึกแต่ละสระ ผู้วิจัยจะมีตัวอย่างคำศัพท์ที่ประสมด้วยสระในแบบฝึกนั้นๆ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ เช่น แบบฝึกสระ โะ มีคำว่า “นก” “กบ” “มด” “ฝน” “รถ” เป็นต้น ซึ่งนักเรียนสามารถนำกลับไปอ่านทบทวนเป็นการเพิ่มวงศัพท์ได้ นอกจากนี้ในแบบฝึกทุกแบบฝึกยังมีแบบฝึกหัดย่อยที่ช่วยเพิ่มวงศัพท์ให้นักเรียน ได้แก่ แบบฝึกหัดที่ 3 ที่ให้นักเรียนนำคำด้านซ้ายมาเขียนให้ตรงกับรูปภาพด้านขวา เช่น สระ โะ ด้านขวามือจะมีรูปภาพ “ฝน” “นก” “ธง” อยู่ ส่วนด้านซ้ายจะมีคำศัพท์ว่า “ฝน” “นก” “ธง” นักเรียนต้องนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมือมาเขียนหน้ารูปภาพให้ถูกต้อง เช่น ถ้านักเรียนเขียนคำว่า “ฝน” หน้ารูปภาพ “ฝน” ก็จะได้ 1 คะแนน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าแบบฝึกหัดนี้ถ้านักเรียนอ่านคำศัพท์ออกและรู้ความหมายของคำศัพท์นั้นๆ นักเรียนก็จะสามารถตอบได้ถูกต้อง แบบฝึกหัดนี้จึงเป็นแบบฝึกหัดหนึ่งที่ช่วยพัฒนาการอ่านและวงศัพท์ให้นักเรียนได้ดี ซึ่งจากการตรวจงานพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ทำแบบฝึกหัดนี้ได้

นอกจากแบบฝึกหัดที่ 3 แล้ว แบบฝึกหัดที่ 6 ในทุกแบบฝึก ก็เป็นแบบฝึกหัดที่ช่วยพัฒนาการอ่านและวงศัพท์ให้นักเรียนเช่นกัน แบบฝึกหัดที่ 6 ถือเป็นแบบฝึกหัดที่มีความยากมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนเริ่มประสมคำให้เข้ากับประโยค ในแบบฝึกหัดนักเรียนต้องนำคำที่กำหนดให้มาเติมในประโยคให้มีใจความครบสมบูรณ์ แบบฝึกหัดนี้จึงเป็นแบบฝึกหัดที่นอกจากจะช่วยให้นักเรียนฝึกเขียนแล้ว ยังฝึกให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำและประโยค

ที่นำมา นักเรียนที่อ่านออกและรู้ความหมาย จึงสามารถเลือกคำไปเติมในประโยคได้ถูกต้อง ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ก็ทำได้ถูกต้อง

จากผลคะแนนของนักเรียนเปรียบเทียบก่อนใช้แบบฝึก และหลังใช้แบบฝึก จะพบว่าคะแนนของนักเรียนทุกคนดีขึ้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทำความเข้าใจสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปจากแบบฝึกทักษะการเขียนแต่ละสระ ซึ่งในแต่ละแบบฝึกยังประกอบด้วยแบบฝึกหัดย่อยที่หลากหลาย โดยเรียงลำดับจากแบบฝึกหัดที่ง่ายไปหาแบบฝึกหัดที่ยากขึ้น แบบฝึกหัดต่างๆ มีรูปประกอบ และมีจำนวนข้อที่พอเหมาะ ซึ่งเป็นไปตามหลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้ทบทวนไว้ในบทที่ 2 เมื่อนักเรียนมีโอกาสได้ทำความเข้าใจหลักเกณฑ์และได้ฝึกฝนการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง สิ่งที่ได้จากการสังเกตนักเรียนขณะทำแบบฝึกและจากผลคะแนนของนักเรียน คือ นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเรื่องสระลดรูปสระเปลี่ยนรูป นักเรียนสามารถเขียนและอ่านสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปได้ดีขึ้น ขณะทำแบบฝึกก็ทำอย่างสนใจ ไม่แสดงอาการเบื่อหน่าย เมื่อพิจารณาคะแนนแบบทดสอบหลังฝึกก็พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ทำได้เต็ม 10 คะแนน ซึ่งต่างจากแบบทดสอบก่อนฝึกที่นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนน้อย ผลที่เกิดขึ้นนี้ เป็นไปตามกฎการเรียนรู้ของธอร์นไคด์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด (สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทรมพรรณ์ 2523: 52 - 62) ที่กล่าวว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถทำได้ดี

4. ผลการศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป และสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ พบว่า หลังจากใช้แบบฝึกชุดนี้ นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาให้นักเรียนชาวต่างประเทศให้มีความรู้ในเรื่องการเขียนอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปสูงขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของพัชนี บุญวัศมี (2550) ที่ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้ชุดการสอนสระลดรูป เมื่อเปรียบเทียบความสามารถก่อนใช้ชุดการสอนและหลังใช้ชุดการสอน สระลดรูปพบว่า หลังใช้ชุดการสอน นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และศิริลักษณ์ สุกุลวิทย์ (2541) ได้จัดทำแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การออกเสียงและการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากใช้แบบฝึก นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย โดยเลือกคำที่มีรูปวรรณยุกต์ เพราะการมีวรรณยุกต์อาจทำให้นักเรียนเกิดความสับสนได้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปสามารถต่อยอดงานวิจัยเรื่องนี้ได้

2. เรื่องสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปนี้ยังสามารถพัฒนาในระดับที่ยากขึ้นได้ โดยนำคำควบกล้ำอักษรนำ มาสร้างแบบฝึกการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูป อาจมีวรรณยุกต์หรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อต่อยอดให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปมากยิ่งขึ้น

3. ควรทำการวิจัยสร้างแบบฝึกที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่านสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป โดยสร้างให้มีทั้งพยัญชนะต้นตัวเดียว พยัญชนะต้น 2 ตัว เป็นแบบฝึกที่มีวรรณยุกต์และไม่มีวรรณยุกต์ ทั้งนี้เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนให้ถูกต้อง ชัดเจนมากขึ้น

4. จากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ผู้วิจัยพบว่าเมื่อนักเรียนต้องยกตัวอย่างคำ หรือตัวอย่างประโยค นักเรียนชาวต่างประเทศยังเขียนสะกดคำผิด เช่น เขียนคำว่า “ชอบ” เป็น “ชอบ” เขียนคำว่า “เที่ยว” เป็น “เที้ยว” คำว่า “เลี้ยง” เป็น “เรียง” คำว่า “รู้” เป็น “รู” คำว่า “ผม” เป็น “พม” คำว่า “ของ” เป็น “คอง” เป็นต้น ผู้วิจัยจึงคิดว่าควรมีการจัดทำแบบฝึกสะกดคำของนักเรียน อาจทำเป็นแบบฝึกสะกดคำรวมหลายๆ เรื่อง หรือมุ่งเน้นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะก็ได้ เช่น การเขียนคำที่มีเสียงใกล้เคียงกัน เช่น “ช” กับ “ค” “ผ” กับ “พ” ฯลฯ มีลักษณะการเขียนใกล้เคียงกัน เช่น “ช” กับ “ซ” “ค” กับ “ด” เป็นต้น หรือ ฝึกสะกดคำที่ใช้ “ร” กับคำที่ใช้ “ล” นอกจากนี้อาจสร้างแบบฝึกเกี่ยวกับการสะกดคำที่มีวรรณยุกต์ เพื่อให้นักเรียนเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง หรือ การสร้างแบบฝึกที่มุ่งเน้นให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคหรือเขียนข้อความสั้นๆ บรรยายภาพ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในเขียนที่ดี เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2536). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2545). *หนังสือสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำของคุรุสภา.
- กฤษฎาภรณ์ บุญทับ. Clip Art การ์ตูนไทยพื้นบ้าน ชุด 1. (ซีดี). บริษัท ที. เอส. อี เทคโนโลยี จำกัด.
----- Clip Art สูดยอดการ์ตูนไทย ชุด 2. (ซีดี). บริษัท ที. เอส. อี เทคโนโลยี จำกัด.
----- Clip Art สูดยอดการ์ตูนไทย ชุด 2. (ซีดี). บริษัท ที. เอส. อี เทคโนโลยี จำกัด.
----- Clip Art สูดยอดการ์ตูนไทย ชุด 3. (ซีดี). บริษัท ที. เอส. อี เทคโนโลยี จำกัด.
- กำชัย ทองหล่อ. (2540). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รวมสาส์น.
- จำนงค์ โปธาเกียง. (2538). *แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก เพื่อการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สาขา) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- จิตอารมย์ สวัสดิชิตัง และคณะ. (2547). *ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประสานมิตร จำกัด.
- ชุตินา มามีเกตุ. (2547). *ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT*. วิทยานิพนธ์ กศ. ม. (สาขา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ช่อนกลิ่น คำศิริ. (2537). *การพัฒนาแบบฝึกแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- นิตยา ฤทธิโยธี. (2507, กุมภาพันธ์) “ทำอย่างไรจึงจะสอนให้เด็กสะกดคำได้ดี”. *ประชากรศึกษา*. 15 (7) : 402 – 411.
- นิกา ขวณะพานิช . (2518). *การสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาว สำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- ประพนธ์ จำเริญญ. (2536). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นและแบบฝึกหัดในแบบเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรียานุช แคนติ .(2546).การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทยเรื่องสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ. ม.(สาขา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พระยาอุปกิตศิลปสาร. (2539). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- พัชนี บุญวัศมี. (2550). การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้ชุดการสอนสระลดรูป. สารนิพนธ์. กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย . มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญศรี วงศ์ไวยโรจน์. (2539). การสร้างแบบฝึกคัดลายมือเพื่อพัฒนาคุณภาพลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองสองต้นนุ่น กรุงเทพฯ. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. (สาขา) กรุงเทพฯ . บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เพียงจิต อึ้งโพธิ์.(2529). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำป้องกันเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวังสะพุง จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , ถ่ายสำเนา.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณถ พ่วงสุวรรณ .(2518). การสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขามัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วนิดา ราชรักษ์. (2548) . การพัฒนาแบบฝึกความสามารถในการแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 .ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(สาขา) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิภาศรี จ้อยสูงเนิน.(2537). การแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียน ระดับ 8 โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ . วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สาขา) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ . กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศศิธร สุทธิแพทย์. (2518) แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขามัธยมศึกษา) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศิรินาถ เพชรทองคำ.(2520). การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงสั้นสำหรับชั้น
 ประถมศึกษา ปีที่หนึ่งและสอง.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(สาขา)กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริลักษณ์ สกุลวิทย์. (2541). แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กดสำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ ศษ. ม.(สาขา) เชียงใหม่ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภมาศ ด่านพานิช . (2541). การศึกษาการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
 ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 .ปริญญาโท กศ. ม. (สาขา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภวรรณ สัจจพิบูล . (2549). หลักภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ช่วงชั้นที่ 1) . กรุงเทพฯ :
 สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ จำกัด .
- สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์. (2549). การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์
 มิ่งเมือง.
- สมศรี เพ็ชรยิ้ม และคณะ. (2545). ภาษาไทย หลักภาษา เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 . กรุงเทพฯ :
 สำนักพิมพ์บรรณกิจ จำกัด
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.(2545) แบบฝึกเสริม
 ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
 องค์การค้ำของคุรุสภา.
- . กระทรวงศึกษาธิการ.(2546) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการ
 เขียนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา เล่ม 3. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :องค์การค้ำของคุรุสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2550). หนังสือเรียนสาระ
 การเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 . พิมพ์ครั้งที่ 5.
 กรุงเทพฯ :องค์การค้ำของคุรุสภา.
- . กระทรวงศึกษาธิการ .(2548). แบบฝึกหัดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย
 เล่ม1 ชุดพื้นฐานภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ :
 องค์การค้ำของคุรุสภา .

- . กระทรวงศึกษาธิการ .(2546). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน
ภาษาไทย เล่ม 1 ชุดพื้นฐานภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.
กรุงเทพฯ : องค์การค้ำคูณสภา .
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน .กระทรวงศึกษาธิการ .(2541). สถิติการศึกษาเอกชน
2540.กรุงเทพฯ : องค์การค้ำคูณสภา .
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน .กระทรวงศึกษาธิการ .(2550). สถิติการศึกษาเอกชน
2549. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำคูณสภา.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์. (2536). วิธีการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดา ทศานนท์. (2544). แบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้น เล่ม 4 . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.
เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ.(2547) *คู่มือครูแผนการจัดการเรียนรู้ พัฒนาทักษะภาษา ม.1 กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* . สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.
- อัครา บุญทิพย์. (2534). *หลักภาษาไทยสำหรับครูมัธยมศึกษาตอนต้น*. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้งเฮ้าท์.
- อัจฉรา ชีวพันธ์ และคนอื่นๆ. (2532). *หลักภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ:
บรรณกิจการพิมพ์.
- Billow,F.L. (1962) *The Teacher Work Out His Own Exercises: The Techniques of
Language Teaching*. London: Green and Company Ltd.
- Emerald,Dechant V.(1964) *Improving the Teaching and Reading*.New York: Prentice – Hall
Inc.,

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บัญชีตาราง

บัญชีตาราง

- ตาราง 8 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลจรูปและสระเปลี่ยนรูปทั้ง 6 สระ
- ตาราง 9 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โ-ะ” ลจรูป
- ตาราง 10 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ัว” ลจรูป
- ตาราง 11 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “อ” ลจรูป
- ตาราง 12 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เ-อ” ลจรูปและเปลี่ยนรูป
- ตาราง 13 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เ-ะ” เปลี่ยนรูป
- ตาราง 14 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ะ” เปลี่ยนรูป

ตาราง 8 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป
ทั้ง 6 สระ (เต็ม 20 คะแนน)

คนที่	คะแนนแบบทดสอบ ก่อนใช้แบบฝึก	คะแนนแบบทดสอบ หลังใช้แบบฝึก	d	d ²
1	11	19	8	64
2	7	18	11	21
3	7	16	5	25
4	16	19	3	9
5	10	19	9	81
6	4	16	12	144
7	9	19	10	100
8	7	19	12	144
9	0	17	17	289
10	14	17	3	9
11	11	20	9	81
12	9	16	7	49

$\sum d = 106$ $\sum d^2 = 1,116$

ตาราง 9 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โ-ะ” ลดรูป
(เต็ม 10 คะแนน)

คนที่	คะแนนแบบทดสอบ ก่อนใช้แบบฝึก	คะแนนแบบทดสอบ หลังใช้แบบฝึก	d	d ²
1	10	10	0	0
2	9	10	1	1
3	9	10	1	1
4	10	10	0	0
5	10	10	0	0
6	6	10	4	16
7	1	10	9	81
8	7	10	3	9
9	1	10	9	81
10	1	10	9	81
11	1	10	9	81
12	9	10	1	1

$\sum d = 46$ $\sum d^2 = 352$

ตาราง 10 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“ ัว” ลดรูป
(เต็ม 10 คะแนน)

คนที่	คะแนนแบบทดสอบ ก่อนใช้แบบฝึก	คะแนนแบบทดสอบ หลังใช้แบบฝึก	d	d ²
1	10	10	0	0
2	1	10	9	81
3	1	10	9	81
4	10	10	0	0
5	1	10	9	81
6	0	10	10	100
7	1	10	9	81
8	1	10	9	81
9	0	10	10	100
10	8	10	2	4
11	1	10	9	81
12	9	10	1	1

$\sum d = 77$ $\sum d^2 = 691$

ตาราง 11 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“_อ” ลดรูป
(เต็ม 10 คะแนน)

คนที่	คะแนนแบบทดสอบ ก่อนใช้แบบฝึก	คะแนนแบบทดสอบ หลังใช้แบบฝึก	d	d ²
1	8	10	2	4
2	8	10	2	4
3	8	10	2	4
4	8	10	2	4
5	8	10	2	4
6	8	10	2	4
7	8	10	2	4
8	8	10	2	4
9	8	10	2	4
10	8	10	2	4
11	8	10	2	4
12	8	10	2	4

$\sum d = 24$ $\sum d^2 = 48$

ตาราง 12 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “อ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป
(เต็ม 10 คะแนน)

คนที่	คะแนนแบบทดสอบ ก่อนใช้แบบฝึก	คะแนนแบบทดสอบ หลังใช้แบบฝึก	d	d ²
1	2	10	6	36
2	2	10	8	64
3	2	10	6	36
4	2	10	8	64
5	10	10	0	0
6	2	10	8	64
7	2	10	8	64
8	2	10	7	49
9	2	10	6	36
10	2	10	8	64
11	5	10	5	25
12	2	10	6	36

$\sum d = 76$ $\sum d^2 = 538$

ตาราง 13 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“ะ” เปลี่ยนรูป
(10 คะแนน)

คนที่	คะแนนแบบทดสอบ ก่อนใช้แบบฝึก	คะแนนแบบทดสอบ หลังใช้แบบฝึก	d	d ²
1	1	10	9	81
2	1	10	9	81
3	1	10	9	81
4	10	10	0	0
5	1	10	9	81
6	1	10	9	81
7	10	19	0	0
8	1	10	9	81
9	0	10	10	100
10	1	10	9	81
11	1	10	9	81
12	10	10	10	100

$\sum d = 92$ $\sum d^2 = 648$

ตาราง 14 แสดงคะแนนรวมก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระ“ะ” เปลี่ยนรูป
(เต็ม 10 คะแนน)

คนที่	คะแนนแบบทดสอบ ก่อนใช้แบบฝึก	คะแนนแบบทดสอบ หลังใช้แบบฝึก	d	d ²
1	10	10	0	0
2	1	10	9	81
3	10	10	0	0
4	10	10	0	0
5	10	10	0	0
6	1	10	9	81
7	10	10	0	0
8	10	10	0	0
9	10	10	0	0
10	10	10	0	0
11	10	10	0	0
12	10	10	0	0

$\sum d = 18$ $\sum d^2 = 162$

ภาคผนวก ข

จดหมายขออนุญาตเก็บข้อมูลในโรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์
และจดหมายเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

Ref.

Srinakharinwirot University

114 Sukhumvit 23, Bangkok 10110

June 2008

Subject Field data collection

To Mr. Anthony Rowlands

Duputy Headmaster of Harrow International School

CC: Mr. Gerry Carter

Head of Thai studies Department

Dear Sir,

As Ms. Tatvalai Niemboobpha , the student of Master of Arts (Teaching Thai as a Foreign Language) , Srinakharinwirot University, passed her thesis qualification examination, her title is "Exercise of Writing the Omission and Replacement of Thai Vowels for Foreign Students" under the advisory of Mr. Pattaya Jitmetta.

In order to fulfill her-program requirement, we would like to ask you kind permission to this student to collect empirical data at your instructive from May – July 2008. The subject of enquiry involves students Year 5, who are learning Thai Home language

Your kind permission to Miss Tatvalai is must highly appreciated.

Sincerely yours,

(Associate Professor Somchai Santiwatanakul, Ph.D.)

Dean of Graduate School

Graduate School

Tel. (662) 0-258-4119

Fax. (662) 0-258-4119

ที่ ศธ 0519.12/4330

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 มิถุนายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวทัศนวัลย์ เนียมบุบผา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์กัญญา คงคานนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวทัศนวัลย์ เนียมบุบผา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวิฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-1231-262

ที่ ศธ 0519.12/4331

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 มิถุนายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์เสาวณี นวกิจไพฑูรย์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนวัลย์ เนียมบุบผา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวทัศนวัลย์ เนียมบุบผา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-1231-262

ที่ ศธ 0519.12/4332

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 มิถุนายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์โยธิ นัยพร

เนื่องด้วย นางสาวทัศนวัลย์ เนียมบุบผา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวทัศนวัลย์ เนียมบุบผา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวิฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-1231-262

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป
ในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศจำนวน 7 ชุด

แบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป และสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ

ประกอบด้วย

1. คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ
2. คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ
3. ชุดแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ทั้ง 7 ชุด จัดเรียงตามการทดลอง ดังต่อไปนี้
 - 1) แบบทดสอบก่อนฝึก เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป”
 - 2) แบบทดสอบก่อนฝึก เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โะ”
 - 3) แบบฝึกทักษะการเขียน สระ “โะ” ลดรูป
 - 4) แบบทดสอบหลังฝึก เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โะ”
 - 5) แบบทดสอบก่อนฝึก เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ ัว”
 - 6) แบบฝึกทักษะการเขียน “สระ ัว” ลดรูป
 - 7) แบบทดสอบหลังฝึก เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ ัว”
 - 8) แบบทดสอบก่อนฝึกเรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วย _อ”
 - 9) แบบฝึกทักษะการเขียน สระ “_อ” ลดรูป
 - 10) แบบทดสอบหลังฝึก เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ _อ”
 - 11) แบบทดสอบก่อนฝึกเรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ _เอ”
 - 12) แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_เอ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป
 - 13) แบบทดสอบหลังฝึก เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ _เอ”
 - 14) แบบทดสอบก่อนฝึกเรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ _ะ”
 - 15) แบบฝึกทักษะการเขียน สระ “_ะ” เปลี่ยนรูป
 - 16) แบบทดสอบหลังฝึก เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ _ะ”
 - 17) แบบทดสอบก่อนฝึกเรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ _ะ”
 - 18) แบบฝึกทักษะการเขียน สระ “_ะ” เปลี่ยนรูป
 - 19) แบบทดสอบหลังฝึก เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ _ะ”
 - 20) แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ
 - 21) แบบทดสอบหลังฝึก เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป”

คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

คำแนะนำสำหรับครู

ก่อนฝึก

1. ครูควรศึกษาทำความเข้าใจแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในแต่ละชุดให้เข้าใจชัดเจนก่อนนำไปใช้
2. ครูควรจัดเตรียมแบบฝึกแต่ละแบบให้เท่ากับจำนวนนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสทำแบบฝึก
3. ครูให้นักเรียนทดสอบการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปจากแบบทดสอบการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ (มี 20 ข้อ) ก่อนฝึก เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจและสามารถเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปได้อย่างถูกต้องมากน้อยเพียงใด
4. หลังทำแบบทดสอบการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระแล้ว ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกโดยเรียงลำดับจากสระลดรูปไปสระเปลี่ยนรูป ดังนี้ สระ_โะ สระ_ัว สระ_อ สระ_เอ สระ_ะ และ สระ_ะ ก่อนใช้แบบฝึกแต่ละสระ ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนในสระที่จะฝึก (มี 10 ข้อ) ก่อน เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปสระนั้นๆ มากน้อยเพียงใด

ขณะฝึก

1. เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนแล้ว ครูใช้แบบฝึกในการสอนและอธิบายให้นักเรียนเข้าใจสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปนั้นๆ แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกซึ่งในแต่ละแบบฝึกจะมีแบบฝึกหัดย่อยทั้งหมด 6 แบบฝึกหัด ก่อนให้นักเรียนทำครูอธิบายคำสั่งให้นักเรียนเข้าใจว่าแต่ละแบบฝึกหัดต้องการให้นักเรียนทำอะไร และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
2. เมื่อนักเรียนเริ่มทำแบบฝึกครูสังเกตการทำแบบฝึกของนักเรียน

3. เวลาในการทำแบบฝึก

ทำในชั้นเรียน แบบฝึกชุดหนึ่งใช้เวลาประมาณ 40 นาที - 1 ชั่วโมง

หลังฝึก

1. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกแต่ละสระเสร็จแล้ว ครูตรวจและดูตามคะแนน (ซึ่งจะมีบอกไว้ด้านหลังว่าทำได้กี่คะแนนผ่าน) ถ้าทำไม่ถึงคะแนนที่กำหนด ควรให้นักเรียนกลับไปทบทวนและทำแบบฝึกข้อที่ยังไม่เข้าใจใหม่อีกครั้ง
2. หลังจากทำแบบฝึกแล้ว ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนในสระที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกไปแล้ว (มี 10 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน) เพื่อให้ทราบว่านักเรียนสามารถเขียนสระลดรูป / สระเปลี่ยนรูปได้มากน้อยเพียงใด ทำได้มากขึ้นหรือไม่
3. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกการเขียนครบทั้ง 6 สระ คือ สระโะะ สระอัว สระ_อ สระ_เอ สระ_ะ และ สระ_ะ แล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกชุดที่ 7 ซึ่งเป็นแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปที่รวมทั้ง 6 สระ แบบฝึกชุดนี้จะมีแบบฝึกหัดมากกว่าแบบฝึกในแต่ละสระ (แบบฝึกในแต่ละสระ จะมีแบบฝึกหัด 6 แบบฝึกหัด) แต่แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปที่รวมทั้ง 6 สระ จะมีแบบฝึกหัด 7 แบบฝึกหัด โดยมีแบบฝึกหัดแต่งประโยคเพิ่มขึ้นอีก 1 แบบฝึกหัด ทั้งนี้เพื่อทบทวนเรื่องการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปที่เรียนมาแล้วทั้งหมด และฝึกทักษะการเขียนในระดับที่สูงขึ้น
4. หลังจากที่ทำนักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปทั้ง 7 ชุดแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปทั้ง 6 สระ มี 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนฝึก (ดูในก่อนฝึกข้อ 3.) เพื่อให้ทราบว่านักเรียนทำได้มากขึ้นหรือไม่ มีความเข้าใจเรื่องสระสระลดรูป สระเปลี่ยนรูปมากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะ

ในการทำแบบฝึกหัดในแต่ละแบบฝึก ควรให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยเริ่มจากแบบฝึกหัดที่ 1 เสร็จแล้วจึงทำแบบฝึกหัดที่ 2 ถึง 6 ต่อไป เพราะแบบฝึกหัดจะเรียงจากง่าย แล้วจึงยากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อนักเรียนทำแบบฝึก และเข้าใจแบบฝึกแล้ว ควรให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนในการเรียนครั้งต่อไป

คำแนะนำสำหรับนักเรียน

ก่อนฝึก

นักเรียนควรทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อให้นักเรียนทราบว่าตนมีความเข้าใจเรื่องการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปมากน้อยเพียงใด

ขณะฝึก

นักเรียนตั้งใจฟังครู และตั้งใจทำความเข้าใจเนื้อหาในแต่ละแบบฝึก ก่อนทำแบบฝึกแต่ละแบบฝึกให้ทำความเข้าใจว่าแบบฝึกหัดในแต่ละแบบฝึกต้องการให้นักเรียนทำอะไร ถ้าไม่เข้าใจให้ซักถามครู การทำแบบฝึกหัดในแบบฝึก ควรทำเรียงตามลำดับจากแบบฝึกหัดที่ 1 เรียงไปจนถึงแบบฝึกหัดที่ 6 การเขียนควรตั้งใจเขียนเพื่อให้เขียนได้ถูกต้อง ชัดเจน สวยงาม และควรศึกษาศัพท์ที่มีไว้ในแต่ละแบบฝึก เพื่อให้รู้ศัพท์ในวงกว้างมากยิ่งขึ้น

หลังฝึก

เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกแต่ละแบบฝึกแล้ว หลังจากที่คุณครูตรวจ ถ้าพบว่าทำผิดหลายข้อ ยังไม่ผ่านเกณฑ์คะแนนที่กำหนด (คะแนนที่ผ่านเกณฑ์จะเขียนกำหนดไว้ท้ายแบบฝึกหัดในแต่ละแบบฝึกหัด) นักเรียนควรกลับไปแก้ไข และทำความเข้าใจแบบฝึกหัดนั้นๆ อีกครั้ง

นักเรียนควรทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปขึ้นมากน้อยเพียงใด

นักเรียนควรนำแบบฝึกไปทบทวนในช่วงเวลาว่าง เช่น หลังเลิกเรียน หรือทบทวนที่บ้าน เพื่อให้เข้าใจเรียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปมากยิ่งขึ้น

คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศนี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยแก้ปัญหาความสับสนในการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป มีทั้งหมด 7 แบบฝึก 6 สระ (อีกแบบฝึกหนึ่งเป็นแบบฝึกรวมทุกสระ) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป มี 3 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “โ-ะ” ลดรูป
2. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “ัว” ลดรูป
3. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_อ” ลดรูป

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูป มี 1 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เ-อ” ลดรูปและเปลี่ยนรูป

แบบฝึกทักษะการเขียนสระเปลี่ยนรูป มี 2 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “เ-ะ” เปลี่ยนรูป
2. แบบฝึกทักษะการเขียนสระ “_ะ” เปลี่ยนรูป

แบบฝึกทักษะการเขียนที่สรุปรวมสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปทุกสระ

มี 1 ชุด คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ

ในแบบฝึกแต่ละสระนี้ ตอนต้นของแบบฝึกจะมีเนื้อหาอธิบายกฎเกณฑ์การใช้สระนั้นๆ แล้วจึงให้เริ่มทำแบบฝึก ซึ่งในแบบฝึกแต่ละสระ (โ-ะ” / “ ัว” / “_อ” / “เ-อ” / “เ-ะ” และ “_ะ”) จะมีแบบฝึกหัดย่อยอยู่ 6 แบบฝึกหัด แต่ละแบบฝึกหัดมีวัตถุประสงค์ในการจัดทำ ดังนี้

แบบฝึกหัดที่ ๑ ให้นักเรียนเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูป /สระเปลี่ยนรูปให้ถูกต้อง เป็นแบบฝึกหัดที่มุ่งให้นักเรียนฝึกประสมคำด้วยสระลดรูป /สระเปลี่ยนรูปที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด นักเรียนจะได้เรียนรู้ความแตกต่างระหว่างสระลดรูป /สระเปลี่ยนรูปที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด เพื่อที่นักเรียนจะสามารถประสมคำได้ถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 2 ให้นักเรียนจับคู่ “คำ” และ “ส่วนประกอบของคำ” ให้ถูกต้อง โดยให้ระบายสีเดียวกัน แบบฝึกหัดนี้มุ่งให้นักเรียนจับคู่คำและองค์ประกอบของคำได้ถูกต้อง การจะจับคู่ได้ นักเรียนต้องสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ประสมด้วยสระเดียวกันได้

แบบฝึกหัดที่ 3 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่อยู่ทางด้านซ้ายไปเขียนในวงเล็บหน้ารูปภาพที่อยู่ทางขวาให้ถูกต้อง แบบฝึกหัดนี้จะช่วยให้นักเรียนค้นหาความหมายของคำ นักเรียนต้องอ่านคำศัพท์นั้นๆ ได้ และต้องรู้ความหมายจึงจะเขียนจับคู่ได้ถูกต้อง เป็นการช่วยเพิ่มวงศัพท์และเสริมทักษะการอ่านสระลดรูป / สระเปลี่ยนรูปนั้นๆ ให้นักเรียน

แบบฝึกหัดที่ 4 ให้นักเรียนเลือกคำที่ประสมด้วยสระลดรูป / สระเปลี่ยนรูป ตามสระที่โจทย์กำหนดไว้ เขียนลงในช่องว่างที่กำหนดให้ถูกต้อง แบบฝึกหัดนี้จะให้นักเรียนฝึกแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำที่ประสมด้วยสระลดรูป / สระเปลี่ยนรูปในแบบฝึกนั้นๆ กับสระอื่นๆ นักเรียนที่สามารถทำแบบฝึกหัดนี้ได้ ก็ต้องเข้าใจวิธีเขียนสระลดรูป / สระเปลี่ยนรูปนั้นๆ จึงสามารถแยกความแตกต่างได้

แบบฝึกหัดที่ 5 ให้นักเรียนใช้พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดที่ผู้วิจัยกำหนดให้เขียนประสมคำให้ถูกต้องและมีความหมาย แบบฝึกหัดนี้จะฝึกให้นักเรียนรู้จักสร้างคำที่ประสมด้วยสระลดรูป / สระเปลี่ยนรูปที่กำหนดให้ นักเรียนจะได้ทราบวิธีประสมคำได้ทบทวนวงศัพท์ของตนเอง หรือได้เพิ่มวงศัพท์โดยหาความรู้เรื่องความหมายของคำศัพท์ในสระนั้นๆ เพิ่มเติม

แบบฝึกหัดที่ 6 ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง แบบฝึกหัดนี้ฝึกการนำไปใช้ ฝึกการนำคำเข้าประโยค นักเรียนจะทำแบบฝึกหัดนี้ได้ต้องอ่านคำศัพท์และประโยคนั้นๆ ออก ต้องรู้ความหมาย จึงจะเติมคำได้ถูกต้อง แบบฝึกหัดนี้นอกจากฝึกการเขียนแล้ว ยังฝึกการอ่านและช่วยเพิ่มวงศัพท์ให้นักเรียนอีกด้วย

ในแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปรวมทั้ง 6 สระ จะมีแบบฝึกหัดเพิ่มขึ้นมาอีก 1 แบบฝึกหัด เป็นแบบฝึกหัดที่ 7

แบบฝึกหัดที่ 7 เป็นแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนหาคำที่ประสม ด้วยสระลดรูป / สระเปลี่ยนรูปที่กำหนด แล้วนำไปแต่งประโยค แบบฝึกหัดนี้จะช่วยฝึกให้นักเรียนรู้จักนำคำที่ประสมด้วยสระลดรูป / สระเปลี่ยนรูปไปใช้แต่งประโยค ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการเขียนระดับที่สูงขึ้นต่อไป

การใช้แบบฝึกให้ได้ผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ก่อนฝึกควรอ่านคำแนะนำสำหรับครู – นักเรียนก่อน แล้วฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปจนสามารถเขียนสระลดรูป / สระเปลี่ยนรูป ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แบบทดสอบก่อนฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๒๐ คะแนน)

๑. ป + โะ =
๒. น + โะ + ก =
๓. ผ + โะ + ม =
๔. ห + ัว =
๕. ข + ัว + ด =
๖. บ + ัว + ก =
๗. ส + ัว + ย =
๘. ธิ + ุอ =
๙. ง + ุอ + น =
๑๐. กิ + ุอ + ด =
๑๑. น + ุอ + ย =
๑๒. ข + ุอ =
๑๓. ม + ุอ + ง =
๑๔. พ + ุอ + ร =
๑๕. ต + ุะ =
๑๖. ด + ุะ + ก =
๑๗. จ + ุะ + ด =
๑๘. จ + ุะ =
๑๙. ฌ + ุะ + น =
๒๐. ฌ + ุะ + ง =

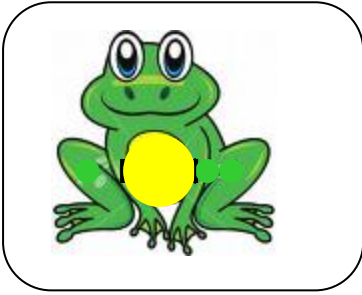
แบบทดสอบก่อนฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระโ-ะ”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

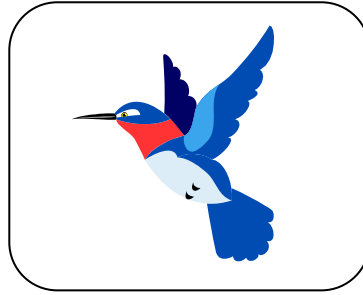
คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “โ-ะ” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐ คะแนน)

๑. ป + โ-ะ =
๒. น + โ-ะ + ก =
๓. ฐ + โ-ะ + ง =
๔. ม + โ-ะ + ด =
๕. ผ + โ-ะ + ม =
๖. ค + โ-ะ + น =
๗. ก + โ-ะ + บ =
๘. ล + โ-ะ + ด =
๙. ฝ + โ-ะ + น =
๑๐. จ + โ-ะ + บ =

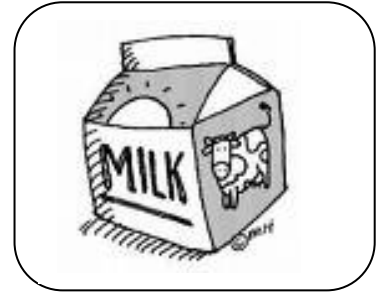
ตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระโอะ

กบ

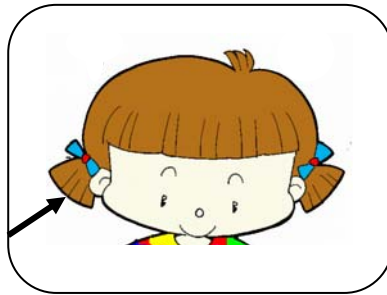
นก

นม

มด

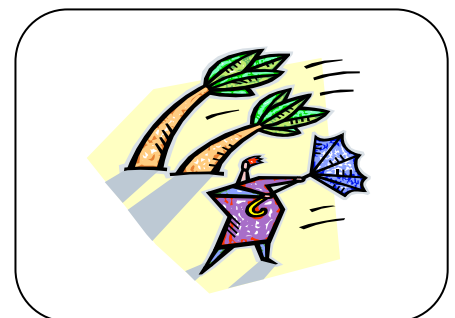
ผม

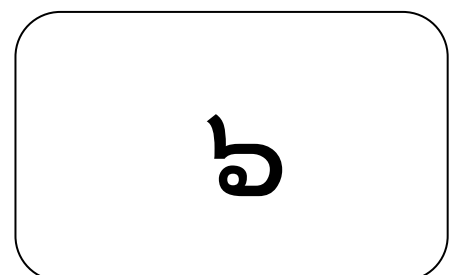
ฝน

รถ

ลม

หก

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป

สระ โะ

อ่านว่า “สระโอะ”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

โะ โะ โะ โะ โะ โะ

จงเติมสระโะ ลงในคำต่อไปนี้

.....ก.....บ.....อ.....ต.....ป.....

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระโะและไม่มีตัวสะกด

พยัญชนะ + สระโะ

ก + โะ → โกะ

ป + โะ → โปะ

ด + โะ →

อ + โะ →

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระโ-ะและมีตัวสะกด

เมื่อพยัญชนะต้นประสมด้วยสระโ-ะ และมีตัวสะกด

รูปสระ “โ-ะ” จะหายไป

เรียกว่าสระโ-ะลดรูป

พยัญชนะ + สระโ-ะ + ตัวสะกด

ห + โ-ะ + ก → หก

ค + โ-ะ + น → คน

ล + โ-ะ + ด →

ง + โ-ะ + ง →

จ + โ-ะ + ม →

ผมชื่อโกะครับ

กำลังเรียน สระโอะ

เพื่อนทุกคนช่วยผมเรียนด้วย

ใครจะช่วยผมได้บ้างครับ?

มาทำแบบฝึกกัน

แบบฝึกหัดที่ ๑

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “โอะ”

๑.๑ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระโอะ” และไม่มีตัวสะกด

ตัวอย่าง

ป + โอะ → โปะ

๑. ต + โอะ →

๒. บ + โอะ →

๓. ส + โอะ →

๔. น + โอะ →

๕. ล + โอะ →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๒ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระโอะ” และ มีตัวสะกด

ตัวอย่าง

ต + โอะ + ก → ตก

๑. ป + โอะ + ก →
๒. ค + โอะ + ง →
๓. ล + โอะ + ด →
๔. ช + โอะ + น →
๕. พ + โอะ + บ →
๖. น + โอะ + ม →
๗. ย + โอะ + ก →
๘. ผ + โอะ + ง →
๙. อ + โอะ + บ →
๑๐. ข + โอะ + ม →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๓ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระโอะ”
ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

๑. ก + โอะ →
๒. ฮ + โอะ →
๓. น + โอะ + ก →
๔. จ + โอะ + ง →
๕. ม + โอะ + ด →
๖. ท + โอะ + น →
๗. ต + โอะ + บ →
๘. ค + โอะ + ม →
๙. ย + โอะ + ก →
๑๐. ธิ + โอะ + ถิ →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั้น จงจับคู่ “คำ” และ “ส่วนประกอบของคำ” ให้ถูกต้อง
โดยระบายสีเดียวกัน

ทน

จ + โะ + บ

ลบ

ช + โะ + ม

ลบ + โะ + บ

อบ

ชม

ท + โะ + น

จบ

อ + โะ + บ

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงใน
วงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

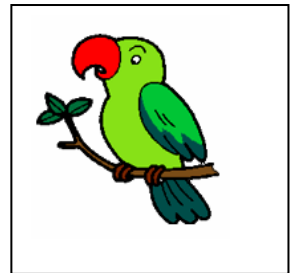
๑. มด

(.....)

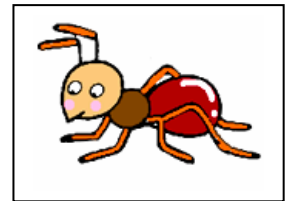
๒. หง

(.....)

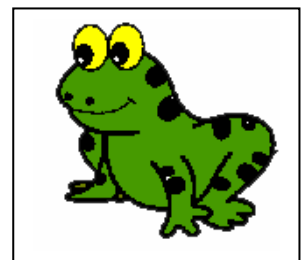
๓. กบ

(.....)

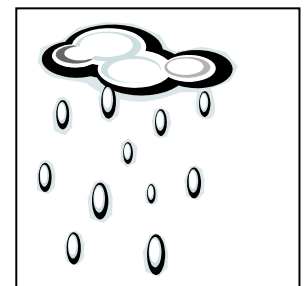
๔. ฝน

(.....)

๕. นก

(.....)

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๔

คำสั่ง จงเลือกคำที่ประสมด้วยสระโ-ะ
เขียนลงสมุดให้ถูกต้อง

~~รัก~~

รัก

ชน

จง

โกะ

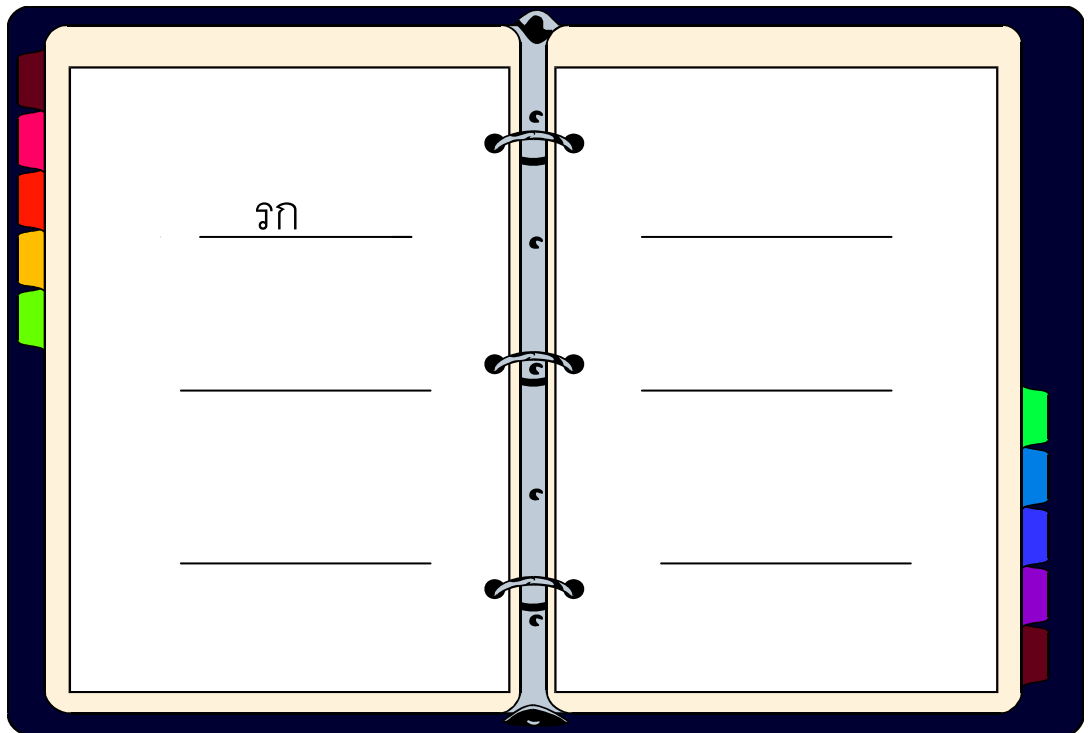
จอง

โต

พบ

งด

กวด

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๕

คำสั่ง จงใช้พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดที่
ให้มานี้ เขียนประสมคำให้ถูกต้องและมี

พยัญชนะต้น

ก	จ	น
ห	ค	ล
ป	ด	ผ

+

โ-ะ

+

ตัวสะกด

ก	ง	ด
บ	ม	น

ตัวอย่าง

ผ + โ-ะ + ม

ผม

๑.

.....

๒.

.....

๓.

.....

๔.

.....

๕.

.....

หนูทำได้คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๖

คำสั่ง จงเลือกคำที่ให้มานี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

ฝน หก นม ชม รถ

๑. หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า
๒. ฉันดื่มทุกวัน
๓. เขากางร่มเมื่อตก
๔. ครูพูด.....นักเรียนที่ขยันเรียน
๕. แม่ขับ.....มาส่งพี่ที่โรงเรียนทุกวัน

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

ได้น้อยกว่า ๔๐ คะแนน

ได้ตั้งแต่ ๔๐ คะแนนขึ้นไป

พยายามต่อไป
ลองทำใหม่อีกครั้งนะคะ

(ชื่อนักเรียน)

เก่งมาก

ขอบคุณมากครับ
ผมเข้าใจการเขียนคำที่
ประสมด้วย “สระโ-ะ” แล้ว

แบบทดสอบหลังฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระโ-ะ”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “โ-ะ” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐ คะแนน)

๑. ป + โ-ะ =
๒. น + โ-ะ + ก =
๓. ฐ + โ-ะ + ง =
๔. ม + โ-ะ + ด =
๕. ผ + โ-ะ + ม =
๖. ค + โ-ะ + น =
๗. ก + โ-ะ + บ =
๘. ล + โ-ะ + ด =
๙. ฝ + โ-ะ + น =
๑๐. จ + โ-ะ + บ =

แบบทดสอบก่อนฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ัว”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “-ัว” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐ คะแนน)

๑. ห + ัว =

๒. บ + ัว + ก =

๓. ด + ัว + ง =

๔. ข + ัว + ด =

๕. ท + ัว + น =

๖. ร + ัว + ม =

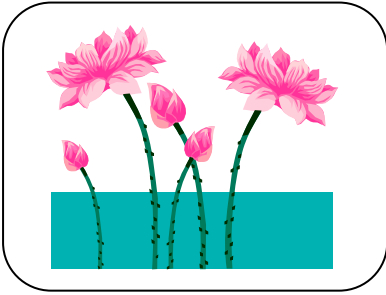
๗. ม + ัว + ย =

๘. ค + ัว + บ =

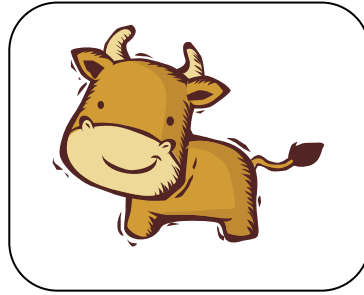
๙. ช + ัว + น =

๑๐. ส + ัว + ย =

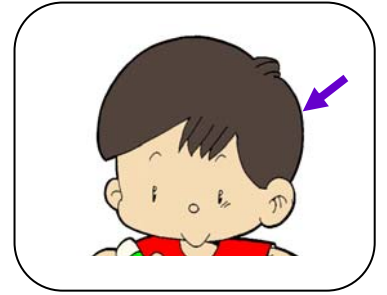
ตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระ ัว

บัว

วัว

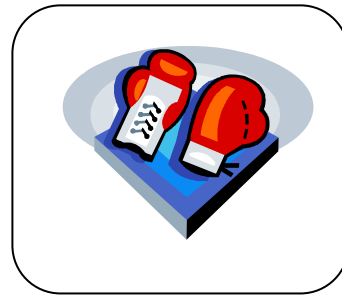
หัว

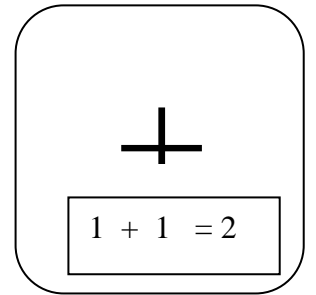
ขวด

นวด

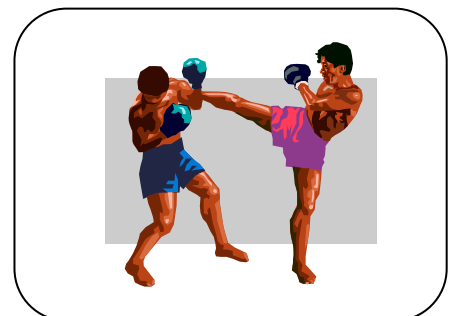
นวม

บวก

บวบ

มวย

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป

สระ “ ัว ”

อ่านว่า “สระ ัว”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

ัว ัว ัว ัว ัว ัว

เติมสระ ัว ลงในคำต่อไปนี้

ต.... ี.... บ.... ส.... ม....

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ ัว และไม่มีตัวสะกด

พยัญชนะ + สระ ัว

ห + ัว → หัว

บ + ัว → บัว

ต + ัว →

ว + ัว →

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ ัว และมีตัวสะกด

เมื่อพยัญชนะต้นประสมด้วยสระ ัว และมีตัวสะกด

“ ัว ” จะหายไปเรียกว่า **ลดรูป**

พยัญชนะ + สระ ัว + ตัวสะกด

บ + ัว + ก → บวก

ด + ัว + ง → ดวง

ป + ัว + ด →

ท + ัว + น →

ร + ัว + ม →

หนูชื่อบัวค่ะ

กำลังเรียน สระ ัว

เพื่อนทุกคนช่วยหนูเรียนด้วย

ใครจะช่วยได้บ้างคะ ?

มาทำแบบฝึกกัน

แบบฝึกหัดที่ ๑

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “ัว”

๑.๑ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ ัว” และไม่มีตัวสะกด

ตัวอย่าง

ม + ัว → มัว

๑. ต + ัว →

๒. บ + ัว →

๓. ร + ัว →

๔. ถ + ัว →

๕. ส + ัว →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๒ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ ัว” และ
มีตัวสะกด

ตัวอย่าง

น + ัว + ด → นวด

๑. บ + ัว + ก →

๒. ท + ัว + ง →

๓. ี + ัว + ม →

๔. ส + ัว + น →

๕. ค + ัว + บ →

๖. น + ัว + ม →

๗. อ + ัว + ด →

๘. ส + ัว + ย →

๙. ข + ัว + ด →

๑๐. ต + ัว + ง →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๓ จงเขียนคำที่ประสมกับ “สระ ัว” ที่ไม่มีตัวสะกด
และมีตัวสะกด

๑. ห + ัว →

๒. ว + ัว →

๓. ฐ + ัว + ม →

๔. พ + ัว + ก →

๕. ค + ัว + ฐ →

๖. ห + ัว + ง →

๗. ท + ัว + น →

๘. ล + ัว + ก →

๙. ป + ัว + ด →

๑๐. บ + ัว + ช →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงจับคู่ “คำ” และ “ส่วนประกอบของคำ” ให้ถูกต้อง
โดยระบายสีเดียวกัน

กวน

ส + ัว + ม

หวง

ห + ัว + ง

ขวบ

ก + ัว + น

สวม

ข + ัว + บ

ลวด

ล + ัว + ด

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

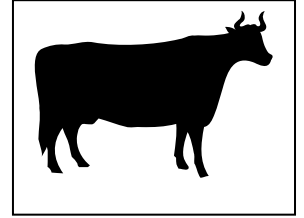
แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงใน
วงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

๑. งวง

(.....)

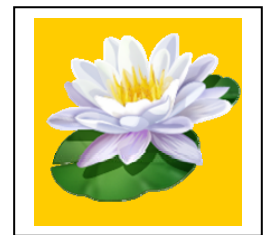
๒. วิว

(.....)

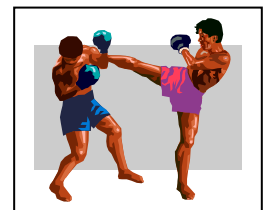
๓. บัว

(.....)

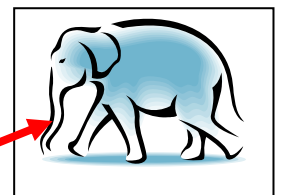
๔. ขวด

(.....)

๕. มวย

(.....)

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๔

คำสั่ง จงเลือกคำที่ประสมด้วยสระ ัว
เขียนลงสมุดให้ถูกต้อง

~~ทวง~~

รวบ

ปอด

บัว

ฉับ

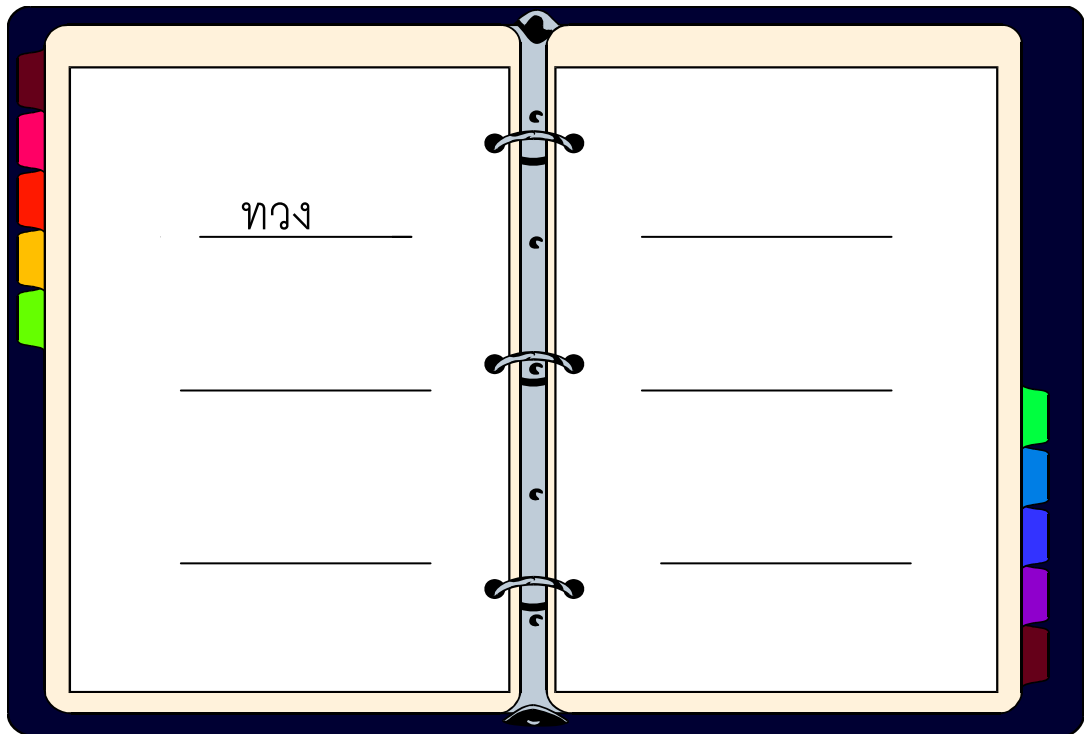
สอง

สวน

ปวด

จด

พวง

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๕

คำสั่ง จงใช้พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดที่ให้
มานี้ เขียนประสมคำให้ถูกต้องและมีความหมาย

พยัญชนะต้น

ก	จ	น
ห	บ	ล
ป	ด	ส

+

สระ

+

ตัวสะกด

ก	ง	ด
บ	ม	น
	ย	

ตัวอย่าง

บ + สระ + ม

บวม

๑.

.....

๒.

.....

๓.

.....

๔.

.....

๕.

.....

หนูทำได้คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๖

คำสั่ง จงเลือกคำที่ให้มานี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

สวน ตัว บวก ขวด ปวด

๑. หนึ่ง..... สอง เท่ากับ สาม
๒. พี่เลี้ยงแมว ๓
๓. น้องไปเก็บผลไม้ใน.....
๔. เขาซื้อน้ำ ๑
๕. ฉันเดินมาทั้งวัน ทำให้.....ขามาก

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

ได้น้อยกว่า ๔๐ คะแนน

ได้ตั้งแต่ ๔๐ คะแนนขึ้นไป

พยายามต่อไป
ลองทำใหม่อีกครั้งนะคะ

(ชื่อนักเรียน)

เก่งมาก

ขอบคุณมากค่ะ
หนูเข้าใจการเขียนคำที่
ประสมด้วย “สระัว” แล้ว

แบบทดสอบหลังฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ัว”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “-ัว” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐ คะแนน)

๑. ห + ัว =

๒. บ + ัว + ก =

๓. ด + ัว + ง =

๔. ข + ัว + ด =

๕. ท + ัว + น =

๖. ร + ัว + ม =

๗. ม + ัว + ย =

๘. ค + ัว + บ =

๙. ช + ัว + น =

๑๐. ส + ัว + ย =

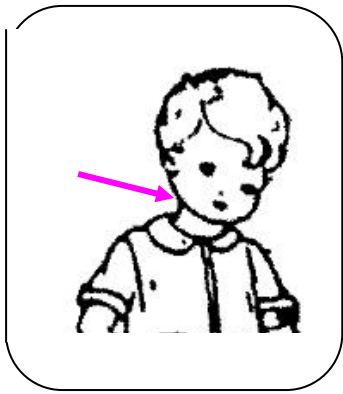
แบบทดสอบก่อนฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ_อ”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

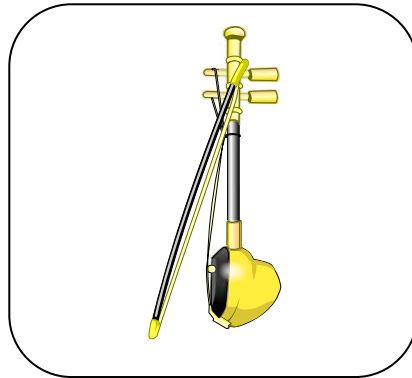
คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “_อ” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐ คะแนน)

๑. ข + _อ =
๒. ป + _อ + ก =
๓. ม + _อ + ง =
๔. ก + _อ + ด =
๕. ส + _อ + น =
๖. ช + _อ + บ =
๗. ห + _อ + ม =
๘. พ + _อ + ร =
๙. ค + _อ + ย =
๑๐. ศ + _อ + ร =

ตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระ _อ

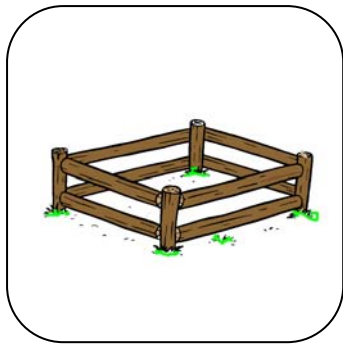
คอ

ซอ

กอด

คอก

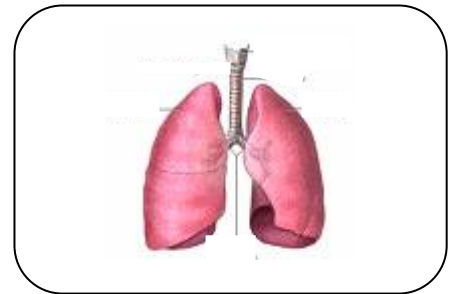
งอบ

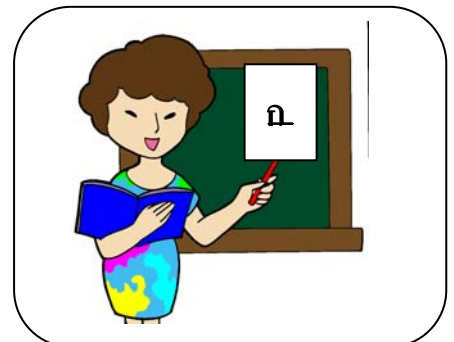
ทอง

นอน

ปอด

สอน

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป

สระ _อ

อ่านว่า “สระออ”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

_อ _อ _อ _อ _อ _อ

จงเติมสระ_อ ลงในคำต่อไปนี้

ก.... บ.... จ.... ต.... ป....

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ_อ และไม่มีตัวสะกด

พยัญชนะ + สระ_อ

ก + _อ → กอ

ป + _อ → ปอ

ค + _อ →

จ + อ →

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ_อ และมีตัวสะกด

เมื่อพยัญชนะต้นประสมด้วยสระ_อ และมีตัวสะกด รูปสระ “_อ” จะคงรูปเหมือนเดิม เช่น

พยัญชนะ + สระ_อ + ตัวสะกด

บ + _อ + ก → บอก

ม + _อ + ง → มอง

ช + _อ + บ →

น + _อ + น →

ยกเว้นเมื่อมี “ร” เป็นตัวสะกด

“อ” จะลดรูป เรียกว่า “สระ อ” ลดรูป

พยัญชนะ + สระ_อ + เมื่อ “ร” เป็นตัวสะกด

พ + _อ + ร → พร

ก + _อ + ร →

จ + _อ + ร →

ศ + _อ + ร →

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ ๒ะ

พยัญชนะ + สระ ๒ะ

ก + ๒ะ → เกาะ

ง + ๒ะ → งาะ

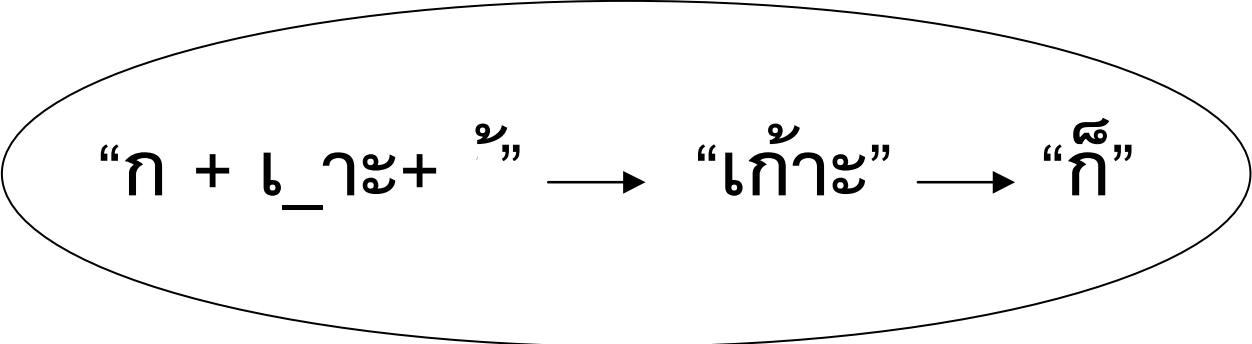
จ + ๒ะ →

บ + ๒ะ →

หมายเหตุ

สระ“๒ะ” มีคำว่า “กั” เพียงคำเดียว มาจาก พยัญชนะ “ก” ประสมด้วยสระ“๒ะ” และวรรณยุกต์ “^๒” คือ “เก้าะ” จะเปลี่ยนรูป “เอ้าะ” เป็น “^๒” (ไม่ได้คู่)

หนูชื่อตองค่ะ
กำลังเรียน สระ ออ
เพื่อนคนเก่ง
มาทำแบบฝึกด้วยกันนะคะ

แบบฝึกหัดที่ ๑

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “_อ”

๑.๑ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ_อ” และไม่มีตัวสะกด

ตัวอย่าง

ข + _อ → ขอ

๑. ป + _อ →

๒. พ + _อ →

๓. ย + _อ →

๔. ง + _อ →

๕. ท + _อ →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๒ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ _อ” และ มีตัวสะกด

ตัวอย่าง

ค + _อ + ก → คอก

๑. ป + _อ + ก →
๒. ล + _อ + ง →
๓. จ + _อ + ด →
๔. ส + _อ + น →
๕. ม + _อ + บ →
๖. ห + _อ + ม →
๗. พ + _อ + ร →
๘. ย + _อ + ด →
๙. ง + _อ + น →
๑๐. ท + _อ + ด →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๓ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ _อ”
ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

๑. ก + _อ →

๒. ห + _อ →

๓. ล + _อ + ก →

๔. ข + _อ + ง →

๕. ป + _อ + ด →

๖. ท + _อ + น →

๗. ต + _อ + บ →

๘. จ + _อ + ฐ →

๙. ถ + _อ + ย →

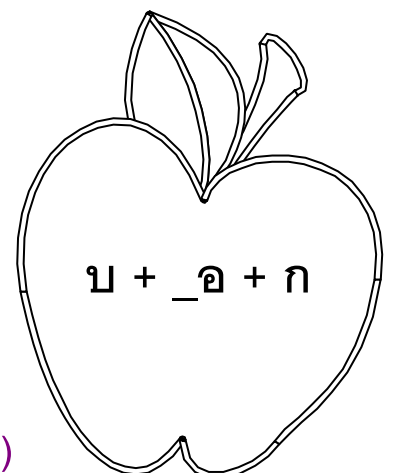
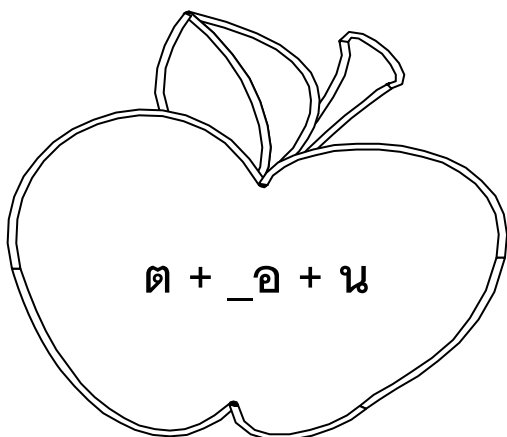
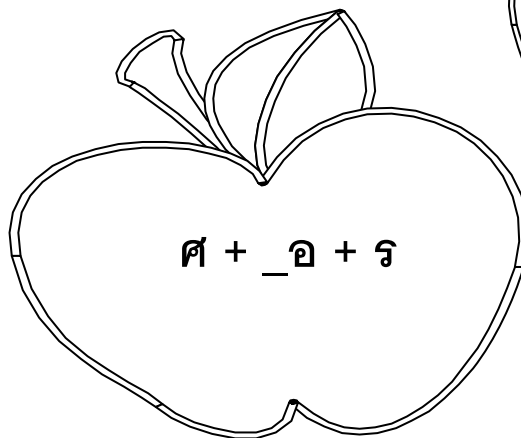
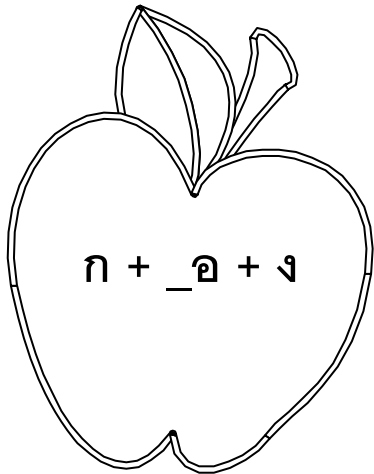
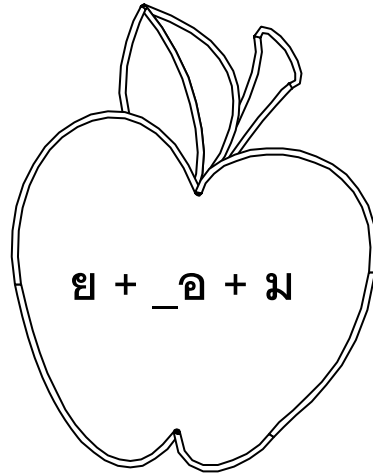
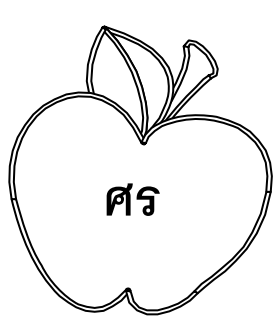
๑๐. ผ + _อ + ม →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงจับคู่ “คำ” และ “ส่วนประกอบของคำ” ให้ถูกต้อง
โดยระบายสีเดียวกัน

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

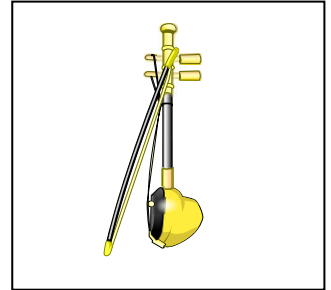
แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงใน
วงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

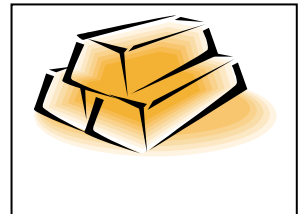
๑. ลูกศร

(.....)

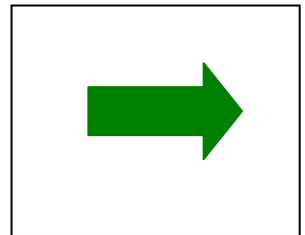
๒. ช่อ

(.....)

๓. ทอง

(.....)

๔. นอน

(.....)

๕. สอน

(.....)

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๔

คำสั่ง จงเลือกคำที่ประสมด้วยสระ _อ
เขียนลงสมุดให้ถูกต้อง

~~นอก~~

ของ

พบ

ตัว

โกะ

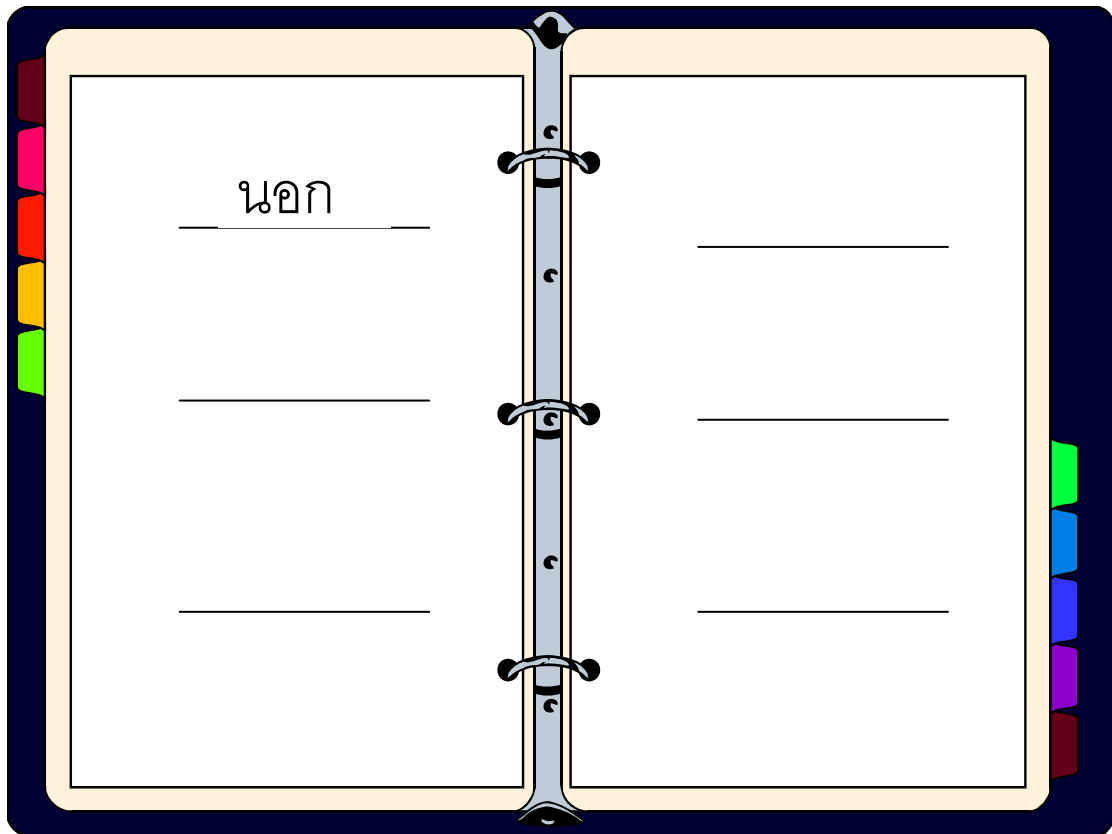
จง

เอบ

อร

ชอบ

พอ

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๕

คำสั่ง จงใช้พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดที่ให้
มานี้ เขียนประสมคำให้ถูกต้องและมีความหมาย

พยัญชนะต้น

ก	จ	น
อ	ค	ล
ป	ท	ส

สระ

_อ

ตัวสะกด

ก	ง	ด
บ	ม	น
	ย	

ตัวอย่าง

ล + _อ + ย

ลอย

๑.

.....

๒.

.....

๓.

.....

๔.

.....

๕.

.....

หนูทำได้คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๖

คำสั่ง จงเลือกคำที่เหมาะสม เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

หอม ตอบ ของ สอง ชอบ

- หนึ่ง สาม สี ห้า
- พี่สาว.....ฉันชื่อ “ดาว”
- ฉัน.....กินไก่อ่าง
- คำถามข้อนี้ ใคร.....ได้บ้าง
- ดอกมะลิมีกลิ่น.....

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

ได้น้อยกว่า ๔๐ คะแนน

ได้ตั้งแต่ ๔๐ คะแนนขึ้นไป

พยายามต่อไป
ลองทำใหม่อีกครั้งนะคะ

(ชื่อนักเรียน) _____ เก่งมาก

ขอบคุณมากค่ะ
หนูเข้าใจการเขียนคำที่
ประสมคำด้วย “สระ_อ” แล้ว

แบบทดสอบหลังฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ_อ”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “_อ” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐ คะแนน)

๑. ข + _อ =
๒. ป + _อ + ก =
๓. ม + _อ + ง =
๔. ก + _อ + ด =
๕. ส + _อ + น =
๖. ช + _อ + บ =
๗. ห + _อ + ม =
๘. พ + _อ + ร =
๙. ค + _อ + ย =
๑๐. ศ + _อ + ร =

แบบทดสอบก่อนฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ_อ_”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “_อ_” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐ คะแนน)

๑. จ + _อ_ =

๒. ฅ + _อ_ =

๓. ล + _อ_ + ก =

๔. ก + _อ_ + ด =

๕. ฌ + _อ_ + ง =

๖. ง + _อ_ + น =

๗. น + _อ_ + ย =

๘. ต + _อ_ + ม =

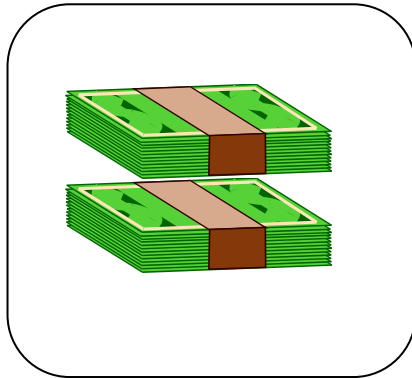
๙. ค + _อ_ + ย =

๑๐. ต + _อ_ + น =

ตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระ ๒

เขิน

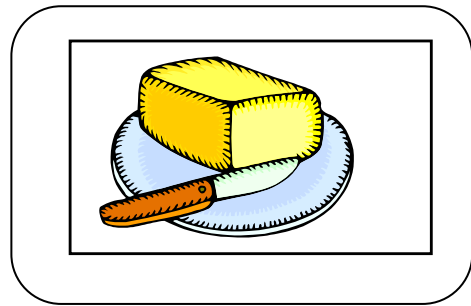
เงิน

เดิน

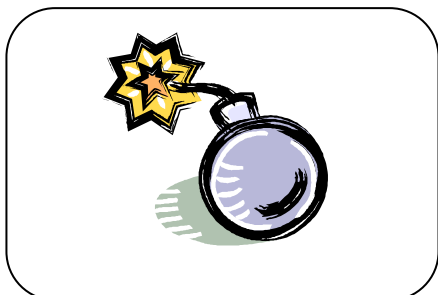
เปิด

เนย

ไผ่เตย

ระเบิด

แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

สระ เ อ

อ่านว่า “สระเออ”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

เ อ เ อ เ อ เ อ เ อ เ อ

จงเติมสระเ ลงในคำต่อไปนี้

.....ก..... บ..... ค..... ด..... ฉ.....

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเและไม่มีตัวสะกด

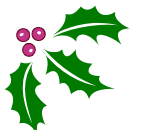
พยัญชนะ + สระ เ อ

จ + เ อ → เจอ

ช + เ อ → เชอ

ฉ + เ อ →

ร + เ อ →

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ_อและมีตัวสะกด

๑. เมื่อพยัญชนะต้นประสมกับ “สระ_อ” ที่มีตัวสะกด
ในมาตราแม่กก / กง / กด / กน / กบ / กม และเกอว

ตัว “อ” จะเปลี่ยนรูปเป็น “ิ”

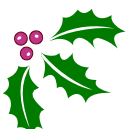
เรียกว่า “สระ_อ” เปลี่ยนรูป

พยัญชนะ + สระ_อ + ตัวสะกด

ก	+	อ	+	ด	→	เกิด
ต	+	อ	+	ม	→	เต็ม
ล	+	อ	+	ก	→
ป	+	อ	+	ด	→

ยกเว้น คำว่า “เทอม” และ “เทอญ” (ตัว “อ” ไม่เปลี่ยนเป็น “ิ”)

ท	+	อ	+	ญ	→	เทอญ
ท	+	อ	+	ม	→

จงเติมสระ ๒ ลงในคำต่อไปนี้

...คน ...ตม ...กิด ...ลก ...งน

๒. เมื่อพยัญชนะต้นประสมกับ “สระ ๒” ที่มีตัวสะกด
ในมาตรา “แม่เกย”

ตัว “อ” จะหายไป เรียกว่าลดรูป

พยัญชนะ + สระ ๒ + ตัวสะกด “ย”

น	+	๒	+	ย	→	เนย
ค	+	๒	+	ย	→	เคย
ต	+	๒	+	ย	→
ล	+	๒	+	ย	→
ค	+	๒	+	ย	→

จงเติมสระ ๒ ลงในคำต่อไปนี้

...งย ...สย ...ดย ...ชย ...ขย

ผมชื่อเจ็ดครับ
กำลังเรียน สระ_อ
เพื่อนช่วยผมด้วยนะ
มาทำแบบฝึกด้วยกันนะคะ

แบบฝึกหัดที่ ๑

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “_อ”

๑.๑ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ_อ” และไม่มีตัวสะกด

ตัวอย่าง

ค + ๒_อ → เคอ

๑. ก + ๒_อ →

๒. ข + ๒_อ →

๓. ม + ๒_อ →

๔. ต + ๒_อ →

๕. ฝ + ๒_อ →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๒ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ_อ” และ มีตัวสะกด

ตัวอย่าง

ด + ๒ + น → เดิน

๑. ล + ๒ + ก →

๒. ก + ๒ + ด →

๓. ช + ๒ + ง →

๔. ง + ๒ + น →

๕. ด + ๒ + ม →

๖. ต + ๒ + บ →

๗. ฉ + ๒ + ย →

๘. ท + ๒ + ญ →

๙. ล + ๒ + ย →

๑๐. ข + ๒ + น →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๓ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ_อ”
ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

๑. ธิ + ๒_อ →

๒. ภิ + ๒_อ →

๓. ภิ + ๒_อ + น →

๔. พ + ๒_อ + ง →

๕. บ + ๒_อ + ภิ →

๖. ง + ๒_อ + ฃ →

๗. ท + ๒_อ + ม →

๘. ฐ + ๒_อ + ฃ →

๙. ต + ๒_อ + ม →

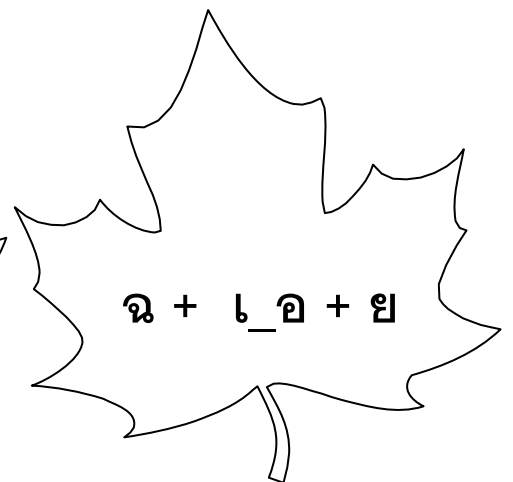
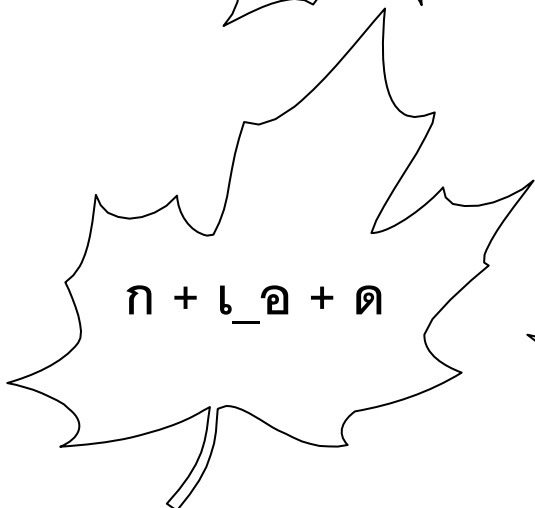
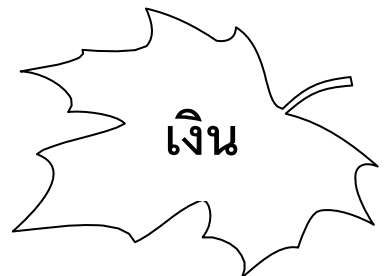
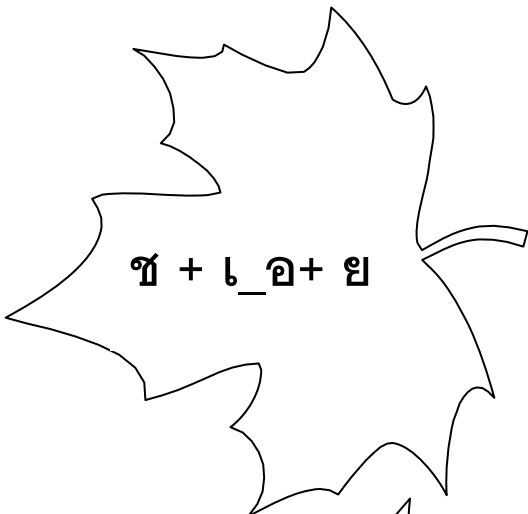
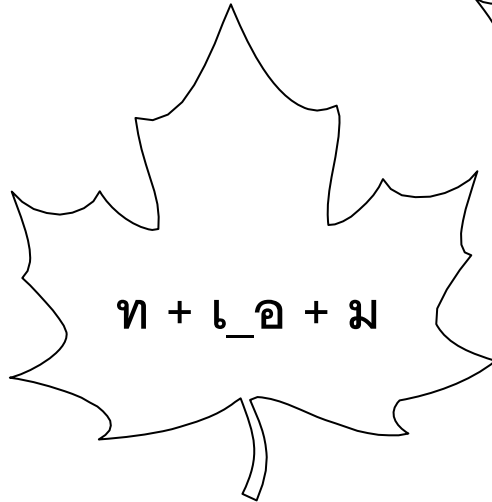
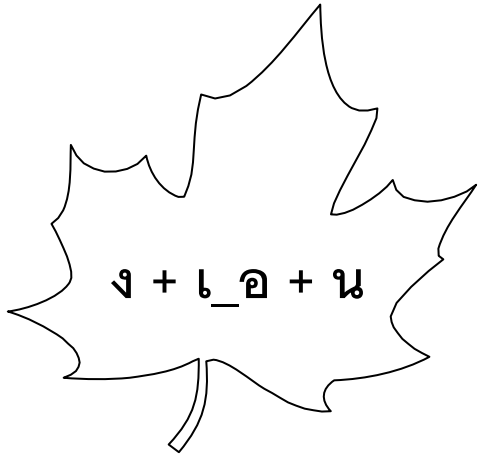
๑๐. ฐ + ๒_อ + ฃ →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงจับคู่ “คำ” และ “ส่วนประกอบของคำ” ให้ถูกต้อง
โดยระบายสีเดียวกัน

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

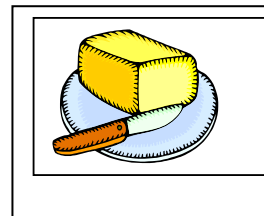
แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงใน
วงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

๑. เปิด

(.....)

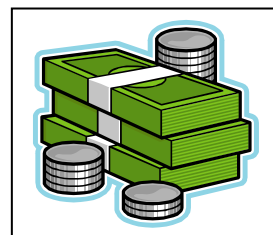
๒. เดิน

(.....)

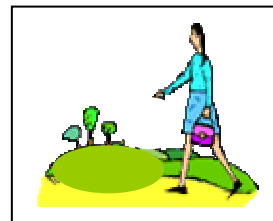
๓. เข็น

(.....)

๔. เงิน

(.....)

๕. เนย

(.....)

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๔

คำสั่ง จงเลือกคำที่ประสมด้วย “สระ_อ”
เขียนลงในกรอบรูปให้ถูกต้อง

เปิด เปิด เทอญ เลย ชาย

~~เงิน~~ พบ เต็ม เออ พัด

เงิน	_____
_____	_____
_____	_____

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๕

คำสั่ง จงใช้พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดที่ให้
มานี้ เขียนประสมคำให้ถูกต้องและมีความหมาย

พยัญชนะต้น

ก	จ	น
ต	ค	ล
ป	ด	ท

+

เ_อ

+

ตัวสะกด

ก	ง	ด
บ	ม	น
	ย	

ตัวอย่าง

ต + เ_อ + ม

เต็ม

- ๑.
- ๒.
- ๓.
- ๔.
- ๕.

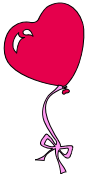
หนูทำได้คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๖

คำสั่ง จงเลือกคำที่ให้มานี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

เงิน เนย เกิด เปิด เคย

๑. ฉันกินขนมปังทา
๒. พี่.....ไปเที่ยวภูเก็ต
๓. น้อง.....เดือนมีนาคม
๔. เขาเก็บ.....ฝากธนาคาร
๕. ห้องนี้ร้อน ฉันจึง.....หน้าต่างทุกบาน

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

ได้น้อยกว่า ๔๐ คะแนน

ได้ตั้งแต่ ๔๐ คะแนนขึ้นไป

พยายามต่อไป
ลองทำใหม่อีกครั้งนะคะ

(ชื่อนักเรียน) _____ เก่งมาก

ขอบคุณมากครับ
ผมเข้าใจการเขียนคำที่ประสม
คำด้วย “สระ_อ” แล้วครับ

แบบทดสอบหลังฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ_อ”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “_อ” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐ คะแนน)

๑. จ + _อ =

๒. ฅ + _อ =

๓. ล + _อ + ก =

๔. ก + _อ + ด =

๕. ฌ + _อ + ง =

๖. ง + _อ + น =

๗. น + _อ + ย =

๘. ต + _อ + ม =

๙. ค + _อ + ย =

๑๐. ต + _อ + น =

แบบทดสอบก่อนฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ ะ”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

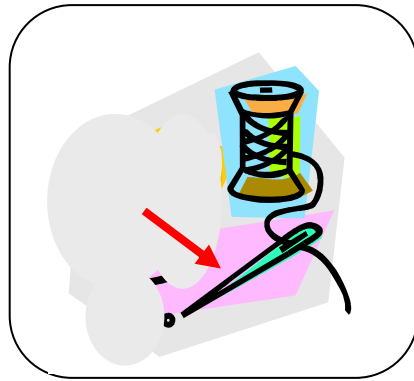
คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “ะ” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐คะแนน)

๑. ต + ะ =
๒. ด + ะ + ก =
๓. จ + ะ + ด =
๔. ล + ะ + ง =
๕. ก + ะ + บ =
๖. ห + ะ + น =
๗. ข + ะ + ม =
๘. ร + ะ + ว =
๙. ป + ะ + ต =
๑๐. ย + ะ + น =

ตัวอย่างคำที่ประสมด้วย “สระ ะ” และ “สระแะ”

เตะ

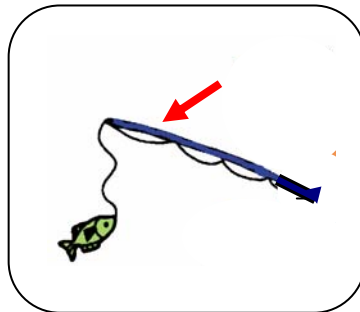
เข็ม

เจ็ด

เด็ก

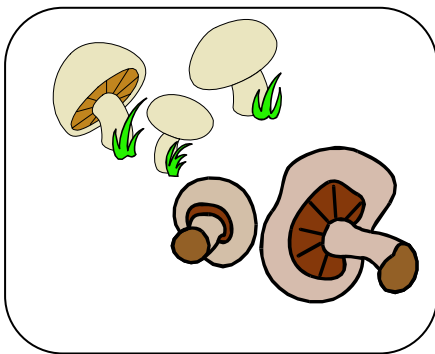
เบ็ด

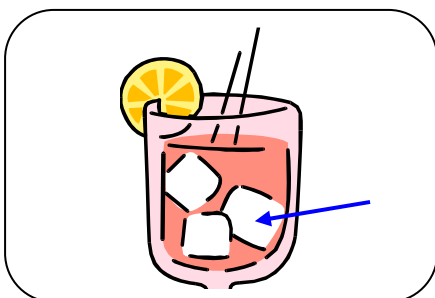
เป็ด

เล็บ

เห็ด

น้ำแข็ง

แบบฝึกทักษะการเขียนสระเปลี่ยนรูป

สระ ๒ะ

อ่านว่า “สระเอะ”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

๒ะ ๒ะ ๒ะ ๒ะ ๒ะ ๒ะ

จงเติมสระ ๒ะ ลงในคำต่อไปนี้

.....ก..... บ..... อ..... ต..... ป.....

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ ๒ะ และไม่มีตัวสะกด

พยัญชนะ + สระ ๒ะ

ก + ๒ะ → เกะ

ป + ๒ะ → เปะ

ด + ๒ะ →

อ + ๒ะ →

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ ะ และมีตัวสะกด

เมื่อพยัญชนะต้นประสมด้วยสระ ะ และมีตัวสะกด

“ ะ ” จะเปลี่ยนเป็น “ ส ”

เรียกว่า สระ ะ เปลี่ยนรูป

ตัวอย่าง

พยัญชนะ + สระ ะ + ตัวสะกด

ด	+	ะ	+	ก	→	ด ^ส ก
ป	+	ะ	+	ด	→	ปัด
จ	+	ะ	+	บ	→	จับ
ห	+	ะ	+	น	→
ต	+	ะ	+	ม	→

จงเติมสระ ะ ลงในคำต่อไปนี้

...ดก ...กบ ...ตม ...ปน ...จต

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระแะ

สระ “แะ” ถือเป็นสระเปลี่ยนรูปสระหนึ่ง

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “แะ” และไม่มีตัวสะกด

พยัญชนะ	+	สระ	แะ		
ก	+	แะ		→	แกะ
ต	+	แะ		→	แตะ
พ	+	แะ		→
ล	+	แะ		→

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “แะ” และมีตัวสะกด

เมื่อพยัญชนะต้นประสมด้วยสระ แะ และมีตัวสะกด

“ะ” จะเปลี่ยนเป็น “ะ” เรียกว่าสระแะ เปลี่ยนรูป

คำที่ประสมด้วยสระ “แะ” และมีตัวสะกด ในภาษาไทย
มีอยู่คำเดียว คือ คำว่า “แข็ง” มาจาก

ข + แะ + ง → แข็ง

ผมชื่อเล็กครับ
กำลังเรียน สระ_ะ
เพื่อนทุกคนช่วยผมเรียนด้วย
มาทำแบบฝึกกัน

แบบฝึกหัดที่ ๑

การเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ ะ”

๑.๑ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ ะ” และไม่มีตัวสะกด
ตัวอย่าง

- ป + ะ → เปะ
- ๑. ก + ะ →
 - ๒. บ + ะ →
 - ๓. ต + ะ →
 - ๔. ด + ะ →
 - ๕. ล + ะ →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๒ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระเ_ะ” และ
สระ “แ_ะ” ที่มีตัวสะกด

ตัวอย่าง

ล + เ_ะ + ก → เล็ก

๑. ด + เ_ะ + ก →

๒. ต + เ_ะ + ง →

๓. ช + เ_ะ + ด →

๔. ข + เ_ะ + น →

๕. ย + เ_ะ + บ →

๖. ค + เ_ะ + ม →

๗. ฃ + เ_ะ + ว →

๘. ผ + เ_ะ + ด →

๙. จ + เ_ะ + บ →

๑๐. ฆ + แ_ะ + ง →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๓ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระเ_ะ” ที่ไม่มี
ตัวสะกดและมีตัวสะกด

๑. ท + เ_ะ →

๒. น + เ_ะ →

๓. จ + เ_ะ + ด →

๔. ห + เ_ะ + น →

๕. ม + เ_ะ + ด →

๖. ท + เ_ะ + จ →

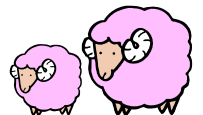
๗. ก + เ_ะ + บ →

๘. ป + เ_ะ + ด →

๙. อ + เ_ะ + น →

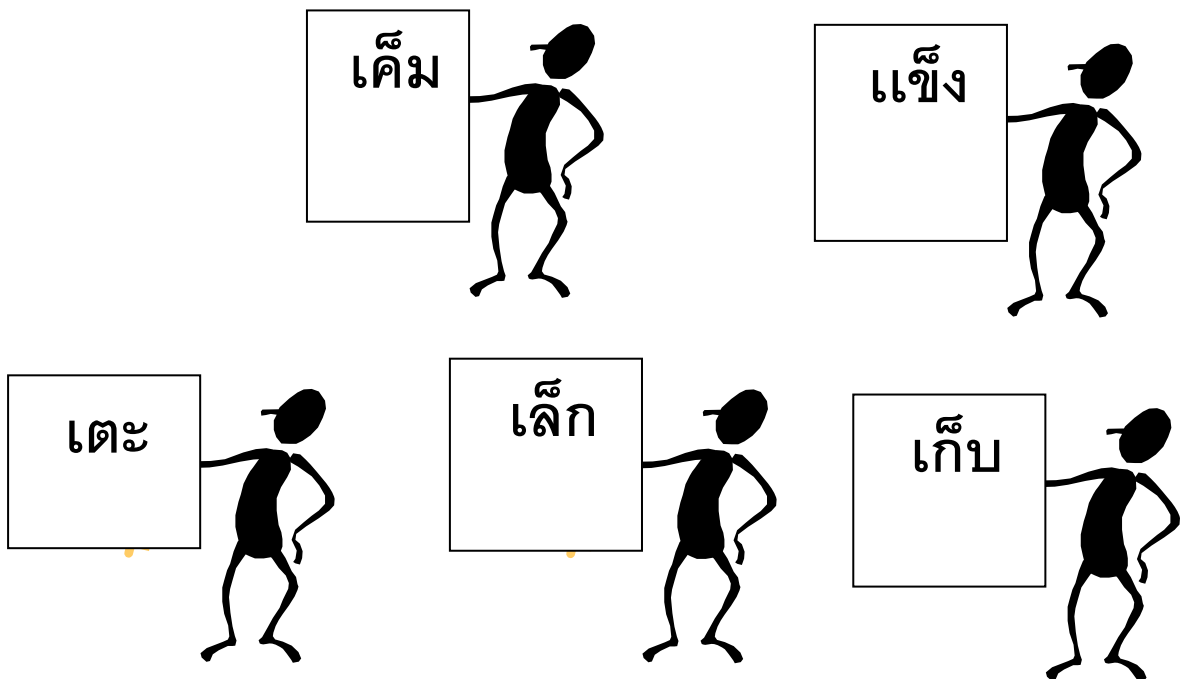
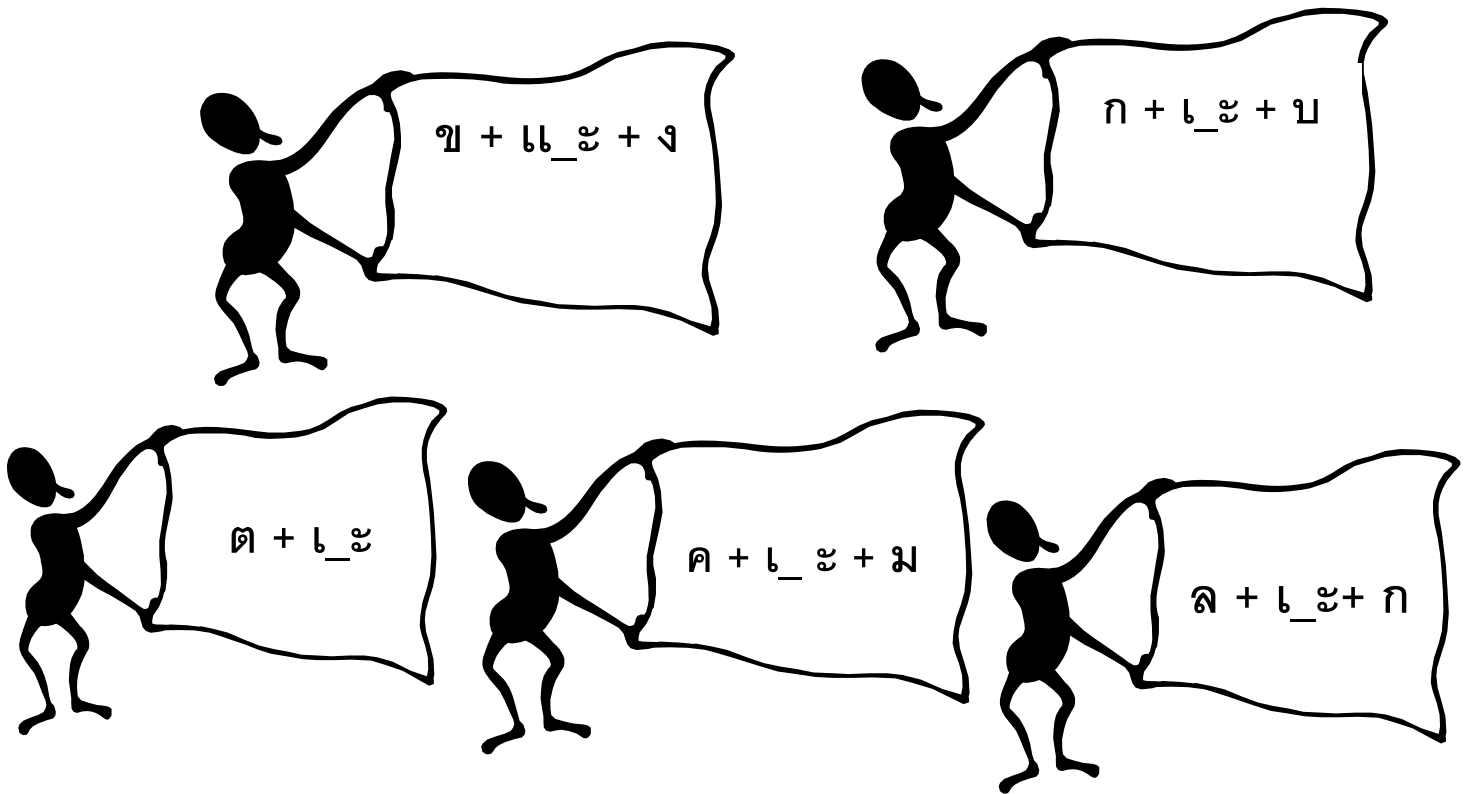
๑๐. ย + เ_ะ + น →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงจับคู่ “คำ” และ “ส่วนประกอบของคำ” ให้ถูกต้อง
โดยระบายสีเดียวกัน

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงใน
วงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

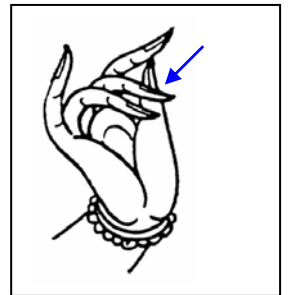
๑. น้ำแข็ง

(.....)

๒. เข็ม

(.....)

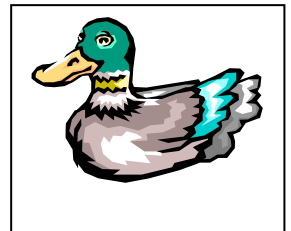
๓. เป็ด

(.....)

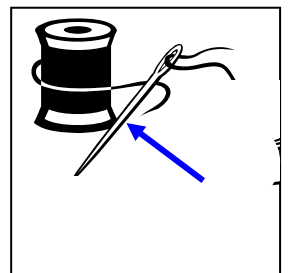
๔. เห็น

(.....)

๕. เล็บ

(.....)

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๔

คำสั่ง จงเลือกคำที่ประสมด้วย “สระ_ะ”
เขียนลงกระดาษให้ถูกต้อง

เป็น	แพ
เปิด	เปิด
เห็น	ละ
เจ็ด	และ
เร็ว	เออ

เป็น

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

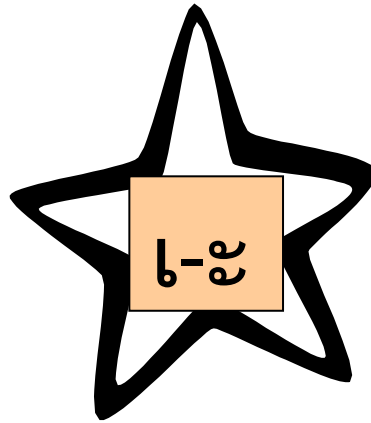

แบบฝึกหัดที่ ๕

คำสั่ง จงใช้พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดที่ให้
มานี้ เขียนประสมคำให้ถูกต้องและมีความหมาย

พยัญชนะต้น

ก จ ร
ต ค ล
ป ด ห

ตัวสะกด

ก ง ด
บ น ม
ว

ตัวอย่าง

ร + เอ-ะ + ว

เร็ว

๑.

.....

๒.

.....

๓.

.....

๔.

.....

๕.

.....

หนูทำได้คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๖

คำสั่ง จงเลือกคำที่ให้มานี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

เตะ เจ็ด เข็ม เบ็ด เก็บ

๑. ฉันใช้.....เย็บผ้า
๒. หนึ่งในอาทิตย์มี.....วัน
๓. ผมชอบ.....ฟุตบอลมาก
๔. แม่สอนว่า “เล่นของเล่นแล้วต้อง.....”
๕. พี่ชอบกินข้าวหน้า.....

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

ได้น้อยกว่า ๔๐ คะแนน

ได้ตั้งแต่ ๔๐ คะแนนขึ้นไป

พยายามต่อไป
ลองทำใหม่อีกครั้งนะคะ

(ชื่อนักเรียน)

เก่งมาก

ขอบคุณมากครับ
ผมเข้าใจการเขียนคำที่
ประสมคำด้วย “สระ ะ” แล้ว

แบบทดสอบหลังฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ ะ”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “ะ” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐คะแนน)

๑. ต + ะ =
๒. ด + ะ + ก =
๓. จ + ะ + ด =
๔. ล + ะ + ง =
๕. ก + ะ + บ =
๖. ห + ะ + น =
๗. ข + ะ + ม =
๘. ร + ะ + ว =
๙. ป + ะ + ต =
๑๐. ย + ะ + น =

แบบทดสอบก่อนฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ_ะ”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “_ะ” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐ คะแนน)

๑. จ + _ะ =

๒. ฐ + _ะ + กิ =

๓. กิ + _ะ + ดิ =

๔. ย + _ะ + ง =

๕. ฉ + _ะ + น =

๖. จ + _ะ + บ =

๗. ฐ + _ะ + กิ =

๘. ฎ + _ะ + น =

๙. น + _ะ + บ =

๑๐. ผ + _ะ + กิ =

แบบฝึกทักษะการเขียนสระเปลี่ยนรูป

สระ ะ

อ่านว่า “สระอะ”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

ะ

ะ

ะ

ะ

ะ

ะ

จงเติมสระ ะ ลงในคำต่อไปนี้

ก....

บ....

ค....

ต....

ป....

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ ะ และไม่มีตัวสะกด

พยัญชนะ + สระ ะ

ก + ะ → กะ

ป + ะ → ปะ

ค + ะ → ...

จ + ะ → ...

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ _ะ และมีตัวสะกด

เมื่อพยัญชนะต้นประสมด้วยสระ _ะ และมีตัวสะกด

รูปสระ “_ะ” จะเปลี่ยนรูป

เป็น “ ั ” (ไม้หันอากาศ)

ตัวอย่าง

พยัญชนะ + สระ _ะ + ตัวสะกด

ห	+	_ะ	+	ก	→	หัก
ค	+	_ะ	+	น	→	คั้น
ล	+	_ะ	+	ด	→
ถ	+	_ะ	+	ง	→
จ	+	_ะ	+	บ	→

จงเติมสระ _ะ ลงในคำต่อไปนี้

กบ ปด อน ตก ลง

หนูชื่อจันค่ะ
กำลังเรียน สระ_ะ
เพื่อนทุกคนช่วยหนูเรียนด้วย
มาทำแบบฝึกกันนะคะ

แบบฝึกหัดที่ ๑

การเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ_ะ”

๑.๑ จงเขียนคำที่ประสมด้วย“สระ_ะ” และไม่มีตัวสะกด
ตัวอย่าง

ป + _ะ → ปะ

๑. ต + _ะ →

๒. บ + _ะ →

๓. ส + _ะ →

๔. น + _ะ →

๕. ล + _ะ →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๒ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ_ะ” และ มีตัวสะกด

ตัวอย่าง

ร + ะ + ก → รั๊ก

๑. ป + ะ + ก →

๒. ล + ะ + ง →

๓. จ + ะ + ด →

๔. อ + ะ + น →

๕. พ + ะ + บ →

๖. ต + ะ + ก →

๗. ฟ + ะ + น →

๘. ผ + ะ + ง →

๙. อ + ะ + บ →

๑๐. ม + ะ + น →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

๑.๓ จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ_ะ”
ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

๑. กิ + ะ →

๒. คิ + ะ →

๓. หิ + ะ + กิ →

๔. พิ + ะ + งิ →

๕. ผิ + ะ + ดิ →

๖. ทิ + ะ + นิ →

๗. ติ + ะ + ปิ →

๘. ปิ + ะ + ดิ →

๙. ผิ + ะ + งิ →

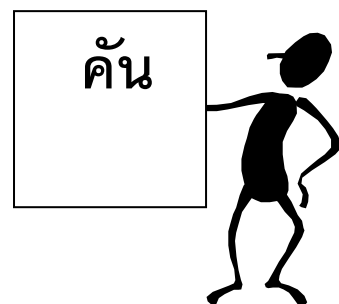
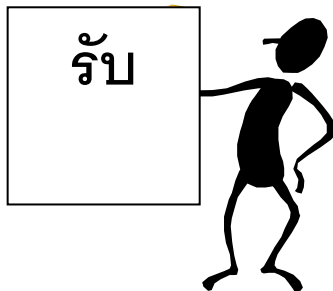
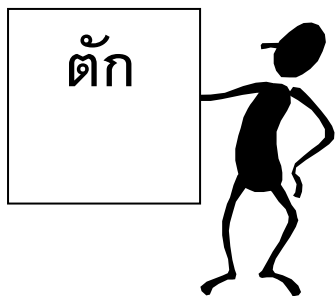
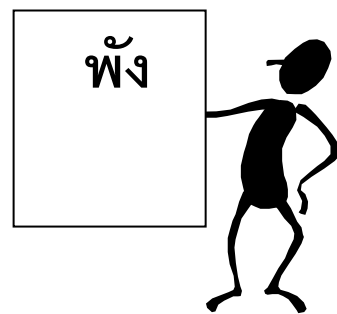
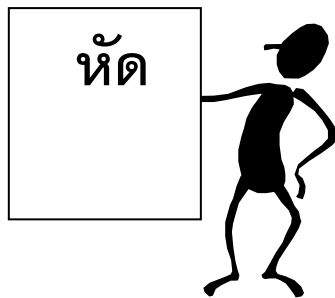
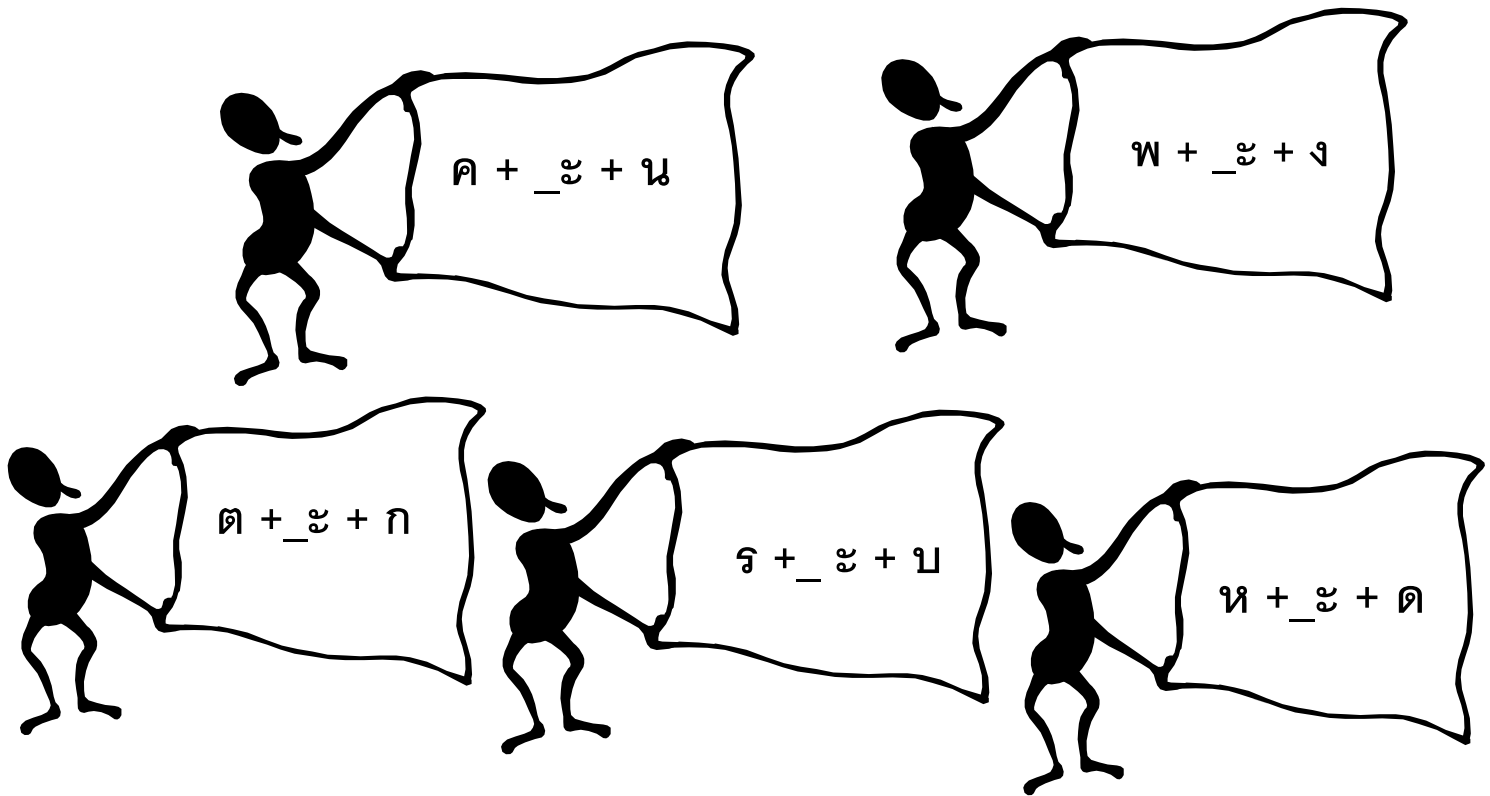
๑๐. ขิ + ะ + ดิ →

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๘ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงจับคู่ “คำ” และ “ส่วนประกอบของคำ” ให้ถูกต้อง
โดยระบายสีเดียวกัน

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงใน
วงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

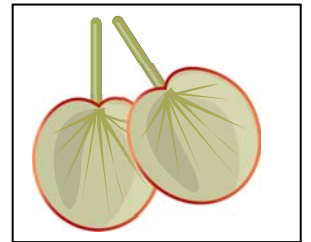
๑. รัง (.....)

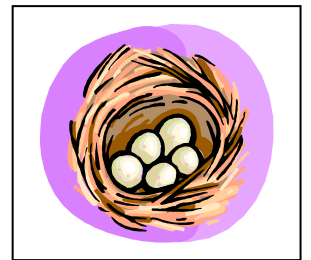
๒. พัด (.....)

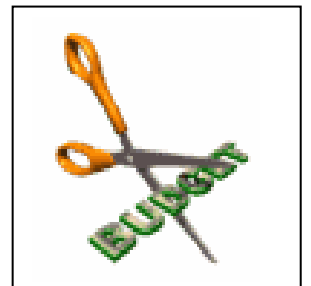
๓. ตัด (.....)

๔. ผัก (.....)

๕. วัต (.....)

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๔

คำสั่ง จงเลือกคำที่ประสมด้วย “สระ_ะ”
เขียนลงกระดาษให้ถูกต้อง

ทัก	วัง
กบ	กับ
จะ	เตะ
เดิน	ฉันทัน
ต๋ับ	ต๋ัว

ทัก

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

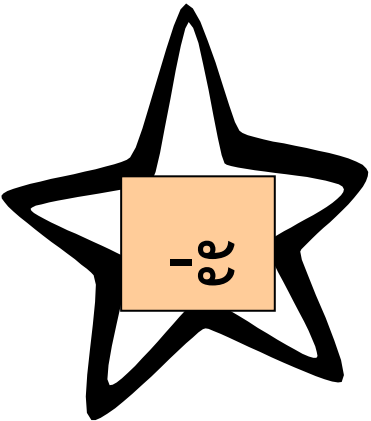

แบบฝึกหัดที่ ๕

คำสั่ง จงใช้พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดที่ให้
มานี้ เขียนประสมคำให้ถูกต้องและมีความหมาย

พยัญชนะต้น

ก จ น
ห ว ล
ป ด ผ

ตัวสะกด

ก ง ด
บ น

ตัวอย่าง

ด + ะ + ง

ดั่ง

๑.

.....

๒.

.....

๓.

.....

๔.

.....

๕.

.....

หนูทำได้คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

แบบฝึกหัดที่ ๖

คำสั่ง จงเลือกคำที่เหมาะสม เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

ซัก วัด ผัก รั้ง วัน

๑. นกทำ.....บนต้นไม้
๒.ทำให้ร่างกายแข็งแรง
๓. ฉันเกิด.....อังคาร
๔. พี่ช่วยแม่.....ผ้า
๕. แม่ไปทำบุญที่.....

หนูทำได้.....คะแนน (ทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปผ่าน)

ได้น้อยกว่า ๔๐ คะแนน

ได้ตั้งแต่ ๔๐ คะแนนขึ้นไป

พยายามต่อไป
ลองทำใหม่อีกครั้งนะคะ

(ชื่อนักเรียน)

เก่งมาก

ขอบคุณมากค่ะ
หนูเข้าใจการเขียนคำที่
ประสมคำด้วย “สระ _ะ” แล้วค่ะ

แบบทดสอบหลังฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ _ะ”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ “_ะ” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑๐ คะแนน)

๑. จ + _ะ =

๒. ฐ + _ะ + กิ =

๓. กิ + _ะ + ดิ =

๔. ย + _ะ + ง =

๕. ฉ + _ะ + น =

๖. จ + _ะ + บ =

๗. ฐ + _ะ + กิ =

๘. ฆ + _ะ + น =

๙. น + _ะ + บ =

๑๐. ผ + _ะ + กิ =

แบบทดสอบหลังฝึก
เรื่อง “การเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๒๐ คะแนน)

- ๑. ป + โะ =
- ๒. น + โะ + ก =
- ๓. ผ + โะ + ม =
- ๔. ห + ัว =
- ๕. ข + ัว + ด =
- ๖. บ + ัว + ก =
- ๗. ส + ัว + ย =
- ๘. ธิ + ือ =
- ๙. ง + ือ + น =
- ๑๐. ก + ือ + ด =
- ๑๑. น + ือ + ย =
- ๑๒. ข + ือ =
- ๑๓. ม + ือ + ง =
- ๑๔. พ + ือ + ร =
- ๑๕. ต + ือ =
- ๑๖. ต + ือ + ก =
- ๑๗. จ + ือ + ด =
- ๑๘. จ + ือ =
- ๑๙. ฉ + ือ + น =
- ๒๐. ร + ือ + ง =

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางสาวทัศนวัลย์ เนียมบุบผา
วัน เดือน ปีเกิด	18 พฤศจิกายน 2518
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	นักวิชาการศึกษา 5 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ
พ.ศ. 2538	ครุศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2545	อักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2549	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2539	ครูอาสาสมัครสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย วัดพุทธาวาส รัฐเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา (1 ปี)
พ.ศ. 2544	ครูสอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนรัศมีนานาชาติ
พ.ศ. 2547	รับราชการที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ